

Σχορετσανίτης Νικ. Γεώργιος

Βιογραφικό Σημείωμα

Ο Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης είναι γιατρός χειρουργός και διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών. Γεννήθηκε στα Τρίκαλα της Θεσσαλίας στις 22 Μαΐου 1953. Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή του

Πανεπιστημίου Αθηνών από την οποία αποφοίτησε τον Ιούνιο του 1976. Υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία, το χρονικό διάστημα 1976-1979. Ειδικεύτηκε στη Χειρουργική και το έτος 1986 του απονεμήθηκε ο τίτλος του χειρουργού. Το 1979 ανακηρύχτηκε διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών μετά από εκπόνηση διδακτορικής διατριβής με θέμα: "Αυτομεταμόσχευση επινεφριδιακού ιστού σε πειραματόζωα". Μετεκπαιδεύτηκε σε διάφορα νοσοκομεία της Ευρώπης και των ΗΠΑ, κυρίως Westminster Hospital του Λονδίνου, και Mount Zion Hospital του San Francisco.

Από το 1990 εργάζεται στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ηρακλείου, τα τελευταία χρόνια ως Διευθυντής Χειρουργικής στην Κλινική της Χειρουργικής Ογκολογίας. Είναι μέλος πολλών ιατρικών Εταιρειών, ελληνικών και ξένων, ενώ πολλές εργασίες του έχουν δημοσιευθεί σε γνωστά διεθνή ιατρικά περιοδικά. Δημοσίευσε τα ιατρικά βιβλία: 1. Παθήσεις παραθυροειδών αδένων. 1989. Αθήνα, και 2. Ενδοκρινείς όγκοι του πεπτικού συστήματος. Ιατρικές Εκδόσεις Π.Χ. Πασχαλίδη. 1990. Αθήνα.

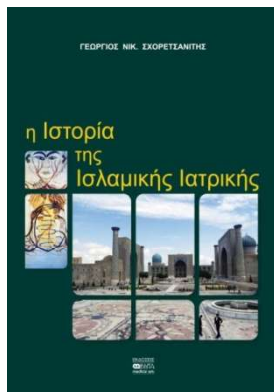
Παράλληλα εδώ και δεκαετίες ασχολείται με την ιστορία της ιατρικής και ειδικότερα της χειρουργικής, την κοινωνική ιστορία, τον πολιτισμό και τη λαογραφία άλλων λαών και ταξιδεύει αρκετά σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Εργογραφία

1. Η Ιστορία της Ισλαμικής Ιατρικής

(ΒΗΤΑ Ιατρικές Εκδόσεις. Δεκέμβριος 2011. Αθήνα. ISBN 978-960-452-144-9).

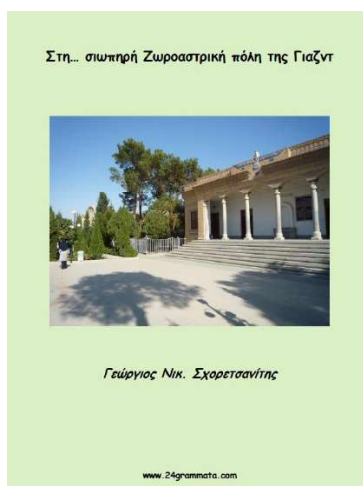
Ο γιατρός Γιώργος Σχορετσανίτης ταξίδεψε επανειλημμένως σε πολλά μέρη του κόσμου, συμπεριλαμβανομένων των ισλαμικών χωμάτων. Στις ισλαμικές χώρες επισκέφτηκε μεγάλο αριθμό μουσείων, περίοπτων ιστορικών τζαμιών, μαυσωλείων μεγάλων μουσουλμανικών προσωπικοτήτων και άλλων ιερών χώρων και μνημείων. Μετά από όλες αυτές τις περιπλανήσεις του, επέστρεφε πίσω όπου αποδελτίωνε και κατέγραφε τις πληροφορίες που ελάμβανε εκεί, ειδικά τα έχοντα σχέση με την ιστορία της ισλαμικής ιατρικής, κάτι που του πήρε, όπως ομολογεί ο ίδιος, κάμποσα χρόνια.

Το βιβλίο χωρίζεται σε τρία βασικά τμήματα με συνολικά τριανταένα (31) κεφάλαια. Η πρώτη ενότητα περιλαμβάνει εννέα κεφάλαια, όπου ο συγγραφέας ασχολείται με μια σύντομη ιστορία του Ισλάμ ως νέας θρησκείας, την εξάπλωσή του στις διάφορες χώρες που φτάνει μέχρι τις μέρες μας, την προέλευση, την εμφάνιση και την εκρηκτική άνοδο της ισλαμικής ιατρικής, καθώς και το ρόλο των τζαμιών και των μεντρεσέδων σε όλη τη διαδικασία της εκπαίδευσης των νεαρών μουσουλμάνων την χρυσή ισλαμική εποχή, η οποία καλύπτει το χρονικό διάστημα από τον έβδομο έως τον δέκατο τέταρτο περίπου αιώνα. Στα 14 κεφάλαια του δεύτερου τμήματος, αναλύονται εκτενώς το θεωρητικό πλαίσιο των βασικών σπουδών (ανατομία, φυσιολογία, εμβρυολογία, γενετική, φαρμακολογία, η επιδημιολογία των ασθενειών, κλπ.), καθώς και οι επί μέρους ιατρικές ειδικότητες (παθολογία, οδοντιατρική, οφθαλμολογία, ΩΡΛ, νόσοι του ουροποιητικού συστήματος και ειδικότερα η λιθίαση αυτού, χειρουργική, δερματολογία, οδοντιατρική και ψυχιατρική. Στα τελευταία οκτώ κεφάλαια του τρίτου μέρους του βιβλίου, περιλαμβάνονται οι ιατρικές βιογραφίες των γιγάντων Αράβων γιατρών (Razes, Ibn Al Nafis, Ιμπν Σίνα, Al-Kindi, της οικογένειας των Bukhtishu, Ibn Zuhri, Al-Zahrawi) γραμμένες σε εκτενείς λεπτομέρειες. Κάθε κεφάλαιο ακολουθείται από μια παράγραφο από χρήσιμες βιβλιογραφικές αναφορές για περαιτέρω ενημέρωση του ενδιαφερόμενου αναγνώστη. Το βιβλίο τέλος αποτελείται από 450 περίπου σελίδες και περιέχει περισσότερες από εκατόν πενήντα εικόνες.

2. Στη... σιωπηρή Ζωροαστρική πόλη της Γιαζντ

(e-book. Εκδόσεις 24grammata.com. Αθήνα 2013. ISBN 978-960-93-5154-6)

Στη «Σιωπηρή Ζωροαστρική πόλη της Γιαζντ» ο συγγραφέας, ως αυτόπτης εκτιμητής μιας ιστορίας ανθρωπολογικής, κατά κύριο λόγο θεώρησης, παραθέτει με περιεκτικό τρόπο τα βασικά, ιστορικά στοιχεία μιας περιοχής με αξιοσημείωτη δυναμική, ενώ την ίδια στιγμή αποτυπώνει στη μελέτη του τα ειδικά χαρακτηριστικά μιας θρησκείας που ακόμα στις μέρες μας ελκύει πλήθος πιστών από την πολυπληθή κοινότητα των Ινδιών ως τις μειοψηφικές ομάδες των περιοχών της Περσίας. Η λογική της απελπισίας, την οποία δεν κατόρθωσαν ποτέ να τιθασεύσουν τα διαμορφωτικά ρεύματα της δυτικής θεολογίας, αντισταθμίζεται από το επέκεινα της ζωροαστρικής διδασκαλίας. Η βαρβαρότητα της ανθρώπινης αποδημίας, με το σπαραγμό του νεκρού σώματος στις κορυφές των επονομαζόμενων Πύργων της Σιωπής δεν αναιρεί και δεν μειώνει στο ελάχιστο τη μεταθανάτια προοπτική της ψυχής. Πρόκειται για μια κορυφαία, παρηγορητική διδασκαλία, διόλου αντίθετη με ένα φυσικό τρόπο «αναχώρησης.»

(Απόστολος Θηβαίος: «Υπαιγιμός Ελευθερίας» Με αφορμή του έργου του Γεωργίου Νικ. Σχορετσανίτη: "Στη...σιωπηρή Ζωροαστρική πόλη της Γιαζντ". 6 Ιουνίου 2013/ 24grammata.com).

3. Οδοιπορικό στη Σοβιετική και Νέα Βαλτική.

(BHΤΑ Ιατρικές Εκδόσεις. Αθήνα. 2013. ISBN 978-960-452-164-7).

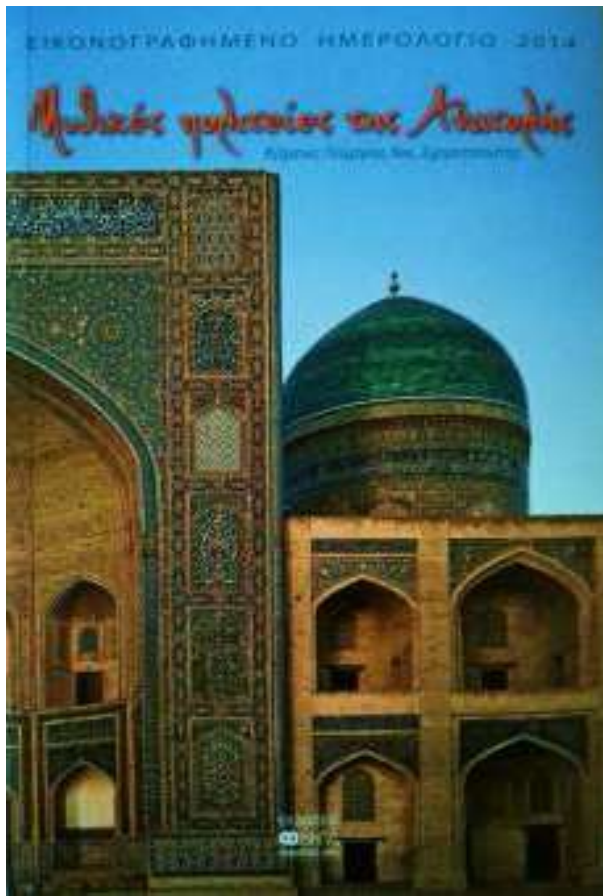

....Ο συγγραφέας, σε κάθε ενότητα-χώρα του βιβλίου του, παραθέτει τόσες και ποικίλες εντυπώσεις που μου γεννήθηκε η απορία για το πώς «δούλεψε» το βιβλίο αυτό: μελέτησε πρώτα ενδελεχώς τα πάντα (ιστορία, λαογραφία, λογοτεχνία, μουσεία, λαϊκές παραδόσεις, μνημεία, πόλεις και δρόμους ακόμα και τη λαϊκή ιατρική) για τις τρεις Βαλτικές χώρες Εσθονία, Λετονία και Λιθουανία που είχε σκοπό να επισκεφτεί, ή πρώτα πραγματοποίησε το ταξίδι κρατώντας ανελλιπώς σημειώσεις για να γράψει μετά το βιβλίο και τις εντυπώσεις του; Κατατοπιστική επίσης η ελληνική και ξένη βιβλιογραφία που παραθέτει στο τέλος κάθε κεφαλαίου (αυτό θυμίζει λίγο επιστημονικές εργασίες, αλλά είναι πολύ χρήσιμη για κάποιον που θα θελήσει να μάθει περισσότερα). Τα παραθέματα στην αρχή του κάθε κεφαλαίου, παρμένα από το αποθησαύρισμα των αναγνωστικών εμπειριών του συγγραφέα (από Κινέζους, Ευρωπαίους και Αμερικανούς φιλοσόφους και λογοτέχνες, μέχρι και σύγχρονους Έλληνες συγγραφείς ταξιδιωτικών εντυπώσεων, μαζί με λαϊκές παροιμίες των χωρών αυτών της Βαλτικής) φανερώνουν μια αξιόλογη και ποικίλη ευρυμάθεια και δένονται πετυχημένα με τα εξιστορούμενα σε κάθε κεφάλαιο, κάτι που προϋποθέτει συνθετική ικανότητα, γιατί αυτό δεν είναι τόσο εύκολο κι ούτε πάντα πετυχημένο. Κατατοπιστικές και χρήσιμες επίσης οι φωτογραφίες που παρεμβάλλονται...

(Περικλής Σφυρίδης, Ιατρικός Τύπος. 17 Σεπτεμβρίου 2013).

4. Μυθικές πολιτείες της Ανατολής

(Βήτα Ιατρικές Εκδόσεις, 2013)

... Χίβα, Μπουχάρα, Σαμαρκάνδη! Βαρύγδουπα ονόματα, μυθικές πολιτείες της ελκυστικής Ανατολής. Δεν ήταν μόνο εμπορικοί, αλλά και πολιτισμικοί σταθμοί πάνω στον περιώνυμο Δρόμο του Μεταξιού, κοιτίδες λαμπρών πολιτισμών. Ήταν τότε που βαρυφορτωμένα καραβάνια με σκληροτράχηλους οδηγούς, σκονισμένους και ιδρωμένους ταξιδιώτες και ευσεβείς προσκυνητές, να περνούν τις όμορφες πύλες τους, που πολλές σώζονται ακόμα σήμερα σε αυτά τα μαργαριτάρια. Ιστορικές προσωπικότητες, όπως ο Μέγας Αλέξανδρος, ο Τζένγκις Χαν, ο Ταμερλάνος και τόσοι άλλοι, έδρασαν εδώ με βίαιο και αποφασιστικό τρόπο και ταξιδευτές ιδιόρρυθμοι, πρωτοπόροι και χαρισματικοί, μας άφησαν ως αιώνια παρακαταθήκη όμορφες και μοναδικές περιγραφές, όπως ο Μάρκο Πόλο και ο Ιμπν Μπατούτα. Η Χίβα, η Μπουχάρα και η Σαμαρκάνδη, μετά την αποδέσμευσή τους από το σοβιετικό άρμα, βλέπουν την καινούργια εποχή να έρχεται, αργά και σταδιακά! Αναστηλώσεις, ανακαινίσεις πολλών θρησκευτικών και άλλων αρχιτεκτονικών δομών, καραβανσεραγιών, μνημείων, λουτρών, τζαμιών, βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη, όση φυσικά επιτρέπουν τα ανερχόμενα οικονομικά τους. Οι λίγοι και διστακτικοί επισκέπτες ολοένα πληθαίνουν και μένουν εκστασιασμένοι από τον πολιτιστικό πλούτο των πόλεων, απόλυτα ικανοποιημένοι από το μακρινό ταξίδι τους έως εδώ! Το ημερολόγιο ετούτο μας ξεφυλλίζει αργά και αποκαλυπτικά ενδιαφέρουσες πτυχές της ιστορίας τους...

5. Ο Κνουτ Χάμσουν στη Χώρα των Θαυμάτων

e-book (pdf). 24 γράμματα, 2014

Μια σύντομη βιογραφία του μεγάλου συγγραφέα.

6. Ιστορικά στοιχεία και άλλα παραλειπόμενα της εξέλιξης της ανατομικής

(Βήτα Ιατρικές Εκδόσεις, 2014)

Η Ανατομική φαίνεται να είναι η παλαιότερη ιατρική επιστήμη· διαθέτουμε σπηλαιογραφικές εικόνες ήδη από τη Λίθινη εποχή, οι οποίες δείχνουν ότι 30.000 χρόνια πριν οι άνθρωποι είχαν γνώση της ανατομίας των ζώων, έστω υποτυπώδη. Στην εκπαίδευση των ιατρών η ανατομία κατείχε και εξακολουθεί να κατέχει κεντρικό ρόλο. Οι δημόσιες ανατομίες του Μεσαίωνα συνίσταντο κυρίως σε ασκήσεις πάνω σε πτώματα, πρακτική που ακολουθείται και σήμερα στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα των ιατρικών σχολών. Το παρόν βιβλίο αποτελεί μια εύγλωττη και εμπειριστατωμένη εισαγωγή στην ιστορία της Ανατομικής, εστιάζοντας σε σημαντικούς σταθμούς από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες μας. Από τον Αλκμαίωνα τον Κροτωνιάτη ως τον Γαληνό και από τα ανατομικά αμφιθέατρα της Πάδοβας ως την εμφάνιση των πρώτων αμφιθεάτρων στην Αμερική, παρέχει μια εξόχως ενδιαφέρουσα εποπτεία όχι μόνο των γεγονότων, αλλά και της πρόσληψης της Ανατομικής σε κάθε εποχή, τις αντιλήψεις των ανατόμων και τις αντιδράσεις των συγχρόνων τους, τις προκαταλήψεις άλλων εποχών και την τόλμη των νεωτεριστών.

Δίχως την Ανατομία οι επιστήμες υγείας δεν μπορούν να γίνουν κατανοητές, ούτε από εκείνους που τις σπουδάζουν ούτε από όσους τις προσεγγίζουν από απλό ενδιαφέρον. Η γνώση επομένως της ιστορίας και το παραλείπομένων της δεν μπορεί παρά να είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη βαθύτερη κατανόηση των επιμέρους κλάδων που απαρτίζουν τις επιστήμες υγείας. Ως εκ τούτου, το βιβλίο απευθύνεται τόσο στους επαγγελματίες υγείας που θέλουν να δουν την επιστήμη τους υπό το φως μιας ιστορικής προοπτικής, όσο και στον καθένα που επιθυμεί να λάβει μια επαρκή εικόνα του συναρπαστικού αυτού θέματος.

7. Ημερολόγιο 2015, Ποιητές του Αζερμπαϊτζάν

(Βήτα Ιατρικές Εκδόσεις, 2014)

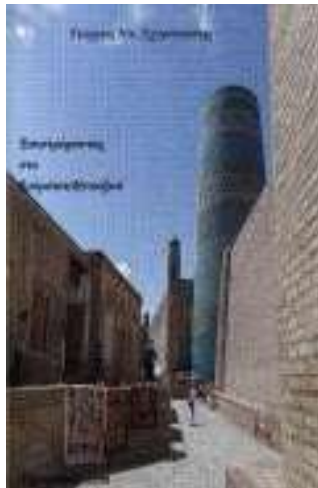
Ο άγνωστος σε μας πολιτισμός του Αζερμπαϊτζάν μετράει ήδη κάποιες χιλιετίες πολύπλοκων ζυμώσεων, πνευματικών, πολιτικών και κοινωνικών. Πλήθος σημαντικών ποιητών και φιλοσόφων, καθώς και ιδιαιτερότητες όπως η σχολή της Ταυρίδας -ένα από τα σημαντικότερα σχολεία μινιατούρας στην Ανατολή- συνθέτουν ένα ψηφιδωτό που τα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει να μελετάται πιο συστηματικά στη Δύση. Η προσάρτηση εξάλλου του Αζερμπαϊτζάν στη ρωσική αυτοκρατορία, σήμανε μια νέα περίοδο όπου ευρωπαϊκά ίχνη άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους στην αρχιτεκτονική, τη λογοτεχνία, τις καλές τέχνες κ.λπ.

Το ημερολόγιο για το έτος 2015 παρουσιάζει εν συντομία τους βασικούς σταθμούς στην πολιτιστική ιστορία του Αζερμπαϊτζάν, και συνοδεύεται από ελληνική απόδοση των ποιημάτων που έγραψαν μείζονες και ελάσσονες ποιητές ανά τους αιώνες, μέχρι τον πιο πρόσφατο Vagif Samadoghlu που τελειώνει το ποίημα "Αγάπη μου" μ' αυτές τις λέξεις:

Και θέλω να γίνω ποίημα,
όχι ποιητής
Όταν σε βλέπω.

8. Επιστρέφοντας στο δρόμο του μεταξιού

(e-book (pdf). 24 γράμματα, 2014)

9. Διαθλασμένο Παλέρμο

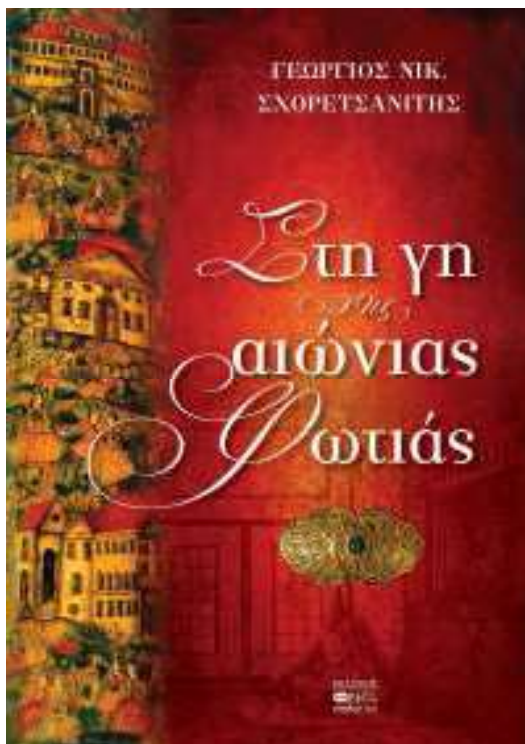
(e-book (pdf). 24 γράμματα, 2015)

... Αλλεπάλληλα στρώματα, αιώνια θραύσματα ιστορίας αποκαλύπτονται απροκάλυπτα με τη ελάχιστη ανακίνηση και ανακαίνιση, κάτι σαν το αυτόματο ξεφλούδισμα που οδηγεί σε συνθήκες και τεχνοτροπίες πάτσγουερκ τους τοίχους μερικών παραλιακών πολυκατοικιών, από την υγρασία θέλεις, από τον δύστροπο ήλιο, την πολυκαιρία και την αποκάλυψη αργά και βασανιστικά κάτι λεπρών και ηττημένων από τη ζωή αρχιτεκτονικών δομών και προσωπειών τους. Κάποια απλωμένα σεντόνια, κάτι παλιόπανα, ανθεκτικοί μουσαμάδες κάπου-κάπου, πρόχειρα στερεωμένα όλα με καρφιά στους τοίχους των πολυκατοικιών, δεμένα όπου είναι δυνατόν, πάνω από τα μπαλκόνια, δίπλα από τα παράθυρα, μαζί με τη συνήθη μπουγάδα, λύνουν για μερικές ώρες της ημέρας δίκην τέντας, το πρόβλημα της εκ νέου επίθεσης του αλύπητου ήλιου σε κατασκευές, υλικά και ανθρώπους...

10. Στη γη της αιώνιας φωτιάς

(Βήτα Ιατρικές Εκδόσεις, 2016)

Το Αζερμπαϊτζάν αποτελεί μια λίγο γνωστή σε εμάς χώρα, συνδεδεμένη μάλλον με τις πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες και με συνειρμούς για τα παράλια της Κασπίας. Το παρόν βιβλίο ξεδιπλώνει σχεδόν υπνωτιστικά τη γεωγραφία, την ιστορία και τον πολιτισμό του Αζερμπαϊτζάν, αλλά και τους παράδρομους μεγάλων και μικρότερων πόλεων, με τους ανθρώπους τους και τις ζωές τους. Από τις καταιγίδες, τα χιόνια και τους ασταμάτητους ανέμους περνάμε στην όπερα, τη μουσική κωμωδία, τον κινηματογράφο και τη τζαζ, στην ποίηση των Αζέρων αλλά και σε πληροφορίες όπως εκείνη των αδελφών Νομπέλ και της πετρελαϊκής τους επιχείρησης που άνθισε στο Μπακού.

Ένα βιβλίο που απευθύνεται σε όλους εμάς που ζούμε στο σύνορο Ανατολής και Δύσης, και μας συστήνει μια χώρα κι έναν πολιτισμό μακρινό και αναπάντεχα συγγενικό.

11. Σύντομη ιστορία της Κου Κλουξ Κλαν

(24 γράμματα, 2017)

Ίσως να μην υπάρχει παρεμφερής οργάνωση στην Αμερική που να προκαλεί ισχυρότερη συναισθηματική αντίδραση σε μεγάλη μερίδα πληθυσμού από την Κου Κλουξ Κλαν. Στα τελευταία εκατόν πενήντα χρόνια, η Κλαν έχει δημιουργήσει μια συνεχή φήμη πλούσια σε εκφοβισμό, ενώ βρίσκεται βυθισμένη σε ένα πέπλο περίεργης μυστικότητας που σχετικά λιγοστοί είναι οι άνθρωποι που έχουν

καταφέρει να διαπεράσουν. Έτσι η φήμη της Κλαν, ακόμα και στον δεύτερο αιώνα της παρουσίας της, είναι ισχυρότερη απ' ό,τι τα αριθμητικά της μεγέθη. Σιγά-σιγά εξελίχτηκε σε μια από τις πλέον ισχυρές και αιματοβαμμένες ισχυρές μυστικές οργανώσεις στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ενώ λοιπόν παλιότερα, σε μεγαλειώδεις μάλλον περιόδους της ιστορίας της, ο αριθμός των μελών της (Klansmen) υπολογιζόταν σε κάποια εκατομμύρια, σήμερα υπολογίζεται πως υπάρχουν κάπου 5.000 μέλη των Λευκών Ιπποτών της Κου Κλουξ Κλαν, εκτός βεβαίως των πολυποίκιλων υποστηρικτών της και των όσων επιδεικνύουν κάποιου βαθμού παθητική υποταγή στις αρχές Κλαν, οι οποίοι θα πρέπει επίσης, με πρόχειρους υπολογισμούς, να ανέρχονται σε κάποια εκατομμύρια...

12. Το πιο διάσημο πρόσωπο που κανένας δεν ήξερε.

Μάργκαρετ Γουώκερ (1915-1998)

(Εκδόσεις Οδός Πανός, 2017)

Η Μάργκαρετ Γουώκερ (1915-1998), είναι σημαντική συγγραφέας γιατί, πέρα απ' όσα αναφέρθηκαν, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος μιας νοητής γραμμής, ενδιάμεσος κρίκος μιας αλυσίδας που συνδέει την πρώτη αφροαμερικανή γυναίκα συγγραφέα, την Φίλις Ουάιτλι (Phyllis Wheatley, Δυτική Αφρική, 1753-Βοστώνη, 1784), με τις νεότερες γενιές των αφροαμερικανών γυναικών συγγραφέων, όπως είναι η Τόνι Μόρρισον (1931-), η Νίκι Τζιοβάννι (1943-), και η Άλις Γουώκερ (1944). Όμως, η Μάργκαρετ Γουώκερ, μαζί με τις λογοτεχνικές της επιδόσεις, δεν παύει σε καμιά χρονική περίοδο να είναι παράλληλα και μια απροκάλυπτα πολιτική συγγραφέας, η οποία ασχολείται άμεσα με όλες τις πολιτικές πτυχές της εποχής της,

και όχι μόνο με την πολιτική των δύο φύλων, όπως οι άλλες γυναίκες λογοτέχνες του καιρού της. Ήταν η πρώτη γυναίκα συγγραφέας που αμφισβήτησε την εξουσία και τη δύναμη σημαντικών αντρών συγγραφέων, όπως οι Richard Wright (1908-1960) και Alex Haley (1921-1992), καθώς και η πρώτη συγγραφέας που μετέτρεψε τις αφηγήσεις των μαύρων σκλάβων του αμερικάνικου Νότου, σε μυθοπλασία.

13. Μικρές εξομολογήσεις στις αγωνίες της εποχής. Άρθρα και κείμενα του 2013-2015

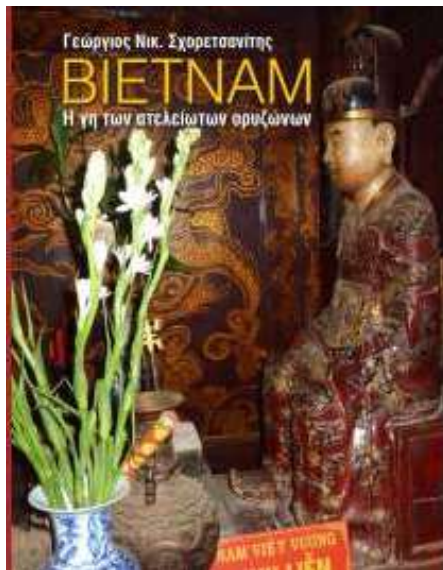

...Φαντάζει ομολογουμένως αδιανόητη η αποχή από την καθημερινότητα, από τους εν εξελίξει αγώνες, όλων αυτών! Είναι τόσο μεγάλη η συνεχιζόμενη αδιαφορία των πνευματικών που ερεθίζει. Από πού όμως, θα μπορούσε φυσικά ένας αφελής αλλά και ένας υποψιασμένος παρατηρητής να ρωτήσει, πήραν άραγε οι πνευματικοί ταγοί τα δημιουργικά ερεθίσματά τους και έφτασαν εκεί που έφτασαν και τώρα σωπαίνουν προκλητικά; Η άρνησή τους να εμβαπτισθούν στα νάματα της καθημερινότητας, να πρωτοστατήσουν στους κοινωνικούς αγώνες, να βοηθήσουν όσο και όπως μπορούν, στη δίκαιη και ομαλή εξέλιξη των καθημερινά αναφυσόμενων προβλημάτων, στερεί την κοινωνία από ένα πολυποίκιλο λαβύρινθο αξιών τόσο απαραίτητων στις μέρες μας, αφήνει τη διαχείριση των πραγμάτων στους απελπιστικά ολίγιστους, τη διαύγεια και τη διαφάνεια ορφανές! Οι πνευματικοί άνθρωποι οχυρώθηκαν πίσω από πρόσκαιρες προσωπικές επιτυχίες, με όποιο τρόπο οι συγκεκριμένες αποκτήθηκαν, απολαμβάνουν τη μοναξιά και πολυπόθητη απομόνωσή τους και παρατηρούν, φευ, τα διαδραματιζόμενα χαμηλά εκεί, όπως κάποτε μερικοί άλλοι παρακολουθούσαν ναυμαχίες άρτια εξοπλισμένων ξενόφερτων στόλων εναντίον αδύναμων αμυνομένων, αποστασιοποιημένοι από τα καθημερινά όχι για να γίνουν έστω παραδείγματα δημιουργικά, αλλά για να αποφύγουν την αναπόφευκτη σύγκρουση, τις πολλαπλές αντιπαραθέσεις, με ό,τι

όλα αυτά συνεπάγονται! Από εκεί βεβαίως που θα προκύψει η κάθε θετική και δημιουργική κίνηση, η καθοδήγηση της νεολαίας, η κοινωνική δικαιοσύνη, η αλήθεια!

14. Βιετνάμ. Η γη των ατελείωτων ορυζώνων

(Εκδόσεις Οδός Πανός, 2017)

Μια ξεχωριστά ελκυστική στενόμακρη χώρα, που ανήκει σε μια χερσόνησο ανάμεσα στον Κινεζικό υπερκολλοσσό και την απέραντη Ινδία, την επονομαζόμενη Ινδοκίνα, είναι το Βιετνάμ. Στη μια πλευρά της, οι δύο άλλες χώρες της Ινδοκίνας, στην άλλη τα κύματα της θάλασσας της Κίνας και πιο πέρα ο μεγαλοπρεπής ατέλειωτος Ειρηνικός Ωκεανός. Ο ποταμός Μεκόνγκ, ο πατέρας των ποταμών, διαδραματίζει από πανάρχαιους χρόνους σημαντικό ρόλο στη ζωή του Βιετνάμ, όπως άλλωστε και όλων των χωρών και των λαών της Νοτιοανατολικής Ασίας. Είναι για ολόκληρη την Ινδοκίνα, ότι αποτελεί κι ο πανάρχαιος Νείλος για τη μακρινή από εδώ Αίγυπτο. Κι όταν λέμε Ινδοκίνα, εννοούμε τόσο τη "γαλλική" εκδοχή της (Βιετνάμ, Καμπότζη, Λάος), όσο και την "αγγλική" Ινδοκίνα, δηλαδή Ινδία, Βιρμανία, Ταϊλάνδη, Μαλαισία και Σιγκαπούρη. Γιατί όταν οι γάλλοι αναφερόντουσαν στην χερσόνησο Ινδοκίνα, την εννοούσαν σαφώς ολόκληρη, γεγονός που παρέπεμπε στη διατήρηση εν ισχύ της παλιάς ιδέας ότι όλα ανήκουν σ' αυτούς, εν αντιθέσει με τους άγγλους που όταν έλεγαν Ινδοκίνα, προέτασαν τον γεωγραφικό προσδιορισμό "γαλλική" για να περιορίσουν τους γάλλους εκεί και εδραιώσουν την δική τους παρουσία στα εδάφη που ήλεγχαν ικανοποιητικά, κι όλα αυτά μέσα σ' ένα αέναο παιχνίδι δηλώσεων, εντυπώσεων, φανερού, άτυπου και υφέρποντος πολέμου και

ανταγωνισμού των δύο αυτών υπερδυνάμεων εκείνης της εποχής και ανελέητων αποικιοκρατιών! [...]

15. Μπροστά σε αλλότριες προκλήσεις. Κριτικά σημειώματα σε βιβλία (Εκδόσεις Οδός Πανός, 2018)

... Με την απαραίτητη γνώση του αντικειμένου και με μια γραφή προσωπικού ύφους (πολύ σημαντικό και αυτό, στον αντίποδα της βαρετής επανάληψης τυποποιημένων εκφράσεων) παρουσιάζει το περιεχόμενο του βιβλίου επισημαίνοντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που το κάνουν αξιολογικό. Παραθέτει επαρκή στοιχεία για τον συγγραφέα, για το είδος, την εποχή, τις ιδέες. Κυρίως, όμως, έχει την αίσθηση πως τοποθετεί τον εαυτό του μέσα στην ιστορία, ώστε να τη δώσει με τον καλύτερο τρόπο. Το κείμενό του το υποστηρίζει με φωτογραφικό υλικό, σχετικό με τα πρόσωπα και τους τόπους που ιστορούνται ή με τον συγγραφέα και τις εκδόσεις του έργου του. Έτσι, ένα κριτικό σημείωμα στα χέρια του Σχορετσανίτη είναι μια πλήρης, πολύπλευρη και ενδιαφέρουσα προσέγγιση του βιβλίου, ικανή να λειτουργήσει με τη σειρά της ως πρόκληση προς τον αναγνώστη...

(Διώνη Δημητριάδου, bookpress.gr 29 Μαΐου 2019)

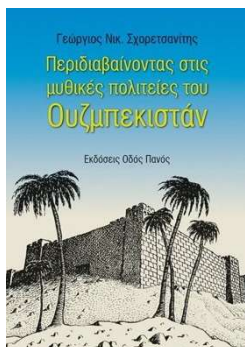
16. Ένα καλοκαίρι στο Σαν Φρανσίσκο. (Εκδόσεις Οδός Πανός, 2018)

...Οι προσωπικές του εντυπώσεις ταξιδεύουν τον αναγνώστη και κάνουν τον επικείμενο επισκέπτη να διαμορφώσει μία πλήρη άποψη γι' αυτή την πανέμορφη πόλη με τις ανηφοριές της, όπου σκαρφαλώνουν τα πολύχρωμα τραμ, τα ξεχειλισμένα στο πίσω μέρος από κατοίκους και τουρίστες, να εξερευνήσει την μεγαλύτερη σε έκταση και πληθυσμό Chinatown, να πάρει λίγη από την αρμύρα του ωκεανού περπατώντας στην στην Γκόλντεν Γκέιτ και την παραλιακή λεωφόρο Εμπάρκαντέρο. Να απολαύσει τα «φρούτα της θάλασσας» στα αμέτρητα ρεστοράν ψαρικών της παραλίας και της αποβάθρας – Pier 39...

(Τζένη Μανάκη, Fractal, Η Γεωμετρία των Ιδεών. 57ο Τεύχος, Φεβρουάριος 2019)

17. Περιδιαβαίνοντας στις μυθικές πολιτείες του Ουζμπεκιστάν. (Εκδόσεις Οδός Πανός, 2018)

Αξιόλογο δείγμα ταξιδιωτικής λογοτεχνίας με μπόλικες ασπρόμαυρες φωτογραφίες μικρού μεγέθους, εμβόλιμες στο κείμενο, που βοηθούν τον αναγνώστη να περιηγηθεί ανέξοδα στον φαντασιακό κόσμο του επαρκούς συγγραφέα, αφού είμαστε αυτό στο οποίο εστιάζουμε και ερμηνεύουμε την πολυδιαστασιακή πραγματικότητα γύρω μας με τον μοναδικό κι ανεπανάληπτο τρόπο της στιγμής. Κι αυτή ακριβώς είναι η μαγεία της λογοτεχνίας...

(Κωνσταντίνος Μπούρας, Περιοδικό Οδός Πανός. Τεύχος 183. Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2019. Σελίδες 129-130)

* * * * *

...ο ακάματος περιηγητής και φιλομαθής ερευνητής του πολιτισμού Γιώργος Σχορετσανίτης στο παρόν πόνημα συστήνει με λεπτομέρεια, πλούσια εικονοποιεία και εναργή επιστημονική τεκμηρίωση τον πολιτισμό και την ιστορία του Ουζμπεκιστάν. Το έργο του αποτελεί γέφυρα πολιτισμού Ελλάδας-Ουζμπεκιστάν, καθώς φέρνει κοντά δυο γεωγραφικά μακρινούς λαούς που όμως μοιράζονται την ίδια δημοκρατική αξία, σύμφωνα με τον ποιητή Αλισέρ Ναβάι: «Όταν ο ακρογωνιαίος λίθος της εξουσίας είναι η δικαιοσύνη, ακόμα και η κατεστραμμένη γη σύντομα θα ανθίσει»...

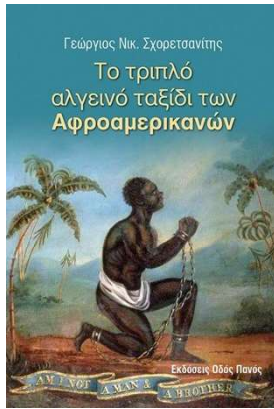
(Αησιόλαος Κ. Αλιγιζάκης, Fractal, Η Γεωμετρία των Ιδεών. 57ο Τεύχος. Φεβρουάριος 2019).

* * * * *

... Δεν θα μπορούσα να κλείσω αυτές τις μοναδικές περιηγητικές εντυπώσεις με άλλα λόγια, από αυτά του Αντρέιγεφ Λεονίντ, στο βιβλίο του «Η σκέψη», «Αν του ανθρώπου του μέλλεται να γίνει θεός, ο θρόνος του θα είναι το βιβλίο». Γι' αυτό είναι ανάγκη να γνωρίζει ο αναγνώστης και τη δική του ιστορία... και πρώτα απ' όλα την ιστορία του χαρτιού, από το ξεφλούδισμα των κλαδιών και τη δημιουργία του πολτού., έως το στέγνωμα και το τύπωμά του...

(Μιχάλης Τρούλης, Κρητική Επιθεώρηση. 18 Δεκεμβρίου 2019)

18. Το τριπλό αλγεινό ταξίδι των Αφροαμερικανών. (Εκδόσεις Οδός Πανός, 2019)

... Τα κείμενα που παρουσιάζονται συνολικά σ' αυτό το βιβλίο, και στα τρία μέρη του και είδαν το φως της δημοσιότητας, πρώτη φορά, σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα, στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο, με μικρές μόνον αλλαγές που δεν αλλοιώνουν το νόημά τους, είναι αυτά που αναφέρονται κάτω από τους αντίστοιχους υπότιτλους του βιβλίου μαζί με την ημερομηνία δημοσίευσης των άρθρων και αποδεικνύουν το συνεχές ενδιαφέρον του συγγραφέα για το συγκεκριμένο θέμα, καθώς και την ευαισθητοποίησή του στο διαχρονικό πρόβλημα των σκλάβων.

(Μιχάλης Τρούλης, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. 68ο Τεύχος. Ιανουάριος 2019)

* * * * *

...το τριπλό ταξίδι της αδικίας, του μίσους και του ρατσισμού των λευκών κατά των Αφροαμερικανών που τόσο γλαφυρά περιγράφει ο Γιώργος Σχορετσανίτης, μόνο έναν επίλογο θα μπορούσε να έχει, τα λόγια του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ: "Έχω ένα όνειρο...."...

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, Εφημερίδα Πατρίς. 4 Μαρτίου 2019, και Περιοδικό Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 58ο Τεύχος. Μάρτιος 2019)

* * * * *

‘Σε μια εποχή ‘trafficking’ και ακούσιων μεταναστεύσεων μεγάλων ανθρώπινων πληθυσμών, σε μια εποχή πολεμικών συγκρούσεων, φυλετικών ή εθνικών πολέμων, ο όρος ‘γενοκτονία’, δεν περιλαμβάνει μόνο την φυσική εξόντωση ενός ‘λαού’, αλλά και την πολιτισμική του απαλοιφή δια της βιαιάς ενσωματώσεως σε καθεστηκείς κουλτούρες. Έτσι όταν μιλάει ο εκλεκτός συγγραφέας κι’ ερευνητής Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης για την καταληφάτη της μαύρης ηπείρου και την αποψίλωσή της από τα βλασάρια της, δεν περιορίζεται μόνον στο σκλαβοπάζαρο που άνοιξε για αιώνες από την Αφρική προς την Αμερική, αλλά και για το ‘πικρό ψωμί’ του μετανάστη και για τα ‘ξένα χέρια που είναι μαχαίρια’...Λιντσαρίσματα στον αμερικάνικο Νότο, αστυνομική βία κατά αόπλων εγχρώμων στο Βορρά... Κι η Λογοτεχνία, η Τέχνη, το τραγούδι τα μόνα καταφύγια όσων δεν καταφεύγουν στον άμεσο πολιτικό ακτιβισμό...’.

(Κωνσταντίνος Μπούρας, Περιοδικό Οδός Πανός. Τεύχος 183. Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2019. Σελίς 135)

* * * * *

Μέσα από τεκμηριωμένες ιστορικές αναφορές, παραστατικές περιγραφές και πλούσιο φωτογραφικό υλικό που απεικονίζει είτε ιστορικά τεκταινόμενα, είτε έργα τέχνης Αφροαμερικανών καλλιτεχνών που αναπαριστούν γεγονότα και πόθους, ο συγγραφέας του βιβλίου εισάγει τον αναγνώστη στον πυρήνα των γεγονότων, μετατρέποντάς τον σε άορατο παρατηρητή. Ταυτόχρονα όμως εγείρει στον «νοήμονα» κοινό νου τον προβληματισμό, για το αν ακόμη και σήμερα επικρατεί σιωπηρή και υφέρπουσα εμμονή στη λογική του

φυλετικού διαχωρισμού και στο αν αυτή έχει μετατραπεί πλέον σε κατεστημένο, όπως αυτό μαρτυράται από πρόσφατα γεγονότα ρατσισμού έναντι εγχρώμων.

(Κυριακή Παπαγεωργίου, Fractal, Η Γεωμετρία των Ιδεών. Φεβρουάριος 2020)

* * * * *

... Το τριπλό αλγινό ταξίδι των Αφροαμερικανών», το οποίο, όπως φανερώνει ο ίδιος ο τίτλος, πραγματεύεται αυτή ακριβώς την άκρως επίπονη, σε όλα τα επίπεδα, πορεία των κατοίκων της δυτικής Αφρικής, οι οποίοι συνελήφθησαν από Ευρωπαίους δουλεμπόρους, προκειμένου να μεταφερθούν στο Νέο Κόσμο, διασχίζοντας πρώτα τον Ατλαντικό Ωκεανό. Ακόμα και οι χειρότεροι εφιάλτες δεν προμήνυαν τις συνθήκες και την μεταχείριση που θα συναντούσαν αφότου έφταναν στον προορισμό τους. Κοστολογήθηκαν και πουλήθηκαν σε ιδιοκτήτες φυτειών, εργάστηκαν ως σκλάβοι, κακοποιήθηκαν σε επίπεδο σωματικό, ψυχικό, κατά μόνάς ή πολλοί μαζί, αντιμετώπιστηκαν απάνθρωπα και λυντσαρίστηκαν, ενώ μονάχα ένας μικρός αριθμός κατόρθωσε να ξεφύγει από την κακομεταχείριση των λευκών. Οι εποχές άλλαξαν, τα χρόνια πέρασαν, όμως ακόμα παραμένει έκδηλα υπαρκτό το στοιχείο του ρατσισμού, αφού οι προκαταλήψεις προς τους Αφροαμερικανούς φαίνεται να εξακολουθούν να υφίστανται, δυσχεραίνοντας όλες τις πτυχές της καθημερινότητάς τους...

(Εύη Μουρέλλου, Fractal, Η Γεωμετρία των Ιδεών. Τεύχος 74ο. Ιούλιος 2020).

* * * * *

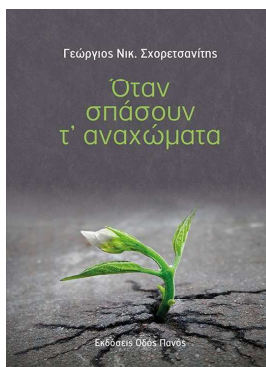
... Στο βιβλίο του Γιώργου Σχορετσανίτη «Το Τριπλό Αλγινό Ταξίδι Των Αφροαμερικανών», ο συγγραφέας γράφει ότι «ο όρος λιντσαρίσμα χρησιμοποιείται ιστορικά για να σηματοδοτήσει εκτέλεση του κατηγορούμενου προσώπου από έναν όχλο. Πιθανότατα προέρχεται από το όνομα του Τσαρλς Λιντς (1736-1796) που ασκούσε δικαστικό έργο στη Βιρτζίνια... Οι όροι «λιντσαρίσμα» και «νόμος του Λιντς» προέρχονται από το όνομα του». Το βιβλίο του Γιώργου Σχορετσανίτη είναι από τα σπουδαιότερα βιβλία στα Ελληνικά για το ζήτημα σχετικά με το καθεστώς δουλείας των Αφρικανών και Αφροαμερικανών στην Αμερική. Κυκλοφόρησε το 2019 απ' τις εκδόσεις Οδός Πανός και είναι το απόλυτο βιβλίο για να μάθει κανείς μέχρι πόσο βαθιά στο παρελθόν ταξιδεύει η ιστορία της εκμετάλλευσης των μαύρων από λευκούς. Επειδή το ενδιαφέρον γ' αυτό το μείζον ζήτημα αναζωπυρώθηκε μετά την αισχρή δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ από αστυνομικούς στην Μινεάπολη της πολιτείας Μινεσότα, όσοι θέλουν να μάθουν για ολόκληρη την αλήθεια δεκάδων άλλων τέτοιων περιστατικών, να μάθουν ακόμη πιο πολλά για άλλους τρόπους θανάτωσης των μαύρων, δεν μένει παρά να αποκτήσουν το συγκινητικό από κάθε άποψη έργο του Γιώργου Σχορετσανίτη...

(Φώτης Θαλασσινός, Η πιο σκληρή ιστορία του κόσμου. Άνεμος Αντίστασης, 21 Αυγούστου 2020.

https://anemosantistasis.blogspot.com/2020/08/blogpost_539.html?fbclid=IwAR2c8qMWFzETWEBK7zjqWOhfOsrA1CtoxEvQ8s_KPnVgznyqPpvFOBpFpM

19. Όταν σπάσουν τ' αναχώματα. Άρθρα και παρα-κείμενα 2013-2016.

(Εκδόσεις Οδός Πανός, 2019)

‘... ο συγγραφέας καυτηριάζει την επικαιρότητα... χρησιμοποιώντας γλώσσα απλή, ύφος γλαφυρό και πολλά παραδείγματα...Τα άρθρα πολλά και ενδιαφέροντα, η θεματολογία ανεξάντλητη, καθώς η καθημερινότητα τρέχει και η ειδησιογραφία διαρκώς διογκώνεται και ποικίλει. Το χιούμορ, οι εύστοχες λεκτικές επιλογές και η προσεκτική διατύπωση των θέσεων, αλήθεια, προσελκύουν το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Η ευθυκρισία και η σφαιρική προσέγγιση των γεγονότων φανερώνουν βαθειά γνώση προσώπων και καταστάσεων. Αναμφίβολα ο Γιώργος Σχορετσανίτης λειτουργεί αφυπνιστικά και εποικοδομητικά στη δοκιμαζόμενη από την κρίση ελληνική κοινωνία’.

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 62ο Τεύχος, Ιούλιος 2019)

* * * * *

‘Το κριτικό πνεύμα δεν κρύβεται αλλά θάλλει πασιφανές, ειδικά όταν δεν το φοράς σαν σημαία, αλλά το φέρεις στα κύτταρά σου, τα διαχρονικώς εμποτισμένα με την αγάπη για το Δίκαιο, με την έγνοια για το αληθές, με τη φροντίδα για τον πλησίον.... Δημοσιευμένα κείμενα, άρθρα στην ‘Εφημερίδα των Συντακτών’ και στην ‘Εφημερίδα Πατρίς’. Κι ο πόνος για την Ελλάδα ακατάβλητος, ακαταμάχητος, ασίγαστος, το βλέμμα όμως αγκαλιάζει όλη την οικουμένη με την δημοκρατία αλεξικακία της αληθινής ποίησης, που δεν έγκειται στα στιχουργήματα αλλά στο φέρεσθαι, στο συν-υπάρχειν και στο είναι’.

(Κωνσταντίνος Μπούρας, Περιοδικό Οδός Πανός, Τεύχος 184. Οκτ. -Δεκ. 2019. Σελίς 133)

* * * * *

...‘Όλα έχουν τα όριά τους... Ακόμα και τα φράγματα. Τα ακραία φαινόμενα δεν κάνουν διακρίσεις! Τα αναχώματα υποχωρούν μπροστά σε κάθε υπερβολή, φυσική ή ανθρώπινη. Αυτό ακριβώς συμβαίνει και με όλα τα δοκίμια που διαπραγματεύονται ιστορικά, κοινωνικά, λογοτεχνικά, πολιτικά, φιλοσοφικά ή άλλα θέματα. Όποιο περιεχόμενο ή χαρακτήρα έχει ό,τι αποτυπώνεται, είναι φυσικό να υπόκειται στην αντίστοιχη κριτική, η οποία προάγει και την αντίστοιχη όψη του δοκιμιακού λόγου. Και σ’ αυτόν τον τομέα, η γραφίδα του Γεωργίου Νικ. Σχορετσανίτη είναι πρωτοποριακή και καινοτόμος. Το αποδεικνύουν οι πενήντα ‘υπότιτλοι’ των δοκιμίων του, των οποίων οι αναφορές αποτελούν και τα περιεχόμενα του βιβλίου με τον τίτλο ‘Όταν σπάσουν τ’ αναχώματα’ που δηλώνει και την εύθραυστη ισορροπία των πάντων...

(Μιχάλης Τρούλης, Κρητική Επιθεώρηση. 8 Νοεμβρίου 2019, και Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. 66ο Τεύχος, Νοέμβριος 2019)

20. Παραπατώντας στη βοτσαλωτή ακτή των συγγραφέων. (Εκδόσεις Οδός Πανός, 2019)

...Η δύναμη του βιβλίου αυξάνει όσο διευρύνεται και επεκτείνεται ο κύκλος των λογοτεχνικών επιλογών του, από τον καθένα μας. Κι' όταν ο αναγνώστης είναι γιατρός, μάλιστα χειρουργός, ποιητής και δόκιμος λογοτέχνης, όπως ο Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης, οι επιλογές του είναι απαιτητικότερες. Ένα δείγμα αυτών των επιλογών καταχωρείται στο βιβλίο του με τον τίτλο 'Παραπατώντας στην βοτσαλωτή ακτή των συγγραφέων', από τις Εκδόσεις Οδός Πανός... Παρουσιάζονται σαράντα συγγραφείς, μ' έναν προσωπικό τρόπο, ο οποίος δεν απομακρύνεται απ' τα άλλα ομόρριζα κείμενα. Οι περισσότεροι συγγραφείς ανήκουν στην ξένη και οι λιγότεροι στην ελληνική λογοτεχνία. Η πρόσβαση στους πρώτους και στους δεύτερους φαίνεται πολύ άνετη. Τους ενώνει η αμφίδρομη σχέση στην επαφή τους με το βιβλίο....

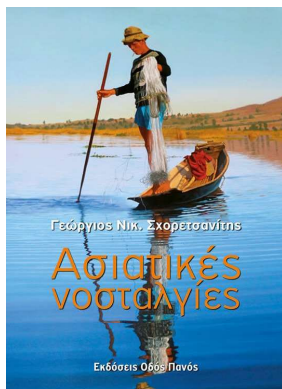
(Μιχάλης Τρούλης, Κρητική Επιθεώρηση. 5 Νοεμβρίου 2019, και Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 66ο Τεύχος, Νοέμβριος 2019)

* * * * *

Ο γνωστός συγγραφέας και βιβλιοκριτικός Γιώργος Σχορετσανίτης, εκτός από ιατρός χειρουργός, θα μπορούσε να είναι και πιανίστας. Αυτό δείχνει το νέο του βιβλίο Παραπατώντας στη βοτσαλωτή ακτή των συγγραφέων, στο οποίο παρουσιάζει τις βιβλιοκριτικές του στο διαδικτυακό λογοτεχνικό περιοδικό Fractalart και στην «Εφημερίδα των Συντακτών» κατά το 2016.... Θα λέγαμε ότι ο πολυγραφότατος, πολυταξιδεμένος και ακούραστος αναγνώστης ιατρός χειρουργός Γιώργος Σχορετσανίτης έκλεισε με απόλυτη επιτυχία το κοντσέρτο για πιάνο με θέμα τις βιβλιοκριτικές του 2016. Μετά την υπόκληση με την πένα του ανά χείρας και το χειροκρότημα από τους αναγνώστες αναμένουμε και τις επόμενες.

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 66ο Τεύχος, Νοέμβριος 2019)

21. Ασιατικές νοσταλγίες. (Εκδόσεις Οδός Πανός, 2020)

Βιρμανία, Καμπότζη, Ταϊλάνδη, Σρι Λάνκα, Ιαπωνία. Αυτοί είναι οι ταξιδιωτικοί σταθμοί μνήμης του πολυταξιδεμένου περιηγητή ιατρού Γιώργου Σχορετσανίτη... Ο συγγραφέας ολοκληρώνει το ταξιδιωτικό οδοιπορικό με ένα πνευματικό οδοιπορικό- αφιέρωμα στην ταξιδιωτική λογοτεχνία, η οποία ξεκινά με το έπος του Γκιλγκαμές, συνεχίζει με την Οδύσεια του Ομήρου, τα ταξίδια του Μάρκο Πόλο και καταλήγει στον Τσάρλς Ντίκενς, τον Ντάνιελ Ντε Φόε (Ροβινσώνας Κρούσος), κ.ά. Αναμφίβολα ο αναγνώστης έχοντας όλες αυτές τις ταξιδιωτικές εικόνες, τι οποίες με μαεστρία ξεδιπλώνει ο Γιώργος Σχορετσανίτης μπαίνει στον πειρασμό να γνωρίσει από κοντά αυτούς τους άγνωστους πολιτισμούς.

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 70ο Τεύχος, Μάρτιος 2020)

* * * * *

...Το οδοιπορικό αυτό στην Ασία είναι δοσμένο με λόγο που ρέει αβίαστα, και συχνά φορτίζεται λυρικά, με ύφος κατανοητό και παραστατικό, που σε πολλά σημεία μοιάζει εξομολογητικό. Παράλληλα, οι σελίδες φέρουν πολυάριθμες εικόνες από το προσωπικό αρχείο του συγγραφέα, που βοηθούν τον αναγνώστη να «ταξιδέψει» ακόμα ευκολότερα στους μακρινούς τόπους που αναφέρονται, βλέποντας ιδίους όμμασι τα μέρη για τα οποία διαβάζει. Ένα έργο ταξιδιωτικής λογοτεχνίας που προσωπικά ξεχώρισα, αφού κατόρθωσε να με μεταφέρει σε έναν τόπο τόσο μακρινό και μια κουλτούρα τόσο ξένη, με τρόπο φυσικό και άκοπο...

(Εύη Μουρέλλου, Fractal, Η Γεωμετρία των Ιδεών. Τεύχος 70ο. Μάρτιος 2020).

* * * * *

...Οι αναφορές σε καθέναν από αυτούς τους προορισμούς είναι περιληπτικές αλλά ικανές να προετοιμάσουν τον αναγνώστη ακόμα και σε ισάριθμα «ασάλευτα» ταξίδια, ιδιαίτερα όταν η επίσκεψη σε αυτούς τους τόπους δεν είναι εύκολη. Ναοί, μοναστήρια, μοναδικά μνημεία πολιτισμού και εικόνες μιας καθημερινότητας, που δεν έχει χαθεί εδώ και δεκαετίες στις παραπάνω γειτονικές χώρες, επιβιώνουν και υπογραμμίζουν με τον πιο εύγλωττο τρόπο την αυθεντικότητα και την απλοϊκότητα ενός λαού που ακόμα δεν έχει παρασυρθεί από τη δίνη της παγκοσμιοποίησης...

(Μιχάλης Τρούλης, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. 71ο Τεύχος. Απρίλιος 2020)

* * * * *

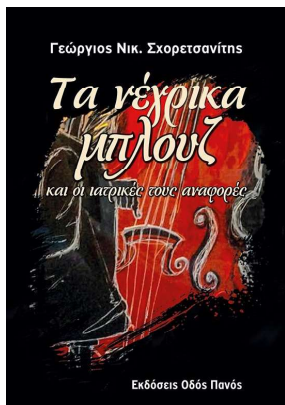
... Στο πρόσφατο βιβλίο του, το «Ασιατικές νοσταλγίες», αναφέρεται σε ταξίδια του σε χώρες της Ασίας, πιο συγκεκριμένα της λεγόμενης Άπω Ανατολής... Στο Επίμετρο του ενδιαφέροντος αυτού βιβλίου, ο Γεώργιος Σχορετσανίτης μιλάει για την ταξιδιωτική λογοτεχνία, διατυπώνοντας την άποψη πως το ταξίδι «κάνει τους ανθρώπους ελεύθερους στο μυαλό τους»... Όλες σχεδόν οι πρώτες ταξιδιωτικές αφηγήσεις, τονίζει, έχουν σχέση με τη θρησκεία. Το βιβλίο είναι γεμάτο φωτογραφίες που εικονογραφούν τα κείμενα, τα οποία έχουν δημοσιευτεί σε περιοδικά και ιστοσελίδες.

(Φίλιππος Φιλίππου, Περιοδικό Vakxikon.gr. Μάιος 2020)

* * * * *

...Ο συγγραφέας ταξιδιωτικών κειμένων εξελίσσεται παράδοξα διχασμένος ανάμεσα στο ταξίδι του και στον άλλο ρόλο του ως δημοσιογράφος. Είναι περιπλανώμενος, αδέσμευτος, ένας άνδρας με ένα ακροατήριο, που δανείζεται και συνεχίζει τις λογοτεχνικές παραδόσεις του πολιτισμού του, γράφει στο επίμετρο του βιβλίου του, ένα κατατοπιστικό συμπλήρωμα για τη μεγάλη σημασία του οδοιπορικού και της ταξιδιωτικής λογοτεχνίας. Κουβαλώντας το σημειωματάριο και τη φωτογραφική του μηχανή, περιδιαβαίνει τις χώρες της μακρινής Ασίας ως περιηγητής -όχι ως τουρίστας- και μας ξεναγεί σε έναν πολιτισμό αλλότριο. Μας μεταφέρει στον ορίζοντα των γνώσεων που αποκόμισε από τα ταξίδια και μας συναρπάζει με τις αναφορές και τις διηγήσεις του. Υπηρετεί το είδος της ταξιδιωτικής λογοτεχνίας...Οι διηγήσεις μάς μεταφέρουν σε νοοτροπίες και κουλτούρες διαφορετικές. Οι περιγραφές ανοίγουν τις πύλες μακρινών και άγνωστων χωρών. Ο αναγνώστης πληροφορείται για παγόδες και στούπες - αρχιτεκτονικές δομές με κειμήλια του Βούδα και στάχτες μοναχών, τόπους περισυλλογής και προσευχής. Περπατά στις πόλεις και τα χωριά. Βλέπει τους ελέφαντες να βαδίζουν στην πόλη και ανατριχιάζει με τα φίδια και τις βδέλλες... Η αφήγηση ορισμένες φορές αποκτά τη διάσταση του ανοίκειου. Προσεγγίζει τη λογοτεχνία του φανταστικού και τότε γίνεται εξόχως γοητευτική. Ή εμπλουτίζεται με σασπένς, αποκτώντας χροιά αστυνομικού μυθιστορήματος. Οι πληροφορίες μεταφέρονται με τρόπο λογοτεχνικό. Ο αναγνώστης δεν πλήττει ούτε στιγμή. Τα ταξίδια είναι φυσικό να οδηγούν τον άνθρωπο σε αναστοχασμό. Να τον φέρνουν ενώπιό ενωπίω. Μέσα στις διηγήσεις του, λοιπόν, ο Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης θυμάται την ιδιαίτερη πατρίδα του, τα Τρίκαλα. Φέρνει στη μνήμη τα παιδικά και εφηβικά βιώματα. Τα στοιχεία εντάσσονται ομαλά στο έργο και προσδίδουν έναν τόνο εξομολόγησης γοητευτικό...

22. Τα νέγρικα μπλουζ και οι ιατρικές τους αναφορές (Εκδόσεις Οδός Πανός, 2020)

...Όσοι τον παρακολουθούν και επιλέγουν ως φιλιαναγνώστες τα βιβλία του, πραγματοποιούν ατέλειωτα ασάλευτα ταξίδια, απολαμβάνοντας τον παραστατικό λόγο του και τις λεπτομερείς περιγραφές του, όπως τις αποτυπώνουν σε μοναδικές στιγμές, εικόνες των πολιτισμικών αποθεμάτων και των πολιτιστικών δράσεων των λαών που ο συγγραφέας επισκέπτεται και μελετά. Με εφόδιο τις πλούσιες εμπειρίες του, από... την έρευνα και μελέτη της ιστορίας της ιατρικής, την γνώση των πολιτισμών των λαών που επισκέπτεται και μελετά, ανακάλυψε και τα τραγούδια των σκλάβων, τα τραγούδια του πόνου και της μελαγχολίας, που τραγουδήθηκαν απ' όλο και σε όλο τον κόσμο, κυρίως όμως στις ατέλειωτες φυτείες του Νότου, από τους δημιουργούς τους, τους Αφροαμερικανούς... Πρόκειται για ένα αντικείμενο, ένα πρωτότυπο κεφάλαιο, σχεδόν άγνωστο αλλά πολύ ελκυστικό, ιδιαίτερα για τον Γεώργιο Νικ. Σχορετσανίτη, ο οποίος έχει ενσκήψει αρκετά στη ζωή και την κουλτούρα των Αφροαμερικανών... Καλός γνώστης του θέματος, ο ταξιδευτής-συγγραφέας, προσέχει ιδιαίτερα και τη δομή του βιβλίου, βάζοντας στη θέση τους τις 37 ενότητες που προωθούν με εξαιρετικά αβίαστο τρόπο την εξέλιξή του... Ο Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης, είναι ο πρώτος που τόλμησε να ερευνήσει, να μελετήσει και να καταγράψει την ιστορία των μπλουζ, διαχρονικά και οικουμενικά, αλλά και να προβλέψει ότι τα μπλουζ θα συνεχίσουν να ελκύουν την φαντασία των ενδιαφερομένων, των πιστών, και να τονώνουν την έρευνα κατά τη διάρκεια του δεύτερου αιώνα της ιστορίας τους, και ακόμα να κρατούν ζωντανές όλες τις μελλοντικές αλλαγές που θα συμβούν στο πολιτιστικό και πολιτικό τοπίο, και τέλος, όπως πάντα, θα πιστοποιούν την ουσιαστική ανθρωπιά που αυτή η καταπληκτική δημόσια μουσική μετέδωσε και εμφύτευσε στις αμέτρητες στρατιές των οπαδών της, σε όλον τον κόσμο, για ένα ολόκληρο αιώνα τώρα!...

(Μιχάλης Τρούλης, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. 74ο Τεύχος. Ιούλιος 2020)

* * * * *

... Προϊόν πολύχρονης συλλογής στοιχείων και επίμονης μελέτης το παρόν πόνημα καταγράφει την ιστορία των νέγρικων μπλουζ στη χώρα που τα γέννησε, τις επιρροές τους, τις αιτίες που τα δημιούργησαν και την απήχηση που είχαν σε ολόκληρη την αμερικανική και όχι μόνο κοινωνία. Χάρη στην πένα του Γιώργου Σχορετσανίτη αυτό το αναπόσπαστο κομμάτι του μουσικού πολιτισμού των ΗΠΑ γίνεται κτήμα όλων, καθώς ο συγγραφέας μυεί σταδιακά τον αναγνώστη στο λαβύρινθο της γνώσης των μπλουζ... το παρόν βιβλίο αποτελεί έναν πολύτιμο οδηγό στον κόσμο των νέγρικων μπλουζ και αναμφίβολα η ανάγνωσή του γίνεται πολύ ευχάριστη όταν το διάβασμα συνοδεύεται από τη μουσική που περιγράφεται στις σελίδες του. Ο μαγικός ήχος του σαξόφωνου, της κιθάρας και ενίοτε του βιολιού πότε με τα νοσταλγικά ηχοχρώματα της ηρεμίας του μεγάλου ποταμού Μισισιπή και πότε με τους ξέφρενους ρυθμούς

των εργοστασίων του Αμερικανικού Βορρά, αποτελούν μια ιδανική μίξη για όλες τις προσωπικές στιγμές, ευχάριστες και δυσάρεστες. Άλλωστε, τα νέγρικα μπλουζ αφηγούνται την πραγματική ζωή, τις καλές και τις κακές στιγμές, όλων των ανθρώπων ανεξάρτητα φύλου, εθνικότητας, χρώματος, επαγγέλματος, ιδεολογίας ή θρησκείας.

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 75ο Τεύχος. Αύγουστος 2020)

* * * * *

Το μυθιστορηματικό αυτό μπλουζ μας ξεναγεί στον μαγικό αμερικάνικο Νότο, όπου ακόμα και μετά την κατάργηση της δουλείας δεν έλειψε ο κοινωνικός ρατσισμός, οι αποκλεισμοί και οι βιαιοπραγίες παντός είδους... Η εμβρίθεια του μελετητή και λογοτέχνη Γεώργιου Νικ. Σχορετσανίτη οδηγεί σε ένα τόσο εμπειριστατωμένο μελέτημα, που δύσκολα θα το χαρακτήριζες «δοκίμιο», αφού πρόκειται μάλλον για ένα εικονογραφημένο ντοκουμέντο. Χάρη στην αφηγηματική οικονομία που καλύπτει κάποια «κενά» (όχι γνώσεων αλλά πληροφοριών που δίνονται μέσα από το κείμενο), θα μπορούσαμε να εντάξουμε αυτό το πόνημα στην μυθοπλασία(fiction based on many true stories)... Βιβλίο τεράστιου κοινωνιολογικού, ιστορικού, πολιτικού ενδιαφέροντος, παραπλήσιο στην αισθητική του λεγόμενου «μαγικού ρεαλισμού», με κορυφαίο εκπρόσωπό του τον μέγιστο δραματουργό που καταγόταν από το Νότο και το ίδιο το όνομά του δείχνει και το στίγμα και την κόλαση από την οποία προσπαθεί να αποδράσει, τον Τεννεσσή Γουίλλιαμς (προτιμώ αυτή την αργόσυρτη γραφή του ονόματός του, με τα διπλά σύμφωνα, γιατί βρίσκεται πιο κοντά στα πονεμένα, στα μεταφυσικά, στα θλιμμένα και βακχικά μπλουζ, που λες κι αναβλύζουν μέσα από την καρδιά των καταπιεσμένων απανταχού της γης).

(Κωνσταντίνος Μπούρας, Θεραπευτικό μπλουζ, Η Αυγή. 30 Αυγούστου 2020)

* * * * *

Πολυγραφότατος ο γιατρός Γεώργιος Σχορετσανίτης, εκδίδει τακτικά βιβλία με τα κείμενά του που κυρίως αφορούν είτε κριτικές-παρουσιάσεις λογοτεχνικών βιβλίων, είτε ταξιδιωτικές εντυπώσεις από τις χώρες που κατά καιρούς επισκέπτεται. Το πρόσφατο βιβλίο του, με τον τίτλο: Τα νέγρικα μπλουζ και υπότιτλο: και οι ιατρικές τους αναφορές είναι μια περιήγηση στον κόσμο του Αμερικανικού Νότου και μια εν δυνάμει ιστορία του μπλουζ, του μουσικού είδους που δημιουργήθηκε από τους μαύρους σκλάβους της Αμερικής. Ο συγγραφέας αρχίζει την αφήγησή του στο πρώτο κεφάλαιο, «Οι απαρχές της αναγνώρισης της μαύρης μουσικής», όπου αναφέρει πως τον 19ο και 20ό αιώνα οι μαύροι των ΗΠΑ ήταν καταπιεσμένοι και οι περισσότεροι λευκοί του Αμερικανικού Νότου τους έβλεπαν σαν περιέργα όντα, πάντως διαφορετικούς από τους ίδιους. Πέρα από αυτό, οι μαύροι αποτελούσαν φθινό εργατικό δυναμικό για τις επικερδείς βαμβακοφυτείες των λευκών... Τούτο το εξαιρετικό βιβλίο, που μας παρέχει ένα σωρό πληροφορίες για το πολιτισμικό φαινόμενο των μπλουζ, τελειώνει με μια αισιόδοξη φράση του συγγραφέα του: «Μπορούμε με εμπιστοσύνη πάντως να προβλέψουμε ότι τα μπλουζ θα συνεχίσουν να ελκύουν τη φαντασία των ενδιαφερομένων, των πιστών, και να τονώνουν την έρευνα [...] θα κρατούν ακόμα ζωντανές όλες τις μελλοντικές αλλαγές που θα συμβούν στο πολιτιστικό και πολιτικό τοπίο, και [...] θα πιστοποιούν την ουσιαστική ανθρωπιά που αυτή η καταπληκτική δημόδης μουσική μετέδωσε [...] σε όλο τον κόσμο, για πάνω από έναν ολόκληρο αιώνα τώρα!».

(Φίλιππος Φιλίππου, Περιοδικό Διάστιχο. diastixo.gr. 5 Οκτωβρίου 2020)

* * * * *

«Το πιο διάσημο πρόσωπο που κανένας δεν ήξερε. Μάργκαρετ Γουώκερ», «Το τριπλό αλγεινό ταξίδι των Αφροαμερικανών» και «Τα νέγρικα μπλουζ και οι ιατρικές τους αναφορές». Το τελευταίο βιβλίο του Γιώργου Σχορετσανίτη ήρθε για να ολοκληρώσει την τριλογία – αφιέρωμα στους έγχρωμους κατοίκους των ΗΠΑ... Εκτός από τη μεγάλη μετανάστευση των Αφροαμερικανών όλα τα μεγάλα γεγονότα του 20ου αιώνα, τα οποία επηρέασαν τη ζωή της μαύρης κοινότητας των ΗΠΑ, αποτέλεσαν πηγές εμπνεύσεις για τη σύνθεση των μπλουζ, όπως ο Α΄ και ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, ο Πόλεμος του Βιετνάμ, η ποτοαπαγόρευση, η μεγάλη πλημμύρα του 1927 του Μισισιπή, η μεγάλη ξηρασία του 1930, το ναυάγιο του Τιτανικού, η ζωή στη φυλακή, οι ατέλειωτες πορείες στους ατελείωτους αυτοκινητόδρομους, οι «γυναίκες του δρόμου», οι μετακινήσεις με τα τραίνα, τα ναρκωτικά, η ομοφυλοφιλία, αλλά και οι ιατρικές

ασθένειες, όπως η φυματίωση, η πνευμονοπάθεια, τα νοσοκομεία και οι γιατροί... Εν κατακλείδι, θα λέγαμε ότι το παρόν βιβλίο αποτελεί έναν πολύτιμο οδηγό στον κόσμο των νέγρικων μπλουζ και αναμφίβολα η ανάγνωσή του γίνεται πολύ ευχάριστη όταν το διάβασμα συνοδεύεται από τη μουσική που περιγράφεται στις σελίδες του...

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, Εφημερίδα Πατρίς. 13 Οκτωβρίου 2020)

* * * * *

Ο συγγραφέας καταθέτει μια πρωτότυπη έρευνα, στην οποία εξετάζει το μπλουζ και τους δημιουργούς του, εστιάζοντας στις συνθήκες και στις περιοχές όπου γεννήθηκε το εν λόγω μουσικό ρεύμα. Κάθε είδος τέχνης εξεικονίζει στοιχεία της καθημερινότητας των ανθρώπων μιας συγκεκριμένης εποχής, ανησυχίες και προβλήματα που αυτοί αντιμετωπίζουν, και εξωτερικεύει ό,τι δεν μπορούν να εκφράσουν με άλλον τρόπο... Στο βιβλίο περιλαμβάνονται άρθρα του συγγραφέα για τα νέγρικά μπλουζ, τα οποία είχαν δημοσιευτεί σε περιοδικά και εφημερίδες. Αναλύουν το πώς επηρέασαν τα μουσικά ρεύματα των επόμενων δεκαετιών, καθώς και το πώς συντέιναν στην αναγνώριση, από πλευράς των λευκών, της αξίας των μαύρων μουσικών... Στα άρθρα του τόμου γίνεται μια ενδιαφέρουσα και εκτενής αναφορά στους εκπροσώπους των μπλουζ ανά περιοχή, στη βιογραφία, στο έργο τους και στη σύνδεσή τους με το αλκοόλ, τα ναρκωτικά και τη φυματίωση. Επίσης, παρατίθενται και οι στίχοι κάποιων σημαντικών τραγουδιών τους. Κι όλα αυτά βέβαια συνοδεύονται από πλούσιο φωτογραφικό υλικό...

(Χριστίνα Μουκούλη, www.bookpress.gr 29 Οκτωβρίου 2020)

23. Ξεδιπλώνοντας πτυχές της λογοτεχνικής καθημερινότητας. (Εκδόσεις Οδός Πανός, 2020)

Οι συνεκδότες έχουν στενή οικειότητα με τη λογοτεχνία, την οποία επιθυμούν να μοιράζονται με τους φιλαναγνώστες, γι' αυτό φροντίζουν και ξεδιπλώνουν καθημερινά τις κάθε λογής πτυχές της. Κάποιες απ' αυτές είναι οι ταξιδιωτικές καταγραφές... Τα ερωτήματα και οι απαντήσεις είναι ένα άλλο συνηθισμένο λογοτεχνικό είδος, καθόλου καινούργιο!... Από έναν τόμο για τα βιβλία που διαβάζει και μελετά ο γιατρός συγγραφέας, δεν θα μπορούσε να απουσιάζει, και ένα κεφάλαιο της Ιστορίας της Ιατρικής, καθώς και οι περιπέτειες των γιατρών έναν αιώνα πριν, στη Ρωσία. Η ιστορία της ιατρικής εκείνης της εποχής, των απλών και ανειδίκευτων γιατρών, σε απομονωμένες περιοχές της ρωσικής υπαίθρου... Στις ελάχιστες προσπάθειες, όπως αυτή του Γεώργιου Νικ. Σχορετσανίτη, έχουν θέση και μανιφέστα, καινοτόμες ιδέες, όπως αυτή του μανιφέστου του βερισμού, ενός κινήματος του νατουραλισμού, με το ώριμο ύφος του Τζιοβάνι Βέγκα, στην αναπαράσταση των φυσικών τοπίων της Σικελίας ή στις Αγροτικές νουβέλες του... Όταν κατανοούμε ότι διαβάζουμε, μπορούμε να το δίνουμε και στους άλλους, με πολλούς τρόπους. Ένας τρόπος είναι και αυτό το βιβλίο, από βιβλία, που ξεδιπλώνει μοναδικές πτυχές της λογοτεχνικής καθημερινότητας.

(Μιχάλης Τρούλης, Ρεθμενιώτικα Νέα. 8 Οκτωβρίου 2020, και Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. 77ο Τεύχος. Οκτώβριος 2020)

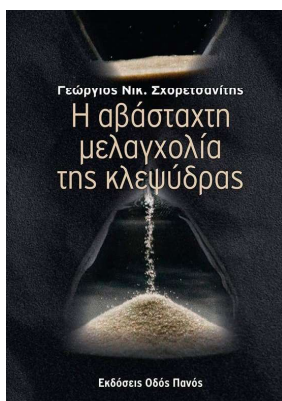
* * * * *

... Ο αναγνώστης από την πρώτη ανάγνωση διαπιστώνει μια συγκεκριμένη μέθοδο προσέγγισης εκάστου λογοτεχνικού έργου από τον βιβλιοκριτικό Γιώργο Σχορετσανίτη. Συγκεκριμένα, υπάρχει μια βιογραφία του συγγραφέα του πονήματος, η οποία περιλαμβάνει την καταγωγή του, τις σπουδές του, τα βιβλία που έχει εκδώσει, καθώς και τις επαγγελματικές και οικογενειακές του σχέσεις. Η καταγωγή του οδηγεί στην σύντομη παρουσίαση της γενέθλιας χώρας του και φυσικά του τόπου που μεγάλωσε. Με τον τρόπο αυτό περιγράφονται τα ήθη και τα έθιμα, η πολιτική, η οικονομική και η κοινωνική κατάσταση τόσο του προσωπικού μικρόκοσμου του συγγραφέα όσο και του έθνους του. Όλα αυτά, βέβαια, τοποθετούνται χρονικά στην εποχή που έζησε.... Ακολουθεί η μελέτη του έργου, ξεκινώντας είτε από την πηγή έμπνευσης είτε από το περιεχόμενο. Ο ιατρός-συγγραφέας γνωρίζοντας ο ίδιος τον «τρόμο της λευκής σελίδας», δηλαδή την αρχική αίσθηση όταν αρχίζει η γραπτή αποτύπωση των σκέψεων σε μια λευκή κόλλα χαρτί, πιάνει το νήμα από την αρχή, δηλαδή την έμπνευση, για να οδηγήσει επιδέξια τον αναγνώστη στο λαβύρινθο, όχι μόνο της σκέψης, αλλά και της ψυχής του δημιουργού. Ακολουθεί η βιβλιοπαρουσίαση με επίκεντρο τον μύθο (σενάριο) του βιβλίου, την πλοκή και φυσικά τους χαρακτήρες... οι κριτικές του αποτελούν προϊόν ενδεδειγμένης μελέτης, πολύχρονης ιστορικής έρευνας και επισταμένης αναζήτησης τεκμηριωμένων επιστημονικών πηγών. Οι στόχοι του είναι η ολοκληρωμένη και εμπειστατωμένη παρουσίαση του έργου, του συγγραφέα, της κοινωνίας στην οποία έζησε, καθώς και της εποχής που έδρασε. Επίσης, δεν είναι τυχαίο ότι συχνά χρησιμοποιεί μικρές προσωπικές βιοματικές ιστορίες του δημιουργού για να κεντρίσει ακόμα περισσότερο το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Όλα αυτά σε συνδυασμό με τις ανεξάντλητες γνώσεις του Γιώργου Σχορετσανίτη για τον πολιτισμό σε όλες του τις εκφάνσεις τον κάνουν να ξεχωρίζει για τις βιβλιοκριτικές του, καθώς ξεπερνά τα όρια της απλής βιβλιοπαρουσίασης.

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 77ο Τεύχος. Οκτώβριος 2020)

24. Η αβάσταχτη μελαγχολία της κλεψύδρας.

(Εκδόσεις Οδός Πανός, 2021)

...Ο αναγνώστης μπορεί να πάρει μια γεύση από τον κήπο της γνώσης του συγγραφέα για τα τοπικά, πανελλήνια και παγκόσμια γεγονότα, τα οποία κέντρισαν το ενδιαφέρον του, εκείνη τη χρονιά από το νέο του βιβλίο 'Η αβάσταχτη μελαγχολία της κλειψύδρας'. Ο τίτλος είναι ένα άρθρο, το οποίο αναφέρεται στη ζωή της τρίτης και της τέταρτης ηλικίας που έχει ολοκληρωθεί και ξαναβιώνεται από τους ηλικιωμένους ως ανάμνηση και απαύγασμα σοφίας. Ειδικά η σοφία αφορά τόσο στη λογική όσο και στα συναισθήματα, γι' αυτό και δεν είναι τυχαία η αναφορά του συγγραφέα στον «Φάουστ» του Γκαίτε. Ξεφυλλίζοντας το παρόν πόνημα ο νους ταξιδεύει σε ένα μεγάλο ποτάμι πληροφοριών και γεγονότων, έχοντας ως πυξίδες τις επιστήμες της ιστορίας, της πολιτικής, της κοινωνιολογίας, της οικονομίας και φυσικά της λογοτεχνίας, της Τέχνης και του πολιτισμού. Ο πολυταξιδεμένος και κοσμοπολίτης αρθρογράφος συνδυάζει όλα τα παραπάνω, βάζοντας τις σωστές δόσεις από το καθένα για να θέσει ερωτήματα, να δώσει απαντήσεις και να επιχειρηματολογήσει. Η συνετή «φωνή» του, προϊόν ψύχραιμης σκέψης και συναισθηματικής αποστασιοποίησης από τα γεγονότα, φωτίζει σφαιρικά τις αιτίες και τα αποτελέσματα των γεγονότων που βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Ταυτόχρονα, με γλώσσα απλή, ύφος γλαφυρό και τρόπο ανθρώπινο αγκαλιάζει τους προβληματισμούς και τα προβλήματα του μέσου πολίτη, τα εθνικά ζητήματα, καθώς και τα παγκόσμια.... 'Όλα τα κείμενα φανερώνουν μια μεγάλη αλήθεια, η οποία αφορά στη σχέση του ανθρώπου με τον χρόνο, γι' αυτό και η αναφορά στην κλειψύδρα. Εν κατακλείδι, θα λέγαμε ότι 'Η αβάσταχτη μελαγχολία της κλειψύδρας' είναι ένα γοητευτικό πανόραμα των τοπικών, εθνικών και παγκόσμιων γεγονότων του 2017, το οποίο κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη...

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, *Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 80ο Τεύχος. Ιανουάριος 2021*)

* * * * *

...μοιράζεται τον χρόνο του, πάντα μπροστά στην κλειψύδρα! Γι' αυτό και φαντάζομαι, πως ποτέ δεν τον φτάνει να πραγματοποιήσει ή και να ικανοποιήσει τα προσωπικά ενδιαφέροντά του... Πολλά από τα θέματα που σχολιάζονται δεν τελειώνουν ποτέ! Κυρίως, όταν αυτά αφορούν στην κοινωνία, στην οικονομία, στην πολιτική, και σε ό,τι συνέχει και συνδέει αυτές τις παραμέτρους... Κι όμως, ο συγγραφέας, όλα αυτά τα παρουσιάζει με τη λογοτεχνική και καλλιτεχνική καλλιτέπεια που τον χαρακτηρίζει και αφήνει το αποτύπωμά του, ακόμη και για τους πιο απαιτητικούς αναζητητές μιας ικανοποιητικής απάντησης... Αυτό είναι το «θαύμα» της λογοτεχνίας, που ό,τι δώσει στον αναγνώστη τον κάνει καλύτερο, και το σημαντικότερο, δεν τον αφήνει ποτέ! Αυτό το «θαύμα» φαίνεται και εδώ από τον τρόπο που ο συγγραφέας συνδέει όχι μόνο τους τίτλους αλλά και τα περιεχόμενά τους και δημιουργεί μια σφιχτή ενότητα, έναν ποιοτικό εναγκαλισμό όλων των κειμένων... Το συνολικό έργο του είναι πλουσιότατο και καλύπτει σχεδόν όλους τους τομείς της λογοτεχνικής παραγωγής. Διακρίνονται τα σχόλιά του στη καθημερινότητα, η πλούσια αρθρογραφία, τα δοκίμια, η λογοτεχνική κριτική, οι ταξιδιωτικές περιγραφές... ο καθαρός λόγος του.

(Μιχάλης Τρούλης, *Made in Creta. 26 Ιανουαρίου 2021, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 81ο Τεύχος. Φεβρουάριος 2021 και Νέα Χριστιανική Κρήτη. Τεύχος 39: 612-613, 2021*)

* * * * *

Μια σειρά από ποικίλου ενδιαφέροντος άρθρα, με ιστορικό, κοινωνικό, πολιτικό και οικονομικό περιεχόμενο, πήραν το δρόμο της ενδυματολογικής μορφής, αφού κυκλοφόρησαν και πάλι σε ένα καλαίσθητο αρτιγέννητο βιβλίο των εκδόσεων Οδός Πανός... Δανείζομαι μια αρχαιοελληνική συμβουλή που λέει: «Και τούτο ποιείν κ' εκείνο μη αφιέναι». Να ασκείς δηλαδή το κύριο λειτούργημά σου, αλλά να μην παραβλέπεις να καλλιεργείς και άλλους τομείς στους οποίους εξ' ίσου δόκιμα μπορείς να αποδώσεις. Αυτό ακριβώς συμβαίνει με τον Γιώργο Σχορετσανίτη. Μια γνήσια εσωτερική παρόρμηση τον οδηγεί και τον κατευθύνει στο να καλύπτει και άλλους τομείς που υπηρετούν την επικαιρότητα και προάγουν την κοινωνική ζωή... Τα μέχρι τώρα βιβλία του που κυκλοφορούν, είναι εμπλουτισμένα από μια σφαιρική και ολοκληρωμένη θεώρηση της πραγματικότητας. Και όλες αυτές οι ενδιαφέρουσες καταγραφές που πραγματοποιεί, αποδίδονται σε μια έντονη, επίπεδη και ρέουσα γλώσσα... Το γεγονός αυτό, ανταποκρίνεται στις αναμονές των αναγνωστών, που στο σύνολό τους διεξέρχονται και ανταλαμβάνουν το βιβλίο, χωρίς δυσκολίες, απορίες και ερωτηματικά. Περιττό να τονίσουμε ότι η γραμμή αυτή ακολουθείται απαρασάλευτα σε κάθε πόνημα της πλούσιας εργογραφίας του. Η

επιτυχία της κάθε συγγραφικής του προσπάθειας, οφείλεται μεταξύ των άλλων και στην πολυμάθεια και την πυκνότητα των γνώσεών του, στοιχεία που βοηθούν την προσπάθειά του. Διαθέτει δηλαδή ίδιο αποθεματικό κεφάλαιο γνώσεων και αυτενέργειας. Το νέο του βιβλίο, των 292 σελίδων με τα 74 άρθρα του συνοδεύεται ως συνήθως και πάλι από πλούσιο εικονιστικό και φωτογραφικό υλικό, που εξυπηρετεί και ικανοποιεί τον τομέα της οπτικής πληροφόρησης.

(Γιώργος Ι. Παναγιωτάκης, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 85ο Τεύχος. Ιούνιος 2021)

* * * * *

... Ο αναγνώστης μπορεί να πάρει μια γεύση από τον κήπο της γνώσης του συγγραφέα για τα τοπικά, πανελλήνια και παγκόσμια γεγονότα, τα οποία κέντρισαν το ενδιαφέρον του, εκείνη τη χρονιά από το νέο του βιβλίο *Η αβάσταχτη μελαγχολία της κλεψύδρας*, Εκδόσεις Οδός Πανός, Αθήνα 2021. Ο τίτλος είναι ένα άρθρο, το οποίο αναφέρεται στη ζωή της τρίτης και της τέταρτης ηλικίας που έχει ολοκληρωθεί και ξαναβιώνεται από τους ηλικιωμένους ως ανάμνηση και απαύγασμα σοφίας. Ειδικά η σοφία αφορά τόσο στη λογική όσο και στα συναισθήματα, γι' αυτό και δεν είναι τυχαία η αναφορά του συγγραφέα στον «Φάουστ» του Γκαίτε. Ξεφυλλίζοντας το παρόν πόνημα ο νους ταξιδεύει σε ένα μεγάλο ποτάμι πληροφοριών και γεγονότων, έχοντας ως πυξίδες τις επιστήμες της ιστορίας, της πολιτικής, της κοινωνιολογίας, της οικονομίας και φυσικά της λογοτεχνίας, της Τέχνης και του πολιτισμού. Ο πολυταξιθεμένος και κοσμοπολίτης αρθρογράφος συνδυάζει όλα τα παραπάνω, βάζοντας τις σωστές δόσεις από το καθένα για να θέσει ερωτήματα, να δώσει απαντήσεις και να επιχειρηματολογήσει...

(Αγησίλαος Κ. Αλιγζάκης, Περιοδικό Οδός Πανός. Τεύχος 191. Σεπτέμβριος-Δεκέμβριος 2021. Σελίς 196-199)

* * * * *

Οι ώρες, οι μέρες και οι μήνες κυλούν δειλά κι αθόρυβα, αφήνοντας ένα συναισθημα αμηχανίας στο διάβα τους. Δεν μπορώ να κρατήσω στην παλάμη τις στιγμές, κυλούν απ' τα κενά των δαχτύλων μου σαν την άμμο στην παραλία με τα γαλανά νερά που ανακαλύψαμε το καλοκαίρι. Μένει πίσω ένα μειδίαμα, να συνοδεύει τις ιστορίες απ' τα περασμένα και τις αναγνώσεις απ' τα γεγραμμένα. Λέξεις και φωτογραφίες, οι μόνοι μάρτυρες της ύπαρξης. Το έργο του Γ. Ν. Σχορετσανίτη αποτελεί μια συλλογική παρουσίαση άρθρων και κειμένων που γράφτηκαν κατά το 2017, καλύπτοντας ένα ευρύ φάσμα θεματικών: από την αναβίωση χαμένων τραγουδιών των επιζώντων του Ολοκαυτώματος, μέχρι τον μυστηριώδη θάνατο της συζύγου του Όσκαρ Ουάιλντ, Κόνσταντ Λόιντ, και από τη γέφυρα του ποταμού Κβάι ως τα ηπειρωτικά μοιρολόγια... Ένα έργο αποτελούμενο από πολυάριθμα κείμενα, το οποίο μιλά για ιστορία, ταξίδια, οικονομία, πολιτική, λογοτεχνία, μουσική και άλλα. Το ύφος του μεστό και κατανοητό, με στοιχεία λυρισμού, συνοδευόμενο από εικόνες που συμπληρώνουν το κείμενο. Ένα ξεχωριστό ανάγνωσμα που καλεί τον αναγνώστη να έρθει σε επαφή με διαφορετικές θεματικές, με γνώμονα την πολύπλευρη προσέγγιση της ζωής.

(Εύη Μουρέλλου, Fractal, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 90ο Νοέμβριος 2021)

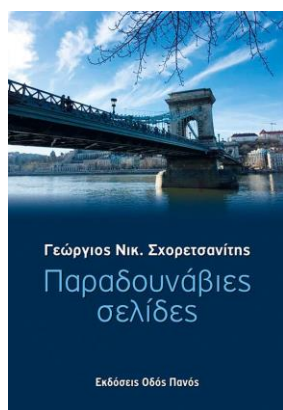
* * * * *

... Ο ιατρός, ταξιδευτής και έγκριτος δοκιμογράφος Γεώργιος Σχορετσανίτης ατενίζει τον Χρόνο ερευνητικά, μέσα από τις συνθέσεις κειμένων του με τίτλο "Αποτιμώντας τον Ικανό και Ανίκανο Χρόνο" (Αρθρογραφία 2018-2019, Εκδόσεις Οδός Πανός, 2021) και "Η Αβάσταχτη μελαγχολία της Κλεψύδρας" (εκδόσεις Οδός Πανός, 2021)... Ο συγγραφέας αφήνει την αεικίνητη ματιά του να σταθεί σε όσα συμβαίνουν, τη δεδομένη στιγμή, σε κάθε γωνιά του κόσμου. Με τρόπο παραστατικό επιπροβάλλει, πάνω στη μάζα των ασήμαντων ειδήσεων, κρίσιμα αλλά και χαρακτηριστικά γεγονότα της κοινωνικής και πολιτικής ζωής. Από την "εξαφάνιση" μνημειακών δέντρων μέχρι τον εκπατρισμό του αρχείου του μεγάλου της ποίησης Νίκου Γκάτσου, από τους αθέατους έξωθεν χειρισμούς στην οικονομία της χώρας μέχρι τη διαμορφωμένη πραγματικότητα δύο ταχυτήτων για τους πολίτες της, οι διαδρομές αποδεικνύουν, ίσως, ότι ο Χρόνος δεν είναι

ακριβώς αυτό που νομίζουμε, αφού όλα συνυπάρχουν, παρόντα και παρελθόντα, για να αναδυθούν την κατάλληλη στιγμή στο μέλλον.

(Πηνελόπη Ντουντουλάκη, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών*. Τεύχος 96ο Μάιος 2022)

25. Παραδουνάβιες σελίδες. (Εκδόσεις Οδός Πανός. Αθήνα, Μάρτιος 2021)

... Διαβάζοντας το νέο ταξιδιωτικό βιβλίο 'Παραδουνάβιες σελίδες'... ο αναγνώστης από την αρχή έχει την αίσθηση ότι βρίσκεται στο ανάκτορο της Βουδαπέστης της αυτοκράτορας της Αυστρίας και βασίλισσας της Ουγγαρίας Ελισάβετ (η γνωστή και ως Σίσσυ). Εκεί στη μεγάλη αίθουσα δεξιώσεων μια μεγάλη ορχήστρα ερμηνεύει τον επονομαζόμενο «Βασιλιά» των βαλς «Στον όμορφο Γαλάζιο Δούναβη» του Γιόχαν Στράους υιού. Οι αναγνώστες με μια ελαφρά υπόκλιση παίρνουν τις ντάμες τους κι αρχίζουν να στροβιλίζονται στην αίθουσα. Κι ενώ χορεύουν ο παντογνώστης αφηγητής Γιώργος Σχορετσανίτης τις αφήνει να ψιθυρίσουν στο αυτί των καβαλιέρων-αναγνωστών τους το παρελθόν τους.... Σε αυτό το ταξίδι στο χώρο και τον χρόνο ο Γιώργος Σχορετσανίτης αναφέρει επίσης πολιτικά πρόσωπα, όπως ο αρχιδούκας Φραγκίσκος Φερδινάνδος που δολοφονήθηκε το 1914 στο Σεράγεβο και στάθηκε η αφορμή για να ξεσπάσει ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, συγγραφείς, όπως ο σημαντικός στοχαστής Γκέοργκ Λούκατς (1895-1971) και άλλοι ελάσσονες συγγραφείς και ποιητές, οι οποίοι άφησαν τη σφραγίδα τους στον πολιτισμό και στις τέχνες της Ουγγαρίας. Η έκπληξη είναι στο τέλος του βιβλίου, όπου ο αναγνώστης από την κλασική μουσική που άκουγε στη Βουδαπέστη, βρίσκεται να ακούει Μπομπ Ντύλαν στα γραφικά σοκάκια της Πράγας! Εν κατακλείδι, θα λέγαμε ότι αξίζει να περιπλανηθούμε νοερά στις ουγγρικές όχθες του Δούναβη με το βιβλίο του Γιώργου Σχορετσανίτη. Η συνεχόμενη καραντίνα δεν θα πρέπει να μας πτοήσει, διότι αυτό το «μουσικοχορευτικό» βιβλίο μπορεί είτε να διαβαστεί αναπαυτικά στον καναπέ με την προτεινόμενη μουσική υπόκρουση ή να χορευτεί ως βαλς με την αγαπημένη μας ντάμα!

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιάκης, *Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών*. Τεύχος 83ο Απρίλιος 2021, και *Εφημερίδα Πατρίς*. 2 Σεπτεμβρίου 2022)

* * * * *

«...τελικά, η ιστορία μας διδάσκει, ή δεν μας διδάσκει τίποτα;». Η απάντηση μπορεί να αναζητηθεί στις 'Παραδουνάβιες σελίδες', όπου, σίγουρα, θα βρεθεί και θα είναι θετική! Ο Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης...γνωρίζει άριστα την ανατομία, κυριολεκτικά και μεταφορικά.

Αυτήν την τεχνική χρησιμοποιεί και ως ταξιδευτής-συγγραφέας, θαυμαστής και αναζητητής των τόπων που επισκέπτεται και των ανθρώπων τους. Με τη διεισδυτική ματιά και λεπτομερή ανάλυση και καταγραφή, δεν αφήνει τίποτα απαρατήρητο και ασχολίαστο! Ο Δούναβης, ο ποταμός της καρδιάς πολλών ταξιδευτών, αλλά και του συγγραφέα, με τις σελίδες που του αφιερώνει, αναδεικνύεται ως ένας σημαντικός προορισμός, που δίνει τόσα στους επισκέπτες του, κι έχει να τους δώσει άλλα τόσα, με την πρόκληση και την πρόσκληση να τον ξαναεπισκεφτούν, το συντομότερο! Ο διεθνής υδάτινος δρόμος, που δίνει ζωή στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, και περνάει από τέσσερις πρωτεύουσές τους, τη Βιέννη τη Μπρατισλάβα, τη Βουδαπέστη και το Βελιγράδι, έχει εμπνεύσει και συνεχίζει να εμπνέει πολλούς συγγραφείς, καλλιτέχνες, συνθέτες, μουσικούς, ζωγράφους. Τα «κύματα του Δούναβη», Το «βαλς» του Γιόχαν Στράους, Το «βλέμμα του Οδυσσέα», του Θεοδ. Αγγελόπουλου... είναι μοναδικές εμπνεύσεις. Ο Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης είχε ανάλογες εμπνεύσεις από την είσοδό του στην Ουγγαρία, από τη μεριά της Αυστρίας. Το καταπράσινο τοπίο, η μεγάλη ουγγρική πεδιάδα, ο απέραντος σιτοβολώνας, ως τους πρόποδες των Καρπαθίων, έδωσαν, πολύ σύντομα, την εικόνα της σημερινής ανατολικής Ευρώπης, με τις παραδοσιακές φόρμες, τις νοοτροπίες των κατοίκων και τις συμπεριφορές τους. Όλα δείχνουν πως η σημερινή Ουγγαρία χαρακτηρίζεται από μια εντατικοποίηση των προσπαθειών της, να κερδίσει το χαμένο έδαφος... Σε όλη αυτή την πορεία, οι σελίδες που ο Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης αφιέρωσε στον Δούναβη έδωσαν, πέρα από τις ομορφιές του, και την ιστορία που έγραψαν όσοι άνθρωποι τον περιέβαλαν, τον αξιοποίησαν και τον χρησιμοποίησαν, στο πέρασμά τους απ' αυτόν...

(Μιχάλης Τρούλης, Made in Creta. 5 Απριλίου 2021, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 83ο Απρίλιος 2021 και Νέα Χριστιανική Κρήτη. Τεύχος 39: 615-616, 2021)

* * * * *

Ο ποταμός Δούναβης διασχίζει αρκετές χώρες της ανατολικής Ευρώπης κι έχει εμπνεύσει αρκετούς συγγραφείς, παλιούς και σύγχρονους, για παράδειγμα τον Ιούλιο Βερν και τον Κλάουντιο Μάγκρις. Σήμερα, έρχεται ο γιατρός Γεώργιος Σχορετσανίτης, ο οποίος έχει ταξιδέψει σχεδόν σε όλον τον κόσμο, κι έχει καταγράψει τα ταξίδια του σε άρθρα και βιβλία, να μας μιλήσει για τον Δούναβη. Μόνο που τα κείμενά του που περιέχονται στο βιβλίο 'Παραδουνάβιες σελίδες' αφορούν κατ' αποκλειστικότητα την Ουγγαρία. Έτσι, ο αναγνώστης που θέλει να μάθει πράγματα, τα οποία άπτονται της ιστορίας και του πολιτισμού της συγκεκριμένης χώρας είναι χρήσιμο να το διαβάσουν..... Το τελευταίο κείμενο του βιβλίου, που στην ουσία είναι ένας ύμνος στον Δούναβη, δεν συνδέεται με την Ουγγαρία αλλά με την Τσεχία. Δημοσιεύτηκε το 2017, τιτλοφορείται «Μπομπ Ντύλαν: Στο δρόμο για την Πράγα» και αναφέρεται σε μια έκθεση λιθογραφιών του Ντύλαν που οργανώθηκε στην Πράγα. Σε κάθε περίπτωση, χάρη στα ταξίδια του Γεώργιου Σχορετσανίτη και τα σχετικά κείμενά του που συνοδεύονται από φωτογραφίες τόπων και τοπίων, μαθαίνουμε για ξένες και εν πολλοίς άγνωστες χώρες, πλουτίζοντας τις γνώσεις μας.

(Φίλιππος Φιλίππου, Περιοδικό 'Περί ου'. www.periou.gr 15 Μαΐου 2021)

* * * * *

... Η γραφή του ξεχωρίζει από άλλες όμοιας θεματικής, καθώς δεν αποτελεί αποτύπωση ταξιδιωτικών εικόνων -θα έλεγα ότι ελάχιστα δίνει τέτοια εντύπωση- αλλά παρουσιάζει μια πολυεπίπεδη εικόνα του τόπου από τη γεωγραφική του πλευρά ως την πολιτισμική και την ιστορική. Εν προκειμένω ο Δούναβης δεν είναι μόνον ο υδάτινος δρόμος που διασχίζει την κεντρική Ευρώπη περνώντας από τέσσερις πρωτεύουσες, τη Βιέννη, τη Μπρατισλάβα, τη Βουδαπέστη και το Βελιγράδι, που πηγάζοντας από τον Μέλανα Δρυμό της Γερμανίας και περνώντας μέσα από διαφορετικές χώρες και διαφορετικούς λαούς εκβάλλει στη Μαύρη Θάλασσα. Περισσότερο είναι ένας από τους βασικούς παράγοντες της διαμόρφωσης των διαφορετικών πολιτισμών, κάποτε ενώνοντας και κάποτε χωρίζοντας - σε κάθε περίπτωση ενσωματώνοντας στα νερά του, που κυλούν αδιάκοπα μέσα στους αιώνες, τη φυσιογνωμία της πολύμορφης (και πολύπαθης) γεωγραφίας και ιστορίας... Σημαντικά επίσης τα άρθρα του που αφορούν το λογοτεχνικό πρόσωπο της Ουγγαρίας, με αναφορά στον εθνικό ποιητή Sándor Petőfi (1823-1849), σημαντικό τόσο για το λογοτεχνικό του έργο όσο και για τη συμβολή του στην

εμφύχωση του λαού του κατά την επανάσταση του 1848, και σε άλλες μορφές της συγγραφικής διανόησης, όπως οι Janus Pannonius (1434-1472), György Bessenyei (1747-1811), Francis Kazinczy (1759-1831), Janos Arany (1817-1882), Attila József (1905-1937)... Ίσως, όμως, το πλέον χαρακτηριστικό της συγκεκριμένης γραφής να είναι το γεγονός ότι σε όλη την ιστορία που αφηγείται τοποθετεί τον εμβληματικό ποταμό, ως ήχο, ως εικόνα, ως γενεσιουργό δύναμη της έμπνευσης για τους ανθρώπους που τον ζουν στην καθημερινότητά τους· επομένως δεν θα ήταν παράδοξο να πούμε ότι είναι ο Δούναβης που παίρνει τον ρόλο του περιηγητή/αφηγητή, ή αλλιώς είναι ο συγγραφέας που δανείζεται τα μάτια, την ακοή, τη μνήμη από αυτόν για να χτίσει τις δικές του ιστορίες.

(Διώνη Δημητριάδου, *Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 85ο Ιούνιος 2021*)

* * * * *

...Το οδοιπορικό του τη φορά αυτή μας ξεναγεί στην Ουγγαρία, στην οποία αφιερώνει τις παραδουνάβιες σελίδες του νέου του πονήματος. Μια χώρα καθόλου ξένη προς τον αγωνιζόμενο ελληνικό λαό στους χρόνους του δεσποτισμού και της τουρκικής καταπίεσης. Μια χώρα με τη δική της ιστορική διαδρομή, τις περιπέτειες, εξεγέρσεις και τις συνεχείς αναμετρήσεις του λαού της, άλλοτε σε εσωτερικό επίπεδο και άλλοτε με ξενόφερτες δυνάμεις. Και στη νέα του αυτή εργασία, όπως συμβαίνει και με τις προηγούμενες, δεν περιορίζεται σε μια επιδερμική και αφυδατωμένη περιγραφή της Ουγγαρίας. Δε λειτουργεί δηλαδή ως απλός περιηγητής αλλά ως πνευματικός στοχαστής. Η έρευνά του είναι έρευνα βάθους με τις ανάλογες διαπιστώσεις και διαστάσεις που αποδίδονται με ξεχωριστή επιτυχία. Πατώντας στο πραγματικό έδαφος της ιστορίας της νέας αυτής χώρας, ξεδιπλώνει με την απαραίτητη υπευθυνότητα και πληρότητα την ιστορία της με τα πρόσωπα που την διαμορφώνουν. Αξιόλογοι επίσης παράγοντες των τομέων της λογοτεχνίας και της τέχνης με τον κατά περίπτωση ρόλο τους αποκρυσταλλώνονται και αναδεικνύεται η δημιουργική τους προσφορά, την οποία τα χρόνια κράτησαν ανεξίτηλη. Οι πηγές που επικαλείται και πάλι ο συγγραφέας για να θωρακίσει τα κείμενά του, είναι τεκμηριωμένες, χωρίς υποκειμενισμούς ή υπαινιγμούς. Έτσι ο αναγνώστης βρίσκεται ενώπιος ενώπιω με την ωμή πραγματικότητα. Ο λόγος του μετρημένος, αβίαστος και ρευστός, προσαυξάνει το περιεχόμενο του βιβλίου, το οποίο με τις διακόσιες σελίδες του γίνεται εύχρηστο και απολαυστικό...

(Γιώργος Ι. Παναγιωτάκης, *Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 87ο Τεύχος. Αύγουστος 2021*)

26. Η Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι και ο κόσμος της (Εκδόσεις Οδός Πανός, Αθήνα, Ιούλιος 2021)

Ο κόσμος κάθε γυναίκας υπερβαίνει τα ενδιαφέροντά της, τα αντικείμενα με τα οποία ασχολείται, τις συστηματικές ενασχολήσεις της. Κρατά πολλά για τον εαυτό της και αφήνει λιγότερα, να γίνουν γνωστά στους άλλους, με όποιο τρόπο της είναι περισσότερο προσιτός! Λογικό είναι κι ο κόσμος της Αντζελίνας Ουέλντ Γκρίμκι να μην διαφέρει, όσο κι αν τα δικά της ενδιαφέροντα, η δημοσιογραφία, η λογοτεχνία, η ποίηση... είναι επικοινωνιακού χαρακτήρα. Η Αντζελίνα Γκρίμκι, πάνω απ' όλα, υπήρξε μια λυρική και ατρόμητη χρονικογράφος των προσωπικών και πολιτικών διλημάτων της εποχής της (1880-1958)... Τα ποιήματά της είναι τόσο λεπτομερή έργα αγάπης και πάθους, τα οποία όμως, όπως πιστεύουν οι ιστορικοί της λογοτεχνίας, φοβόταν να δημοσιεύσει για τον κίνδυνο σκανδάλου που μπορεί να ξέσπαγε στο όνομα της οικογένειάς της. Κάποια ποιήματά της, όπως αναδεικνύεται, αποδεικνύεται, και είναι ευνόητο, αποδίδουν καλύτερα τον κρυμμένο βαθιά ψυχικό της κόσμο...

(Μιχάλης Τρούλης, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 86ο Ιούλιος 2021)

Μετά από έρευνα πολλών χρόνων σε αρχεία, περιοδικά, εφημερίδες και βιβλία, ο γνωστός συγγραφέας Γιώργος Σχορετσανίτης έγραψε ένα ιδιαίτερο βιβλίο, το οποίο αναφέρεται στη λογοτεχνική δημιουργία των αφροαμερικανίδων ομοφυλόφιλων γυναικών. Το αξιόλογο αυτό πόνημα είναι εξαιρετικά επίκαιρο στην αυγή της τρίτης δεκαετίας του 21ου αιώνα, καθώς ο ρατσισμός, η ομοφοβία και οι ακραίες πολιτικές ιδεολογίες κυριαρχούν συχνά στις τοπικές και εθνικές κοινωνίες σε όλο τον κόσμο. Ο συγγραφέας ξεκινά με αναφορές στις σχέσεις και στο έργο δυο λευκών Αμερικανίδων ομοφυλόφιλων γυναικών λογοτεχνών, τη Σάρα Ορν Τζούετ και την Άνι Άνταμ Φίλντς. Στη συνέχεια, συνθέτει το κοινωνικό και λογοτεχνικό πλαίσιο της πρωταγωνίστριάς του Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι, το οποίο έχει στενή σχέση με τη γνωστή Αναγέννηση του Χάρλεμ των δεκαετιών του Μεσοπολέμου. Εδώ ο αναγνώστης γνωρίζει τρεις εμβληματικές αφροαμερικανίδες ομοφυλόφιλες γυναίκες του χώρου της τέχνης και της λογοτεχνίας, την ποιήτρια Άλις Ντάνμπαρ-Νέλσον, την χορεύτρια και ακτιβίστρια Μέιμπελ Χάμπτον και την μυθιστοριογράφο Νέλα Λάρσεν, η οποία ήταν και αμφίφυλη. Ταυτόχρονα, γνωρίζει γυναίκες συγγραφείς, οι οποίες έγραψαν βιβλία και περιοδικά γι' αυτές τις γυναίκες. Στο δεύτερο μέρος του βιβλίου ο Γιώργος Σχορετσανίτης περιγράφει τη ζωή και το έργο της πρωταγωνίστριάς του, της Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι, η οποία γεννήθηκε το 1880 στη Βοστώνη και ήταν γνωστή συγγραφέας, ποιήτρια και δημοσιογράφος... Τα ποιήματά της είναι λεπτομερή έργα αγάπης και πάθους, γεμάτα λυρισμό. Ταυτόχρονα, τα δοκίμιά της και τα μικρά κείμενα μυθοπλασίας αποκαλύπτουν μια ατρόμητη χρονικογράφος των προσωπικών και πολιτικών διλημάτων της εποχής της...

(Αησιόλαος Κ. Αλιγιζάκης, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 88ο Σεπτέμβριος 2021)

Το νέο βιβλίο του, «Η Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι και ο κόσμος της» αφορά την ομώνυμη αφροαμερικανίδα συγγραφέα και ποιήτρια, το έργο της οποίας είναι αξιόλογο, η ίδια δε, αν και υποτιμημένη κάποτε, θεωρείται από τις καταξιωμένες συγγραφείς της Αναγέννησης του Χάρλεμ. Οι ιστορίες της, όπως και τα ποιήματά της, προφανώς λόγω του σεξουαλικού (λεσβιακού) προσανατολισμού της, και της τότε περιρρέουσας ατμόσφαιρας γύρω από τέτοια ζητήματα, είναι πλημμυρισμένες από θλίψη, κενό και απογοήτευση, παρά τον αισθησιασμό των εικόνων που δημιουργούν. Πραγματεύονται συνήθως την απόρριψη μετά έντονη επιθυμία, τον ατελέσφορο έρωτα, τον θάνατο. Αν και μόνο ένα μικρό μέρος του έργου της έχει δώσει για δημοσίευση στη διάρκεια της ζωής της, η συγγραφέας άφησε εκτενή προσωπικά έγγραφα και ανέκδοτα κείμενα πίσω της. Κάποια από τα αδημοσίευτα τότε ποιήματά της αποκαλύπτουν τον βαθιά κρυμμένο ψυχικό της κόσμο, από τον φόβο του σκανδάλου.

(Τζένη Μανάκη, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 88ο Σεπτέμβριος 2021)

Ο Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης είναι επίμονος ερευνητής των πολιτισμικών φαινομένων κι έχω ασχοληθεί επισταμένως με το έργο του μελετώντας και τα προηγούμενα 15 βιβλία του (αυτό είναι το 16ο), γιατί μέσα από την απολαυστική του γραφή εμπλουτίζω τις γνώσεις μου, κυρίως για την άγνωστη σε εμένα Αμερική του εικοστού αιώνα. Αφηγηματικές ικανότητες υψηλού βεληνεκού, ρυθμός που μαρτυράει ένα ενεργειακό δυναμικό διόλου ευκαταφρόνητο, εμβρίθεια, συγκρατημένη επιστημονικότητα, λελογισμένος ενθουσιασμός και τεκμηρίωση του λόγου του με εικόνες, εφημερίδες και ντοκουμέντα της «φέτας ζωής» που κάθε φορά τον απασχολεί κι εστιάζει επάνω της την γραφίδα του. Είναι απολύτως εύστοχος απόγονος των «παραμυθάδων» της Ανατολής, μας μεταφέρει σε μαγικές δυστοπίες που τείνουν σε ιδεατές ευτοπίες δια του λόγου του και μόνον, αφού η καθημερινή και διαχρονική χαρμολύπη γίνεται αυτοσκοπός και έργο ζωής. Ετούτος ο λογοτεχνικός μεταβολισμός χαρίζει στον αναγνώστη την απαραίτητη πνευματική ανάσα που του επιτρέπει να τα βγάλει πέρα και να αξιωθεί να υπερισχύει των εκάστοτε απογοητεύσεων του κατισχύοντας των όποιων σκοτεινών και απάνθρωπων δυνάμεων που επιχειρούν να τον εξοντώσουν... Εκτός όμως από την «ατρόμητη ποιήτρια και χρονικογράφο των προσωπικών και πολιτικών διλημάτων» Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι (1880-1958), που έχει την τιμητική της και δοξάζεται μέσα από αυτό το αναθηματικό βιβλίο και άλλες (άγνωστες εν πολλοίς στο ευρύ κοινό) παραπεταμένες πανάξιες πνευματικές γυναίκες βρίσκουν εδώ τον φυσικό τους χώρο σε ένα ιδιότυπο οστεοφυλάκιο της συλλογικής μνήμης... Το ιστόρημα αυτό προσφέρει στον υπομονετικό αναγνώστη του πολλές κοινωνιολογικές, εθνολογικές και λαογραφικές ακόμα μαρτυρίες, που δημιουργούν στον εγκέφαλό του ένα μετείκασμα κάθε άλλο αμελητέο που διαρκεί πολύν καιρό μετά την πρώτη ανάγνωση...

(Κωνσταντίνος Μπούρας, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 88ο Σεπτέμβριος 2021)

Κάθε νέο βιβλίο του γιατρού και συγγραφέα Γεώργιου Σχορετσανίτη είναι και μια έκπληξη, κάθε καινούργιο του πόνημα μας εισάγει σ' έναν παράξενο κόσμο, όπου μας εγκλωβίζει και δεν μπορούμε να πάρουμε ανάσα μέχρι να βγούμε. Το δοκίμιο 'Η Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι και ο κόσμος της' μας βάζει ξανά στον κόσμο των μαύρων γυναικών της Αμερικής και πιο συγκεκριμένα στο χώρο των μαύρων λεσβιών που ασχολούνται με τη λογοτεχνία και ειδικότερα με την ποίηση. Στο οπισθόφυλλο του βιβλίου διαβάζουμε ένα κείμενο για τα ποιητικά θέματα με τα οποία καταπιάστηκε, τη θλίψη και το κενό, τη λαχτάρα και την απογοήτευση που συνδέονταν με την περίπλοκη ζωή της και την ματαιωμένη της σεξουαλικότητα. Ωστόσο, στα κείμενα του βιβλίου υπάρχουν ανάλογες πληροφορίες και για άλλες ομόφυλές της κι επιπλέον και για λευκές Αμερικανίδες... Μολονότι ο συγγραφέας αναφέρει αρκετές ομόφυλες και ομότεχνες της ποιήτριας και εκπαιδευτικού Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι (1880-1958), το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου του είναι αφιερωμένο στη συγκεκριμένη η ποιήτρια, η οποία ανήκε σε μια εξέχουσα και πολυφυλετική οικογένεια. Το δημοσιευμένο έργο της περιλαμβάνει παθιασμένες διαμαρτυρίες κατά του ρατσισμού και σε αυτό ο αναγνώστης παίρνει μια γεύση από τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι μαύροι κάτοικοι των ΗΠΑ στις αρχές του εικοστού αιώνα. Τα ποιήματά της είχαν ως βασικό θέμα την φυλετική πολιτική, κάτι που ώθησε ορισμένους κριτικούς να θεωρήσουν πως μπορούσαν να προκαλέσουν ανεξέλεγκτη βία στους δρόμους. Κι ακόμα χειρότερα: να ωθήσουν τους καταπιεσμένους μαύρους σε εξέγερση...

(Φίλιππος Φιλίππου, Περιοδικό 'Περί ου'. www.periou.gr 18 Σεπτεμβρίου 2021)

... Στα δεκατέσσερα βιβλία που έχει γράψει μέχρι τώρα και έχουν εκδοθεί από τις Εκδόσεις Οδός Πανός, έρχεται να προστεθεί ακόμα άλλο ένα, με τον τίτλο «Η Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι και ο κόσμος της». Έχει καταγράψει ταξιδεύοντας απόμακρες χώρες με τους λαούς τους και τις συνήθειές τους, καθώς και επιφανή πρόσωπα, τα οποία με το έργο τους σημάδεψαν ποικιλότροπα την εποχή τους. Η εργασία του είναι εμπειρισταωμένη με σφαιρική κάλυψη και σε βάθος έρευνα των θεμάτων με τα οποία καταπιάνεται. Κατορθώνει έτσι να προκαλεί το αναγνωστικό ενδιαφέρον του κοινού. Θα ήταν παράλειψη αν μας διέφευγε η γλώσσα που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας, η οποία όπως πάντα κυλά μετρημένα, αβίαστα, απλά και χωρίς ακρότητες. Στο δημοσιευμένο έργο της Αντζελίνα που αναλύει στο βιβλίο του εκφράζεται η άποψή της απέναντι στο ρατσισμό. Σκιαγραφεί ακόμα όλα τα ευαίσθητα προβλήματα που

αντιμετώπισαν οι Αφροαμερικανοί στην πολυκύμαντη πορεία τους στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Το πολύπλευρο έργο της λέει στο βιβλίο του ο κ. Σχορετσανίτης, περιέχει πολυποίκιλες αναφορές, στην ιστορία, λογοτεχνία, κριτική, πολιτιστικές μελέτες, εθνοτικές και αφροαμερικανικές μελέτες, την κοινωνιολογία, ανθρωπολογία, ψυχολογία και τη φιλοσοφία. Σκιαγραφεί ακόμα όλες τις σεξουαλικές έννοιες σε όλες τις μορφές σεξουαλικής έκφρασης... Μερικά ποιήματα που μεταφράζει ο παρουσιαστής ενδοσκοπούν την συγγραφέα και αποκαλύπτουν τον απόκρυφο ψυχικό της κόσμο...

(Γιώργος Ι. Παναγιωτάκης, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 89ο Τεύχος. Οκτώβριος 2021)

Ο Γιώργος Σχορετσανίτης, εκλεκτός εκπρόσωπος της Επιστήμης του Ιπποκράτη, είναι γνωστός και για το εκτενές, πολυσήμαντο συγγραφικό έργο του. Ταξιδευτής και έμπειρος δοκιμογράφος, έχει φωτίσει με τα έργα του επώδυνες και δύσβατες διαδρομές λαών και ανθρώπων. Έχει ιδιαίτερα αναφερθεί στο αλγινό «τριπλό ταξίδι» των Αφρικανών σκλάβων την εποχή της αποικιοκρατίας. Εκείνων οι οποίοι βρέθηκαν, από το μοναδικό τοπίο της πατρώας γης και τη θαλπωρή της οικογενειακής εστίας, αλυσοδεμένοι σε αμπάρια πλοίων, σε σκλαβοπάζαρα της Αμερικής στη συνέχεια, για να καταλήξουν στο έλεος κάποιου κτηνώδους εργοδότη μέχρι να τους λυτρώσει ο θάνατος. Στο δοκίμιό του (2021) με τίτλο « Η Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι και ο κόσμος της» ο συγγραφέας πραγματεύεται την ιδιαιτερότητα της ζωής μαύρων γυναικών με ομοφυλοφιλική σεξουαλική ταυτότητα. Ο συγγραφέας περιγράφει, με έμφαση στην ταξική και φυλετική παράμετρο, τη σωματική και συναισθηματική εξορία την οποία βίωσαν και την οποία έχουν αποτυπώσει στο έργο τους... Μέσα από το εκτενέστατο βιβλιογραφικό υλικό που παραθέτει... για μια ακόμα φορά αφήνει τη ματιά ενός γιατρού και ανθρώπου με ενσυναίσθηση να πλανηθεί στον ορίζοντα του διαχωρισμού και της απόρριψης. Αναφερόμενος στο έργο της Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι (1880-1958) σημειώνει τον περισσότερο αισθητό (σε σύγκριση με το συγγραφικό έργο της) προσωπικό τόνο στο ποιητικό της έργο, για το οποίο αναφέρει «...εν τούτοις δεν θα το θεωρούσαμε καθόλου λιγότερο λυπητερό και πένθιμο... Και πάλι, τα θέματα της γονικής απώλειας, η σύγκυση σχετικά με την προσωπική, την ιδιαίτερη παραπαίουσα σεξουαλική ταυτότητα, η γνωστή για την εποχή της απόρριψη από το λευκό πληθυσμό της κοινωνίας και μια γενικευμένη αίσθηση ψυχικής ευθραυστότητας, βρίσκονται ενσωματωμένα σε όλες αυτές τις προσπάθειές της... Αντίθετα, όμως, με το πεζογραφικό της έργο, η ποίηση φαίνεται να δημιουργεί ένα χώρο για την απαραίτητη ενδοσκόπηση, στην οποία πρωτεύοντα και ουσιαστικό ρόλο παίζει η εστίαση στις προσωπικές θεωρήσεις της έννοιας του μαύρου...»... Παράλληλα, επισημαίνει ότι η συγγραφέας και ποιήτρια υπήρξε πρόδρομος του υπαρξισμού. Στο βιβλίο αυτό παρατίθενται αρκετά χαρακτηριστικά ποιήματα με τη σφραγίδα τόσο της μελαγχολίας όσο και της υπαρξιακής αγωνίας μιας γυναίκας περήφανης που αγωνίστηκε για τα ανθρώπινα δικαιώματα και περιέγραψε, στα έργα της, τη δυστυχία, τον τρόπο και το λυντσάρισμα που οι μαύροι της Αμερικής γνώρισαν...

(Πηνελόπη Ντουντουλάκη, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 93ο Φεβρουάριος 2022)

Ο συγγραφέας και χειρουργός στο επάγγελμα Γιώργος Ν. Σχορετσανίτης είναι γνωστός τόσο για τα βιβλία του όσο και για τα άρθρα του σε εφημερίδες και περιοδικά, όπου και αναπτύσσει, ταξινομεί και συγκεφαλαιώνει με ενάργεια διάφορες εμπειρίες και απόψεις (ιστορικές, κοινωνιολογικές, εθνολογικές, λογοτεχνικές κ.ά.). Σ' αυτά, συγκαταλέγονται και εργασίες που έχουν ως θέμα την ιστορική και πολιτισμική κληρονομιά των αφροαμερικανών και συγκεκριμένα, το δοκίμιο για την αφροαμερικανή ποιήτρια και πανεπιστημιακό Μάργκαρετ Γουώκερ, το οποίο κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Οδός Πανός, με τον τίτλο 'Το πιο διάσημο πρόσωπο που κανένας δεν ήξερε', καθώς και δύο πολύπλευρες μελέτες: 'Το τριπλό, αλγινό ταξίδι των Αφροαμερικανών' και 'Τα νέγρικα μπλουζ και οι ιατρικές τους αναφορές', από τις ίδιες εκδόσεις. Το ανά χείρας δοκίμιο αφορά την άγνωστη εισέτι σε μας, αφροαμερικανή μιγάδα και ομοφυλόφιλη ποιήτρια Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι, φέρνοντας έτσι στην επιφάνεια τη θλίψη, τους φραγμούς αλλά και τις δυνατότητες αυτόνομης έκφρασης των μαύρων γυναικών, είτε αυτές

γεννήθηκαν και έζησαν στην Αμερική, είτε γεννήθηκαν στην Αμερική αλλά στη συνέχεια, εξ αιτίας του σκληρού ρατσισμού ο οποίος έφτανε ακόμη και σε δημόσιο λιντσάρισμα, προτίμησαν ή αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν. Στο πρώτο μέρος του βιβλίου, ο Σχορετσανίτης ποιεί ιδιαίτερη μνεία στους αποκλεισμούς, στους προπηλακισμούς και στις φυλετικές και σεξιστικές διακρίσεις τις οποίες γυναίκες όπως η Γκρίμκι υπέστησαν, μόνο και μόνο επειδή ήταν μαύρες και ομοφυλόφιλες. Μετά από μία σύντομη ανάλυση του έργου του Χένρι Τζέιμς «Οι Βοστονέζες» (1885), εστιάζει στην αντίσταση και στο έργο και άλλων γυναικών συγγραφέων, σύγχρονων ή προηγούμενων της Γκρίμκι, όπως για παράδειγμα οι λευκές Σάρα Ορν Τζούετ και η Άνι Άνταμ Φίλντς, η μαύρη ομοφυλόφιλη ποιήτρια Άλις Ντάνμπαρ-Νέλσον, η χορεύτρια και ακτιβίστρια Μείμπελ Χάμπτον και η αμφίφυλη μυθιστοριογράφος Νέλα Λάρσεν, για να επανέλθει και να επικεντρωθεί στο δεύτερο μέρος του βιβλίου του, στην ίδια τη Γκρίμκι και την καθοριστική συγγραφική παρουσία και συμβολή της... το αφιερωμένο στο πρόσωπό της (και όχι μόνο) βιβλίο του Σχορετσανίτη, με τις ιστορικές αναφορές και τις μεταφράσεις, για πρώτη φορά στην ελληνική γλώσσα, ποιημάτων δικών της και αποσπασμάτων από έργα πολλών άλλων μαύρων γυναικών συγγραφέων, αποτελεί γεγονός σημαντικό, αν μάλιστα λάβουμε υπόψη ότι και σήμερα οι κοινωνίες των ανθρώπων δεν έχουν πάψει να μαστιζονται από ταξισμό, εθνικισμό, ρατσισμό, ομοφοβία και ποικίλες άλλες κοινωνικές και πολιτικές αδικίες και ανισότητες. (Να σημειώσουμε, ότι όπως σε όλα τα προηγούμενα βιβλία του συγγραφέα, έτσι κι εδώ, τα κεφάλαια συνοδεύουν σπάνια εικονογράφηση και βιβλιογραφία).

(Χρύσα Φάντη, Η Αυγή, 11 Ιουνίου 2022)

Ο συγγραφέας και χειρουργός Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης, στο βιβλίο του Η Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι και ο κόσμος της (Οδός Πανός 2021), αναλύει το έργο της μιγάδας ομοφυλόφιλης ποιήτριας Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι (Angelina Weld Grimké, 1880-1958). Ανατρέχει στην πολιτισμική κληρονομιά των μαύρων Αμερικανίδων λεσβιών ποιητριών και συνδέει το έργο τους με τις σπουδές φύλου μετά τη δεκαετία του 1960, όταν άρχισαν να διαφαίνονται τα αιτήματα των πρώτων φεμινιστικών κινημάτων, της λεσβιακής και κουίρ (queer) θεωρίας (αργότερα). Το βιβλίο προσφέρει μια ευρεία γνωριμία με την μαύρη ομοφυλόφιλη ποίηση και τη λεγόμενη «Αναγέννηση του Χάρλεμ»... Ο Γιώργος Ν. Σχορετσανίτης, στο βιβλίο του... δουλεύοντας διαρκώς με τα δίπολα (λευκός-μαύρος, ετεροφυλόφιλος-ομοφυλόφιλος, άνδρας-γυναίκα, τα ζευγάρια των αντιθέτων βάσει των οποίων οι δομιστές πίστευαν πως οι λέξεις αποκτούν σημασία), προσφέρει ένα πλήθος πληροφοριών για την αμερικανική ομοφυλόφιλη ποίηση και για την «Αναγέννηση του Χάρλεμ», όπως και μεταφράσεις (για πρώτη φορά στη γλώσσα μας) ποιημάτων της Γκρίμκι, πρωτότυπα ποιήματά της, αποσπάσματα έργων μαύρων γυναικών συγγραφέων. Το πλούσιο φωτογραφικό υλικό εποχής, η ευρύτητα και ποικιλία των γνώσεων, η αλληλουχία στη δομή του λόγου, καθιστούν το βιβλίο ιδιαίτερα ενδιαφέρον και ευανάγνωστο.

(Λίλια Τσούβα, Η Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι και το περιβάλλον της. στίγμα Λόγου: stigmalogou.gr 29 Νοεμβρίου 2022)

27. Αποτιμώντας τον ικανό και ανίκανο χρόνο (Εκδόσεις Οδός Πανός, Αθήνα, Οκτώβριος 2021)

Η αποτύπωση τής καθημερινότητας, με τη μορφή αρθρογραφίας, δεν έχει ποτέ διάρκεια μιας ημέρας, δεν είναι προσωρινή, ούτε πρόσκαιρη, ιδιαίτερα, όταν προσφέρεται και γι' άλλες αναγνώσεις, οι οποίες δίνουν και την αφορμή τής αποτίμησής της. Αρκεί να βρεθεί ο χρόνος και να υπάρξει η διάθεση για τον σχεδιασμό. Ότι δηλαδή μπορεί να οργανώνει πολύ εύκολα και δημιουργικά, ο συγγραφέας Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης, σε ορισμένα από τα βιβλία του, όπως και στο πρόσφατο, Αποτιμώντας τον ικανό και ανίκανο χρόνο, μέσα από μερικές σειρές άρθρων, που είδαν αρχικά το φως τής δημοσιότητας τα έτη 2018-2019, κυρίως στην τοπική εφημερίδα Πατρίς. Η δεύτερη ανάγνωση αυτών των άρθρων δίνει την ευκαιρία να δούμε την καθημερινότητα, την κοινωνία, την πολιτική, την οικονομία, και από άλλες γωνίες θέασης, μέσα από διαφορετικές εικόνες και άλλο χρόνο, ακόμα πιο βαθιά και αντικειμενικά. Όλ' αυτά δεν είναι μόνο όσα βλέπουμε κι ακούμε, αλλά και όσα συμβολίζουν, σημαίνουν ή υπονοούν, σ' όλο τον κύκλο τού χρόνου, όπως οικονομείται και εξοικονομείται, πάντα με τις παρεμβάσεις τού κράτους και όλων εκείνων που ασκούν πολιτική και ρυθμίζουν τη λειτουργία και την πορεία του... Αποδέχομαι και υιοθετώ κι αυτές τις απόψεις, για τη δομή και τις αρετές τού βιβλίου. Η τεχνική του αποτελεί μία από τις πολλές πρωτοτυπίες του συγγραφέα.

(Μιχάλης Τρούλης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 90ο Νοέμβριος 2021*)

* * * * *

... εμβολιασμένος με το εμβόλιο της αστείρευτης δημιουργικής παρουσίας, εμπλουτίζει το συγγραφικό του έργο με την έκδοση του τελευταίου του βιβλίου με τον τίτλο «Αποτιμώντας τον ικανό και ανίκανο χρόνο». Το «ανεμόεν φρόνημά του», δηλαδή η γρήγορη σαν άνεμος λογική σκέψη του, τον οδήγησε στο να συγκεντρώσει σ' ένα καλαίσθητο ακόμα βιβλίο, εβδομήντα τέσσερα επίκαιρα και σπονδυλωτά κατά καιρούς δημοσιευμένα άρθρα του. Εμπλουτίζει έτσι το έργο του με δεκαέξι συνολικά βιβλία προϊόν ασίγαστης έφεσης, προβληματισμού και ανησυχίας. Ο κύκλος των ενδιαφερόντων του και στην έκδοση αυτή, στρέφεται σε θέματα οικονομικού, κοινωνικού και πολιτικού ενδιαφέροντος, γεγονός που φανερώνει τη συμμετοχή του στα κοινωνικά δρώμενα της εποχής. Αποτελεί έτσι μέρος όχι μόνο της ιατρικής επιστήμης, αλλά και της μαχόμενης συγγραφικής δράσης. Είναι βέβαια μη ορατός ο μόχθος του, είναι όμως ορατό το αποτέλεσμα της προσπάθειάς του. Μιας προσπάθειας που απλώνεται στα πυκνά δημοσιευμένα άρθρα του, όπου καταφαίνεται πόσο επινοητικός είναι, στη σύλληψη και καταγραφή των θεμάτων που καταπιάνεται. Διαφαίνεται ακόμα ο προβληματισμός του, τον οποίο διατυπώνει με τις εύλογες κατά περίπτωση παρατηρήσεις ή και ορθοδομημένες υποδείξεις. Το προϊόν αυτό της συλλεκτικής του έρευνας, το συγκεντρώνει και το επεξεργάζεται στο προσωπικό του γλωσσικό εργαστήριο. Με τη γλωσσική επιδεξιότητα και επιμέλεια που τον χαρακτηρίζουν, τις προσφέρει στο αναγνωστικό κοινό... Οι εκδόσεις της οδού Πανός, έχουν κι εδώ τη συμμετοχή τους στην καθιερωμένη καλλιτεχνική ευαισθησία της έκδοσης. Κάνοντας χρήση του ηλικιακού μου προβαδίσματος συγκριτικά με τον κ. Σχορετσανίτη, θα τον συμβούλευα όταν γίνει συνταξιούχος της ιατρικής υπηρεσίας, να μην επιδιώξει να γίνει συνταξιούχος της γραφής, η οποία είναι πολλαπλά χρήσιμη και ωφέλιμη.

(Γιώργος Ι. Παναγιωτάκης, Εφημερίδα Πατρίς 27 Νοεμβρίου 2021 και Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. 90ο Τεύχος. Νοέμβριος 2021)

Μια ενδιαφέρουσα αποτίμηση των πολιτικών, κοινωνικών, οικονομικών και πολιτιστικών γεγονότων, τα οποία συνέβησαν κατά τη διετία 2018-2019 υπάρχει στο νέο συγγραφικό έργο του γνωστού ιατρού, συγγραφέα και βιβλιοκριτικού Γιώργου Σχορετσανίτη. Το βιβλίο έχει τίτλο Αποτιμώντας τον ικανό και ανίκανο χρόνο από τις εκδόσεις Οδός Πανός και περιλαμβάνει άρθρα, τα οποία καταχωρήθηκαν στην «Εφημερίδα των Συντακτών», στην τοπική εφημερίδα «Πατρίς» του Ηρακλείου, στο ηλεκτρονικό λογοτεχνικό περιοδικό Fractalart, στο περιοδικό Vakkikon, στο περιοδικό Οδός Πανός και στο Press Publica. Ο αρθρογράφος με τη γλαφυρή του πένα σχολιάζει την επικαιρότητα, η οποία τρέχει καθημερινά με ιλιγγιώδεις ρυθμούς... Εν κατακλείδι, θα λέγαμε ότι ο Γιώργος Σχορετσανίτης είναι ένας προβληματισμένος, ενεργά σκεπτόμενος πολίτης, ο οποίος προσπαθεί να καταγράψει τα προβλήματα που απασχολούν την ελληνική και ενίοτε την παγκόσμια κοινωνία. Εκφράζει αμερόληπτα την άποψή του και παίρνει θέση, προτείνοντας λύσεις, οι οποίες είναι ρεαλιστικές και εφικτές. Οπαδός της μετριοπάθειας και του δημοκρατικού διαλόγου πιστεύει στην εξεύρεση λύσεων μέσα από πολιτικές και κοινωνικές συνεργασίες, καθώς και τις κοινές δράσεις των πολιτών και των κοινωνιών. Καταδικάζει τη βία, τον δογματισμό και τον ατομικισμό, ο οποίος αποσκοπεί στο κοντόφθαλμο προσωπικό συμφέρον, προωθώντας την ιδέα της συλλογικότητας και του κοινού συμφέροντος. Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι ο συγγραφέας-αρθρογράφος συμφωνεί με την υποκειμενική αντίληψη του χρόνου, όπως αυτή εκφράζεται από τον Μαρσέλ Προύστ στο βιβλίο του «Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο», αλλά και με τον Δανό φιλόσοφο Σόρεν Κίρκεγκωρ, ο οποίος υποστηρίζει ότι «[...]δεν έχει σημασία να θυμάται κάποιος το παρελθόν που δεν μπορεί να γίνει παρόν[...]

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, Fractal. Η Γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 91ο Δεκέμβριος 2021, και Εφημερίδα Πατρίς. 18 Ιουνίου 2022)

Σε ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον κείμενο με αυτοβιογραφικά ψήγματα, από το βιβλίο "Αποτιμώντας τον Ικανό και Ανίκανο Χρόνο", ο Γεώργιος Σχορετσανίτης σχολιάζει: "...ο χρόνος δυστυχώς περνάει, συλλογίστηκα ξανά με κάποια δόση υφέρπουσας μελαγχολίας, κοιτώντας ετούτη τη φορά έξω από το παράθυρό μου, και ίσως να μην προλάβω ή να μη βρω τον απαραίτητο χρόνο. Αλλά μήπως εμείς περνάμε στην πραγματικότητα απ' εδώ, κατέληξα έντρομος, και όχι αυτός;..." Ο συγγραφέας εκφράζει τη θλίψη του για όσα οι άνθρωποι και οι λαοί βίωσαν μέχρι σήμερα και εξακολουθούν να βιώνουν στο Εδώ και Τώρα, αλλά και την αγωνία του για όσα προβλέπεται να βιώσουν οι επερχόμενες γενεές, των οποίων η ζωή "υπονομεύεται σε βάθος χρόνου". Αυτή η ματιά με την πλατειά θεώρηση και το πνεύμα καταλλαγής και συλλογικότητας για ένα καλύτερο Αύριο επισημαίνει ακανθώδη θέματα -και άλλα που διαλανθάνουν της προσοχής, αλλά επίσης ζητούν την επίλυσή τους, ενώ παράλληλα αναπαύεται για λίγο σε μια άρτια θεατρική παράσταση, σε ένα καλοτυπωμένο βιβλίο και σε αποφθέγματα εμβληματικών προσώπων. Στο μεταξύ, η Ροή της ζωής συνεχίζεται: "...Ο καινούργιος χρόνος μόλις ανέτειλε στο στερέωμα, το μέτρημα του χρόνου άλλαξε, αλλά δυστυχώς όχι και οι άνθρωποι... που, σε τελική ανάλυση, αυτό ακριβώς είναι το ζητούμενο και το ποθητό!"

(Πηνελόπη Ντουντουλάκη, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 96ο Μάιος 2022)

Ο συγγραφέας... όπως προκύπτει από τις πολυάριθμες δημοσιεύσεις του, δαπανάει μεγάλο μέρος του συγγραφικού του βίου στην αρθρογραφία, πέρα από τα άλλα κύρια ενδιαφέροντά του, που είναι η ιστορία της Ιατρικής, η ταξιδιωτική λογοτεχνία, η αφροαμερικανική ιστορία και ο πολιτισμός τους, καθώς και η κριτική της λογοτεχνίας, δίνοντάς μας όλα αυτά τα χρόνια αξιόλογα εκδοτικά δείγματα των παραπάνω τομέων. Στο βιβλίο... με τίτλο «Αποτιμώντας τον ικανό και ανίκανο χρόνο», βρίσκονται συγκεντρωμένα τα άρθρα που δημοσιεύτηκαν τις χρονιές 2018 και 2019, κατά κύριο λόγο στην εφημερίδα 'Πατρίς' του Ηρακλείου Κρήτης, στην ιστοσελίδα Press Publica και κάποια λογοτεχνικά περιοδικά, όπως στο 'Οδός Πανός' των ομώνυμων εκδόσεων.... Ο τρόπος που γράφει είναι προσωπικός και τον χαρακτηρίζει, όπως είναι γνωστό όλα τα χρόνια της συγγραφικής του δραστηριότητας και

πορείας. Το πεπερασμένο της ανθρώπινης παρουσίας στη γη, οι καθημερινοί ανθρώπινοι αγώνες για επιβίωση και βελτίωση των συνθηκών ζωής, οι εργασιακές συνθήκες βρίσκονται αρκετά συχνά στα κείμενά του... Όλα σκιαγραφούνται με χαμηλούς τόνους χωρίς υπερβολές, μεγαλοστομίες και εμμονές.

(Στάθης Ι. Δημητριάδης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 125ο 6 Ιουνίου 2023*)

28. Λογοτεχνικές προσδοκίες και αναπόφευκτες προδοσίες (Εκδόσεις Οδός Πανός, Αθήνα, Ιούνιος 2022)

... βιβλιοκριτικές που δημοσίευσε σε ηλεκτρονικά έντυπα (Fractal, Press Publica) και το περιοδικό Οδός Πανός, οι οποίες είναι ταυτόχρονα και πολυσχιδείς βιβλιοπαρουσιάσεις, καθώς ο σχολιασμός του έργου συνοδεύεται από το βιογραφικό του εκάστοτε συγγραφέα, στοιχεία από τη ζωή του και την έμπνευσή του. Αναμφίβολα ο Γιώργος Σχορετσανίτης έχει προτιμήσεις στα αναγνώσματά του, τα οποία είναι κλασικές αξίες, όπως είναι τα αστυνομικά μυθιστορήματα του Ζωρζ Σιμενόν με τον επιθεωρητή Μαιγκρέ, του Αντρέα Καμιλλέρι με ή χωρίς τον επιθεωρητή Μονταλμπάνο και του Μανουέλ Βάθκεθ Μονταλμπάν με τον ντετέκτιβ Πέπε Καρβάλιο. Επίσης, οι κορυφαίοι μυθιστοριογράφοι Ανρί ντε Μονφρέντ, Ρόμπερτ Μιούζιλ, Έρνστ Βάις, Γουίλιαμ Σόμερσετ Μωμ, Κλάουντιο Μαγκρίς, αλλά και ο Κώστα Ταχτσής, ο Περικλής Σφυρίδης, ο ποιητής Κώστας Λινός και η Τζένη Μανάκη από την Ελλάδα. Μέσα στις βιβλιοκριτικές του 2018 υπάρχουν και λιγότερο γνωστοί συγγραφείς, τους οποίους συστήνει στους αναγνώστες. Οι εμπειριστατωμένες αναλύσεις που γίνονται σε κάθε βιβλίο επιτρέπουν μια ολοκληρωμένη εικόνα του έργου και του δημιουργού του. Ενδιαφέρουσα είναι και η τεχνική συγγραφής του Γιώργου Σχορετσανίτη, ο οποίος ανακατεύει το μυθικό στοιχείο της υπόθεσης του κάθε έργου με στοιχεία πραγματικά που αφορούν στον συγγραφέα, τον τόπο καταγωγής του και στον τρόπο γραφής του. Με τον τρόπο αυτό ξαφνιάζει ευχάριστα και ξεκουράζει τον αναγνώστη, δίνοντας πολλές χρήσιμες γνώσεις. Αν θέλαμε να παρομοιάσουμε με χορευτική ορολογία το έργο του Γιώργου Σχορετσανίτη θα λέγαμε ότι χορεύει ένα ζεϊμπέκικο με τον ανάλογο αργόσυρτο βηματισμό, ζωγραφίζοντας με την πένα του στο χαρτί τις γνώσεις που αποκομίζει και τα αισθήματα που νοιώθει από την ανάγνωση των βιβλίων. Αυτός ο μοναχικός χορός του συγγραφέα-βιβλιοκριτικού τον καταξιώνει ως πνευματικό δημιουργό και δάσκαλο.

(Αγγελίλας Κ. Αλιγιζάκης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 97ο Ιούνιος 2022*)

Λογοτεχνικές προσδοκίες και αναπόφευκτες προδοσίες, το οποίο αποτελεί συνέχεια άλλων ήδη εκδοθέντων δοκιμίων από τον ίδιο εκδοτικό οίκο, οδός Πανός, δικής του επιλογής. Αυτά τα κείμενα ανοίγουν πάντα καινούργιους δρόμους στη λογοτεχνία κάθε τύπου.

Ενθαρρύνουν τους νέους δημιουργούς και φέρνουν φρέσκους καρπούς. Όπου και αν καταχωρούνται τα βιβλιογραφικά σημειώματα, ενημερώνουν και εμπνέουν όσους τα παρακολουθούν. Πολλοί ομολογούν πως κερδίζουν χρόνο από την ενημέρωση της εκδοτικής κίνησης και έχουν την ευκαιρία να κάνουν τις επιλογές τους, αλλά και να προβάλουν τις ενστάσεις τους... Αυτό είναι το πάθος του συγχρόνου λογοτέχνη, που θέλει να το κάνει κτήμα κοινό στον κάθε αναγνώστη, όπως ο Γεώργιος Νικ. Σχορτσανίτης. Ζει το σήμερα, ατενίζοντας το αύριο. Το βιβλίο είναι ό,τι κάνει τον άνθρωπο να μην αισθάνεται ποτέ μόνος του. Φυσικά και τον ίδιο!

(Μιχάλης Τρούλης, Εφημερίδα Πατρής 30 Ιουνίου 2022, και Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 98ο Ιούλιος 2022)

* * * * *

Υπάρχουν άτομα που στην πορεία της ζωής τους δεν έχουν αφήσει ίχνος της δραστηριότητάς τους σε οποιονδήποτε τομέα. Φεύγουν λοιπόν για την αντίπερα όχθη ως τελείως άγραφοι χάρτες. Αντίθετα, μια άλλη κατηγορία αφήνει έντονο το αποτύπωμά της λόγω της δραστηριότητάς τους στον τομέα που υπηρετούν ή επιλέγουν παράλληλα με το κύριο έργο τους. Χωρίς αμφιβολία στη δεύτερη κατηγορία ανήκει ο διακεκριμένος γιατρός κ. Γιώργος Σχορτσανίτης. Η ιατρική του επιστήμη, να σημειώσουμε με την ευκαιρία, τον βοήθησε να εκδώσει παλιότερα το μνημειώδες έργο του «Η ιστορία της Ισλαμικής Ιατρικής» (Βήτα Ιατρικές Εκδόσεις, Αθήνα, 2011). Πέρα, όμως, από την άσκηση του ιατρικού του επαγγέλματος, η πένα του «ου δύναται σιωπών». Ερευνητικός, γνώστης και επιδέξιος ανιχνευτής, ασχολείται με την ιστορία, τη λαογραφία, τον πολιτισμό και τον τρόπο ζωής, αρκετών λαών τους οποίους κατά καιρούς έχει επισκεφτεί. Δημιουργεί καλοστημένες γέφυρες με τους λαούς αυτούς, αφουγκράζεται τα ενδιαφέροντα στοιχεία τους, και μας τα παραδίδει ως καλαίσθητα βιβλία. Την πλούσια δηλαδή σοδιά που καρπώνεται από τους λαούς αυτούς, την διαχειρίζεται ως έμπειρος και δοκιμασμένος δεξιότηχης της πέννας.

Τα βιβλία του «Λογοτεχνικές προσδοκίες και αναπόφευκτες προδοσίες» (Οδός Πανός – Σιγαρέτα. Αθήνα, 2022), και το τελευταίο του με τίτλο «Μοναχικές καλαμιές στον άνεμο του χρόνου» (Οδός Πανός – Σιγαρέτα. Αθήνα, 2023), περιέχουν πολύτιμα άρθρα με ενδιαφέρον περιεχόμενο, αφού υπηρετούν την επιστήμη, αλλά και τη μνήμη την οποία διασώζει από τις αφανιστικές επιδιώξεις του χρόνου. Τα βιβλία αποτελούν καταστάλαγμα εμπειρίας, για να απολήξουν μετά σε μια γλώσσα, που κυλά μετρημένα και αβίαστα, όπως συμβαίνει άλλωστε και με όλα τα βιβλία του, αρκετά μάλιστα τον αριθμό. Στα συγκεκριμένα δύο βιβλία, καταγράφονται οι εντυπώσεις του και οι βιβλιοκριτικές που δημοσίευσε σε ηλεκτρονικά και έντυπα περιοδικά, όπως το 'Fractal, Η γεωμετρία των ιδεών', το περιοδικό 'Οδός Πανός', και άλλα, ενώ δεν παραλείπει πέρα από το καθ' εαυτό περιεχόμενο, να ασχοληθεί και με λεπτομέρειες από το βιογραφικό σημείωμα του κάθε συγγραφέα, μαζί με πολύτιμα στοιχεία από τη ζωή του τα οποία βοηθούν τον αναγνώστη στην πληρέστερη κατανόηση της έμπνευσης και του λογοτεχνικού τους έργου...

(Γιώργος Ι. Παναγιωτάκης, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 110ο 22 Φεβρουαρίου 2023 και Εφημερίδα Πατρής 24 Μαρτίου 2023)

29. Επιβιώνοντας στον αμερικάνικο Νότο (Εκδόσεις Οδός Πανός, Αθήνα, Οκτώβριος 2022)

Το έθνος των ΗΠΑ δομήθηκε πάνω σε δυο επαίσχυντους πυλώνες, την αποικιοκρατία, η οποία εξόντωσε τους γηγενείς ερυθρόδερμους κατοίκους και τη δουλοκτησία των μαύρων Αφρικανών σκλάβων. Ο ιατρός-συγγραφέας Γιώργος Σχορετσανίτης ερεύνησε και μελέτησε τον δεύτερο πυλώνα, ταξιδεύοντας με το λογοτεχνικό του ποταμόπλοιο στα νερά του Μισισσιπή. Ταυτόχρονα, η αμαξοστοιχία της γνώσης του κύλισε στις ράγες που διασχίζουν τις απέραντες πεδιάδες του αμερικανικού Νότου μέσα από τις φυτείες του ρυζιού, του βαμβακιού και του καπνού, ιχνηλατώντας την καθημερινή ζωή, τον πολιτισμό, την οικονομία και την κοινωνία των Αφρικανών δούλων από τον 17ο αιώνα μέχρι σήμερα. Μέσα από μια συναρπαστική διήγηση ξεδιπλώνονται στα μάτια του αναγνώστη εικόνες από την εξέλιξη του Αφρικανού σκλάβου μέχρι την μετατροπή του σε ισότιμο Αφροαμερικανό πολίτη. Άγνωστες πτυχές της ιστορίας, ειδικά για το ελληνικό κοινό, που αφορούν στους Αφροαμερικανούς φωτίζονται με το παρόν πόνημα, όπως οι απάνθρωπες συνθήκες ζωής, εργασίας και εκμετάλλευσης, οι εξεγέρσεις των σκλάβων, οι πολιτικοί αγώνες για τη χειραφέτησή τους, οι ρατσιστικές εκρήξεις των λευκών Αμερικανών, καθώς και η μουσική τους και η λογοτεχνία τους... Η διαπίστωση του συγγραφέα ότι οι Αφροαμερικανοί λογοτέχνες στα έργα τους στον 20ο αιώνα έχουν «Ρίζες στην Αφρική, αλλά κλαδιά στο νέο κόσμο» αποτυπώνει την αίσθηση της ταυτότητας που ένοιωθαν για την ήπειρο της προέλευσής τους, αλλά και την υπερηφάνεια τους για τα επιτεύγματά τους στο νέο κόσμο. Όλα αυτά αποτυπώνονται στο έργο “Επιβιώνοντας στον αμερικανικό Νότο” μέσα από ένα παλιμψηστο πολιτιστικό πανόραμα, το οποίο ξεδιπλώνει με μαεστρία στο χώρο και το χρόνο ο Γιώργος Σχορετσανίτης. Αναμφίβολα το παρόν πόνημα είναι πιο επίκαιρο από ποτέ λόγω της έξαρσης της ρατσιστικής βίας στις ΗΠΑ του 21ου αιώνα, η οποία φανερώνει μια κοινωνία με τεράστιες κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες που δεν μπορούν να γεφυρωθούν χωρίς γενναίες πολιτικές αποφάσεις και την αλλαγή νοοτροπίας.

(Αησιόλαος Κ. Αλιγιζάκης, Από τον πρόλογο του βιβλίου)

* * * * *

Έχω διαβάσει και έχω διασώσει τις εντυπώσεις μου σε περισσότερες από είκοσι εκδοτικές επιτυχίες του Γεωργίου Νικ. Σχορετσανίτη. Τα περισσότερα από τα βιβλιογραφικά μου σημειώματα έχουν φιλοξενηθεί στο Fractal, στον Τοπικό Τύπο και στην Επιστημονική Περιοδική Έκδοση Νέα Χριστιανική Κρήτη. Αυτό το κάνω, απλά, γιατί θέλω να μοιράζομαι όσα μαθαίνω με τους συνανθρώπους μου. Και από τον γιατρό - συγγραφέα Γεώργιο Νικ. Σχορετσανίτη μαθαίνω πολλά, για την ιστορία και τη θεωρία της Ιατρικής, τον πολιτισμό και την καθημερινή ζωή των χωρών και των λαών που επισκέπτεται, την ταξιδιωτική λογοτεχνία, το πιο αγαπητό λογοτεχνικό του είδος, που ιχνηλατεί την καθημερινή ζωή του, τον πολιτισμό, την οικονομία και την κοινωνία των Αφρικανών, όπου γης, από τον 17ο αιώνα μέχρι σήμερα. Ξεδιπλώνοντας την επιβίωση στον Αμερικάνικο Νότο, μέσα στις απέραντες πεδιάδες, με τις φυτείες του ρυζιού, του βαμβακιού και του καπνού, ο συγγραφέας παρουσιάζει στα μάτια του αναγνώστη μοναδικές εικόνες από την

εξέλιξη του Αφρικανού σκλάβου μέχρι την ενσωμάτωσή του και τη μετατροπή του σε ισότιμο Αφροαμερικανό πολίτη...

(Μιχάλης Τρούλης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 101ο Οκτώβριος 2022, και Made in Creta 10 Οκτωβρίου 2022*)

* * * * *

Μια ακόμη φορά ο ιατρός-συγγραφέας Γιώργος Σχορετσανίτης ασχολείται με ένα αγαπημένο του θέμα, την ιστορία των αφρικανών σκλάβων που μεταφέρθηκαν από τους λευκούς δουλεμπόρους στις ΗΠΑ. Στο νέο του βιβλίο μέσα από μια συναρπαστική διήγηση ιχνηλατεί την καθημερινή ζωή, τον πολιτισμό, την οικονομία και την κοινωνία των αφρικανών δούλων από τον 17ο αιώνα μέχρι σήμερα, ξεδιπλώνοντας στα μάτια του αναγνώστη εικόνες από την εξέλιξη του αφρικανού σκλάβου μέχρι την μετατροπή του σε ισότιμο αφροαμερικανό πολίτη. Άγνωστες πτυχές της ιστορίας, ειδικά για το ελληνικό κοινό, οι οποίες αφορούν στους Αφροαμερικανούς φωτίζονται με το παρόν πόνημα. Πρώτα απ' όλα η σκληρή καθημερινότητα με τις εξαντλητικές και απάνθρωπες συνθήκες εργασίας στις απέραντες πεδιάδες του Μισισσιπή για την καλλιέργεια και συλλογή της ζάχαρης του καπνού και κυρίως του βαμβακιού. Η επαίσχυντη συμπεριφορά των λευκών αφεντικών, οι οποίοι χώριζαν οικογένειες, βίαζαν μητέρες και κόρες, ενώ ταυτόχρονα τιμωρούσαν με ξυλοδαρμό και άλλες βίαιες ποινές του μαύρους εργάτες της γης. Αυτές οι συνθήκες οδήγησαν σε επανειλημμένες εξεγέρσεις των σκλάβων, οι οποίες στοίχησαν τη ζωή σε πολλούς ενήλικες και ανήλικους δούλους. Όλα αυτά συνέβαιναν κυρίως στον αμερικανικό Νότο, γι' αυτό μετά τον αμερικανικό εμφύλιο πόλεμο δημιουργήθηκε ο «Υπόγειος σιδηρόδρομος», δηλαδή μια αλυσίδα καταφυγίων που επεκτεινόταν από τον δουλοκτητικό Νότο ως τον φιλελεύθερο Βορρά για να δραπετεύουν οι σκλάβοι. Ταυτόχρονα, ο συγγραφέας μελετά τον ρόλο του Αμερικανικού Εμφυλίου και του Β Παγκοσμίου Πολέμου αργότερα στη χειραφέτηση των Αφροαμερικανών. Σημαντική ήταν η Ανασυγκρότηση (1865-1877), η οποία ξεκίνησε με το νόμο περί της Στρατιωτικής Ανασυγκρότησης (1867) και χορήγησε την ιθαγένεια στους μαύρους σκλάβους, οι οποίοι ως το 1870 έγιναν αφροαμερικανοί πολίτες. Οι γυναίκες, βέβαια, θα περίμεναν άλλα 50 χρόνια... Αυτή η πορεία της πολιτικής ισότητας πέρασε μέσα από το καμίνι της ρατσιστικής βίας με το σύστημα Τζιμ Κρόου και το κατώτατο σημείο της αφροαμερικανικής ιστορίας (1890-1920). Αυτή η ταραγμένη περίοδος οδήγησε στη Μεγάλη Μετανάστευση των δεκαετιών 1920-1930 προς τις πλούσιες Πολιτείες του Βορρά για την εύρεση εργασίας και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου. Η μεγάλη μετακίνηση του πληθυσμού δημιούργησε ένα αξιόλογο πολιτιστικό φαινόμενο, την Αναγέννηση του Χάρλεμ (1920 και 1930), με σημαντικούς εκπροσώπους, όπως ο ποιητής Λάνγκστον Χιουζ, η ποιήτρια Αντζελίνα Ουέλντ Γκρίμκι, κ.ά. Αυτή η αναγέννηση συνεχίστηκε με το κίνημα των Μαύρων Τεχνών τη δεκαετία του 1960. Μαζί με τον πολιτισμό αναπτύχθηκαν και πολιτικά κινήματα, όπως το Κίνημα των Πολιτικών Δικαιωμάτων στις δεκαετίες 1950 και 1960, από το οποίο ξεπήδησαν ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, οι Μαύροι Πάνθηρες και ο Μάλκολμ Χ. Ο Γιώργος Σχορετσανίτης δεν ξεχνά και τον μουσικοχορευτικό πολιτισμό των Αφροαμερικανών, μελετώντας την ιστορία της τζαζ και του σουίνγκ...

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 101ο Οκτώβριος 2022*)

* * * * *

Ακόμα ένα άκρως ενδιαφέρον ανάγνωσμα που μεταβολίζει την αποταμιευμένη στη Συλλογική Συνειδητότητα γνώση αναμοχλεύοντας παλαιά πάθη, πόθους και κοινωνικές εντάσεις, που δεν έσβησαν, αφού έχουν βαθιές ρίζες και προκαλούν συχνά -πυκνά αναταράξεις στο Ασυνείδητο του δυτικού πολιτισμού. Οι πόθοι αναζωπυρώνονται συχνά δεδομένου ότι εκπορεύονται από το πανταχού παρόν και ζωοποιούν ερωτικό ένστικτο. Ο ορφικός έρωσ είναι συμπαντικός θεός, όπως και η Νέμεσις. Ο συστηματικός ερευνητής ερευνά το πολιτισμικό έδαφος σαν τον αγρότη που οργώνει το χωράφι του κάθε φθινόπωρο. Φθινόπωρο βγήκε και το ευσταλές, ευστόλιστο και ευπρόσιτο- παρά τον όγκο των πληροφοριών του- βιβλίο, που διακατέχεται από μια λογοτεχνικότητα δημοσιογραφικού τύπου, καθόλου εύκολη ωστόσο. Είναι ιδιαίτερα δύσπλαστο το απλό, ειδικά όταν αφορά περιπεπλεγμένες και αλληλένδετες κοινωνικές σχέσεις, όπως σε όλους τους μεγάλους σιδηροδρομικούς σταθμούς διασταυρώνονται τα τραίνα που ταξιδεύουν σε μεγάλες αποστάσεις χωρίς να τέμνονται. Απόηχοι από τα λαϊκά ανάγνωσμα της δεκαετίας 1960 και 1970 όπου η Δύση ήταν ένας τόπος μυθικός, κατάλληλος για προβολή πάσης φύσεως πόθων και παθών. Η δουλεία δεν έχει σβήσει στον σύγχρονο κόσμο. Κι η τζαζ, όσο κι αν μεταλλάχτηκε είναι ένας δόκιμος τρόπος ζωής. Μην το χάσετε. Συναρπαστικό.

(Κωνσταντίνος Μπούρας, Περιοδικό Οδός Πανός. Τεύχος 196. Σελίς 147. Ιαν-Μάρτιος 2023)

* * * * *

Βαθύς γνώστης της ιστορίας, του πολιτισμού και των τεχνών των μαύρων κατοίκων των Η.Π.Α., αυτών που αποκαλούνται Αφροαμερικανοί, ο Γεώργιος Σχορετσανίτης, έχει συγγράψει αρκετά βιβλία που τους αφορούν –έχει ασχοληθεί κυρίως με ποιητές και καλλιτέχνες. Είναι από τους λίγους Έλληνες δοκιμογράφους που έχει ένα τόσο πλούσιο συγγραφικό έργο σχετικά με αυτούς, κάτι βεβαίως που απαιτεί την ανάγνωση μεγάλου αριθμού βιβλίων και δημοσιευμάτων. Το πρόσφατο πόνημά του, το Επιβιώνοντας στον αμερικανικό Νότο, που αποτελείται από δεκαεννιά κεφάλαια, έναν πρόλογο και μια εισαγωγή, δείχνει αφενός τα πάθη των πρώην Αφρικανών σκλάβων που σήμερα είναι αμερικανοί πολίτες, και αφετέρου τις άπειρες γνώσεις του συγγραφέα για το θέμα με το οποίο καταπιάνεται. Ωστόσο, ο συγγραφέας δεν επιχειρεί να παίξει τον ρόλο του ιστορικού, δηλαδή να καταγράψει αντικειμενικά τα πάθη των Αφροαμερικανών, αλλά ευθύς εξαρχής παίρνει θέση: είναι μαζί τους, τους θεωρεί θύματα και κατά κάποιον τρόπο συμπάσχει με αυτούς. Με αυτούς συμπάσχει και ο γιατρός και πολιτισμολόγος Αγησίλαος Αλιγιζάκης... Στο παρόν βιβλίο λοιπόν, διαβάζουμε την εξέλιξη αυτών των σκλάβων από την εποχή της δουλείας, όταν δεν είχαν κανένα ιδιωτικό, πολιτικό ή άλλο δικαίωμα, έως σήμερα που είναι ισότιμοι Αμερικανοί πολίτες. Σύμφωνα με τον κ. Αλιγιζάκη, στο παρόν βιβλίο θα διαβάσουμε για άγνωστες πτυχές της ιστορίας των σκλάβων, όπως είναι απάνθρωπες συνθήκες ζωής και εργασίας, οι εξεγέρσεις τους, οι πολιτικοί αγώνες για την χειραφέτησή τους, οι ρατσιστικές εκρήξεις των λευκών Αμερικανών, η μουσική και η λογοτεχνία τους... Κλείνοντας τούτο το σύντομο σημείωμα για το βιβλίο του Γεώργιου Σχορετσανίτη, οφείλουμε να σημειώσουμε πως ο συγγραφέας έχει μελετήσει ένα σωρό βιβλία για να σχηματίσει την εκπεφρασμένη γνώμη του για τους εξ Αφρικής μαύρους που πουλήθηκαν ως σκλάβοι στους Αμερικανούς γαιοκτήμονες για να φτάσουν σήμερα να είναι ισότιμοι πολίτες με τους λευκούς κατοίκους των ΗΠΑ. Επομένως, το παρόν είναι εξαιρετικό βοήθημα για εκείνους που θα ήθελαν να γνωρίσουν την ιστορία των σκλάβων που μεταφέρθηκαν στην Αμερική χωρίς κανένα δικαίωμα και με τους αγώνες τους επέτυχαν τα πάντα.

(Φίλιππος Φιλίππου: Οι Αφροαμερικανοί και η ιστορία τους. Περιοδικό 'Περί ου'.
www.periou.gr 26 Νοεμβρίου 2022)

* * * * *

... Το άφθονο υλικό της ιστορίας και της παράδοσης των Πολιτειών του αμερικάνικου Νότου όπου συγκεντρώνεται το αφροαμερικάνικο στοιχείο, το συγκεντρώνει ως πραγματικός προσκυνητής και όχι ως απλός τουριστικός επισκέπτης. Την πλούσια αυτή πνευματική σοδιά, με την επίσης πλούσια βιβλιογραφία που συγκεντρώνει, τη θέτει στην υπηρεσία της εμπειρίας του, που γνωρίζει το βάρος, τη δύναμη και την τεχνική των λέξεων που χειρίζεται, «λογοτεχνικό τω τρόπω»... Στο παρουσιαζόμενο βιβλίο, ξεδιπλώνονται πτυχές από τη ζωή, τις συνθήκες εργασίας, τις κάθε μορφής καταπιέσεις, και τις κατά καιρούς εξεγέρσεις των Αφρικανών μεταναστών. Η νέα τους πατρίδα, η Αμερική, τους δέχτηκε ως ξένα σώματα με τις χρωματικές τους αντιθέσεις. Τα κλαδιά τους, όπως γράφει ο συγγραφέας, άπλωσαν στον νέο κόσμο, αφήνοντας πίσω στην παλιά πατρίδα τις ρίζες τους. Χρειάστηκαν λοιπόν σκληροί αγώνες στις απέραντες φυτείες στις οποίες πρόσφεραν κάτω από πειθαναγκασμούς τις πολυποίκιλες υπηρεσίες τους. Η ανάλυση των έργων, όσων έχουν γραφτεί κατά καιρούς για τη θέση των μεταναστών, αποτελεί μέρος του βιβλίου, το οποίο έτσι γίνεται ελκυστικότερο και πιο ενδιαφέρον για τους αναγνώστες. Πέρα από την τεκμηρίωση των κειμένων του, με τη δομημένη μορφή του λόγου του, υπάρχει και μια εικονογραφική τεκμηρίωση για την πληρέστερη απόδοση του έργου του.

(Γιώργος Ι. Παναγιωτάκης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών*. Τεύχος 121ο 10 Μαΐου 2023)

* * * * *

Ενδιαφέρον παρουσιάζει το βιβλίο αυτό του πολυγραφότατου Γιώργου Σχορετσανίτη που αναφέρεται σε μια ιστορική περίοδο της εγκατάστασης Αφρικανών στον αμερικάνικο νότο. Ο συγγραφέας έχει εκδώσει και άλλα βιβλία «με εντυπώσεις» από χώρες που επισκέπτεται και

φαίνεται να έχει ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους Αφροαμερικανούς. Με αφηγηματική δεξιοτεχνία μας προσφέρει ένα εξαιρετικό βιβλίο για την πολυσύνθετη αυτή ιστορική περίοδο της θέσης του ανθρώπου στην κοινωνία... Οι περιγραφές για τις απάνθρωπες συνθήκες ζωής, εργασίας, εκμετάλλευσης και των ρατσιστικών εκρήξεων έχουν τις αναφορές τους μέσα από μια συναρπαστική διήγηση που κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη χωρίς να τον βαραίνει με πολλαπλές πληροφορίες. Η ανάγνωση δημιουργεί εικόνες και το πλούσιο φωτογραφικό υλικό που υπάρχει βοηθάει τον αναγνώστη σημαντικά... Δεν θα μπορούσε όμως το βιβλίο να μην έχει αναφορές και στους αγώνες και τα κινήματα των πολιτικών δικαιωμάτων για την κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων. Στην μνήμη του αναγνώστη έρχονται σκέψεις και ερωτήματα για το πως ακόμα στις ΗΠΑ του 21ου αιώνα έχουμε τεράστιες κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες, αλλά και σε ολόκληρο τον πλανήτη.... Ο αναγνώστης εκτός από εξέχουσες γνώσεις ιστορικού και κοινωνικού περιεχομένου θα χαρεί την ανάγνωση και θα απογειωθεί χωρίς περιορισμούς σε μια εκ νέου αναζήτηση σχετικού περιεχομένου γιατί το βιβλίο δίδει την σχετική ώθηση. Ανάβει μια σπίθα διερεύνησης και από ένα βιβλίο πάμε και σε άλλα. Ας μην ξεχνάμε ότι η Ιστορία πάντα μας συναρπάζει και μας δίδει απαντήσεις όχι μόνο για το παρελθόν αλλά και για το μέλλον.

(Μαρία Λιάκου, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 123ο 24 Μαΐου 2023*)

30. Μοναχικές καλαμιές στον άνεμο του χρόνου

(Εκδόσεις Οδός Πανός. Αθήνα, Ιανουάριος 2023)

Ο ευφύμως γνωστός στους παρκοκούντες την επιστήμη της ιατρικής και ανήσυχος πάντα περί την τέχνη της συγγραφής Γιώργος Σχορετσανίτης καταθέτει ένα ακόμη πόνημα από τις εκδόσεις Οδός Πανός, με τίτλο: «Αναγνώσεις και κριτικά σημειώματα για βιβλία». Πρόκειται ουσιαστικά για επιλεγμένα από τον ίδιο, δημοσιευμένα σε ηλεκτρονικά και έντυπα περιοδικά, κείμενα που αφορούν σε βιβλία, τα οποία και διάβασε το έτος 2019, εν καιρώ πανδημίας. Όπως ρητά δηλώνεται στον τίτλο του πονήματός του, τα κείμενα αυτά είναι προϊόντα της αναγνωστικής και κριτικής αναστροφής του με τον λόγο βιβλίων, μυθιστορηματικών και ποιητικών, τόσο Ελλήνων όσο και Ξένων συγγραφέων. Υπό την έννοια αυτή, ο Σχορετσανίτης δεν είναι απλώς «ο αναγνώστης-καταναλωτής» αλλά «ο αναγνώστης-παραγωγός κειμένου», συγκροτεί δηλαδή ως περίπτωση εκείνο που ο περίφημος θεωρητικός της λογοτεχνίας Ρολάν Μπαρτ διακήρυξε: «Το διακύβευμα της λογοτεχνικής εργασίας είναι να μην κατασκευάζει πλέον τον αναγνώστη ως καταναλωτή, αλλά ως παραγωγό κειμένου». Διαβάζοντας κανείς τα κείμενα του εν λόγω βιβλίου, παρατηρεί ότι η «παραγωγή» αυτή δεν έχει ως ορίζουσα τη δαιδαλώδη πολλές φορές, εργαλειακή οπτική του «επαγγελματία» κριτικού αναγνώστη αλλά την ελεύθερη, ζωοποιό περιδιάβαση σε αφηγήσεις, σκηνές και στίχους, με τους όρους της ενσυναίσθησης που ο λόγος του εκάστοτε

συγγραφέα επιγεννά στην ψυχή και νόηση του καλλιεργημένου αναγνώστη, ο οποίος όμως, όπως στην περίπτωση του Σχορετσανίτη, συμβαίνει να έχει εγγενή σχέση με τη γραφή και κατά τούτο να αποτυπώνει σε δικά του κείμενα τους μύχιους κραδασμούς της αναγνωστικής περιπέτειάς του... Εν κατακλείδι, τα κείμενα του εν λόγω βιβλίου δείχνουν τον τρόπο με τον οποίο η λογοτεχνία μπορεί να γίνει ένας από τους σταθερούς συνομιλητές μας. Και είναι αλήθεια ότι έχει πολλά να μας πει για τη ζωή και τον άνθρωπο. Αυτό καταθέτει με εναργή και σημαίνοντα τρόπο ο ιατρός και συγγραφέας Γιώργος Σχορετσανίτης. Και τούτο δεν είναι λίγο!

(Δημήτρης Περοδασκαλάκης, Από τον πρόλογο του βιβλίου, και Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 107ο 31 Ιανουαρίου 2023)

...Ακόμα και η απλή ανάγνωσή του λειτουργεί ως κοινή ανάγνωση και ο λόγος γίνεται πολύ οικείος, όπως κι αν απολαμβάνεται ή αποδίδεται. Ένας προσεκτικός αναγνώστης μπορεί να γίνει κι ένας ελκυστικός συγγραφέας! Αυτό συμβαίνει με τον Γεώργιο Νικ. Σχορετσανίτη, που η σχέση του με τη λογοτεχνία αποτελεί συνέχεια της «καταβολάδας» που καλλιέργησε ως γιατρός! Η πορεία του έχει σηματοδοτηθεί μόνο με επιτυχίες! Οι «μοναχικές καλαμιές στον άνεμο του χρόνου» δεν τον άγγιζαν ποτέ. Πάντα όρθιος και δυνατός αντιστέκεται και προχωρεί, κι' ό,τι δώσει είναι τέλειο. Τα βιβλία που είχαν την τύχη να τον έχουν αναγνώστη τα τίμησε, τα ανάδειξε και τα πρόβαλε... Κι' ακόμα τους έδωσε φτερά, τα προίκισε με προοπτική, μετάπλασε το λόγο τους, τα εμπλούτισε και μ' άλλες εικόνες, κι έδωσε τις δικές του απόψεις και τους προβληματισμούς του ως νέες αφηγήσεις, κι' έδειξε πως η λογοτεχνία μπορεί να έχει εξέλιξη, νέα δυναμική, κι άλλους τρόπους έκφρασης. Φαντάζομαι πως ποτέ ο Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης δεν έγινε απλός αναγνώστης κανενός βιβλίου, χωρίς να το δει και από άλλες πλευρές, κυρίως όμως την κριτική πλευρά, την πρόσληψή του από αυτή την άποψη. Κι αυτές τις σκέψεις που του προκαλούσε τις έγραφε και τις δημοσίευε, ως «αναγνώσεις και κριτικά σημειώματα για βιβλία», σε έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα, όχι μόνο για να τα μοιράζεται και να τα κάνει γνωστά και σε άλλους, αλλά και να προάγει τη λογοτεχνία. Αυτή η πρακτική τον έχει καθιερώσει και ως λογοτέχνη, με πλούσιο συγγραφικό έργο, με πηγές αστείρευτες την ελληνική και ξένη λογοτεχνία, κι όλο τον κόσμο που έχει σφιχτά αγκαλιάσει.

(Μιχάλης Τρούλης, Made in Creta 16 Ιανουαρίου 2023, και Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 106ο 24 Ιανουαρίου 2023)

Ο πολυγραφότατος ιατρός και συγγραφέας Γεώργιος Σχορετσανίτης προσθέτει, μέσα από τα κείμενά του, σημαντικές ψηφίδες στο πεδίο του κοινωνικού προβληματισμού, ενώ παράλληλα παρέχει το έναυσμα για προσέγγιση σημαντικών μορφών της Λογοτεχνίας και γνωριμία με το έργο τους. Αυτό το επίτευγμα χαρακτηρίζει στο σύνολό τους τα έργα του, που πάντοτε παρουσιάζουν εξαιρετικό ενδιαφέρον. Στο βιβλίο του που εκδόθηκε πρόσφατα με τίτλο "Μοναχικές καλαμιές στον άνεμο του χρόνου", από το ομώνυμο έργο της Γκράτσια Ντελέντα, ο συγγραφέας, περιδιαβαίνοντας τις σελίδες των έργων του Έντγκαρ Άλαν Πόε ή του Γουάιτχεντ, του Νικολάι Γκόγκολ ή του Μένη Κουμανταρέα, της Τζένης Μανάκη ή της Γκράτσια Ντελέντα, του Γεώργιου Παναγιωτάκη ή του Αγησίλαου Αλιγιζάκη, κατορθώνει να αποτυπώσει καίρια σημεία από τον κόσμο των ιδεών και συναισθημάτων. Ταυτόχρονα, πραγματοποιεί εύστοχες και χρήσιμες επισημάνσεις. Με τον τρόπο αυτό, η παρουσίαση ενός βιβλίου αποκτά μια ξεχωριστή δυναμική, καθώς πλαταίνουν οι ορίζοντές της, ώστε ο αναγνώστης να έχει τη δυνατότητα να διαμορφώσει μια γενική άποψη και να βαδίσει προς την πληρέστερη προσέγγιση του έργου. Είναι δύσκολο να σταχυολογήσει κάποιος λίγα από τα πολλά και πληρέστερα κείμενα, ωστόσο αξίζει να επιχειρηθεί μια ενδεικτική αναφορά... Σπουδαστής, ο ίδιος, της ανθρώπινης ψυχής, όπως θα αναμενόταν για όποιον αφιερώνει σημαντικό χρόνο από τη ζωή του στο βιβλίο, τα ταξίδια και τον στοχασμό, ο συγγραφέας ανατρέχει κάποιες φορές στις απόψεις του Φρόιντ και του Γιουνγκ, όπως στην περίπτωση του έργου του Ουίλλιαμ Φώκνερ "Η Βουή και η Μανιά"... Ο Γεώργιος Σχορετσανίτης μελετά και ψυχογραφεί, κατά μία έννοια, τόσο τους ήρωες όσο και τους δημιουργούς των έργων...

(Πηνελόπη Ντουντουλάκη, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 105ο Ιανουάριος 2023)

* * * * *

Η βιβλιοκριτική είναι μια μοναχική ενασχόληση, η οποία απαιτεί χρόνο, προσεκτική μελέτη και βαθιά κατανόηση του κειμένου, καθώς ένα αξιόλογο λογοτεχνικό κείμενο φανερώνει ένα φανταστικό κόσμο, κρύβοντας παράλληλα ποικίλα νοήματα, συναισθήματα και σκέψεις, τα οποία απηχούν τις διαχρονικές αξίες, τους προβληματισμούς, τα πάθη, τις αρετές, τα λάθη και τις σωστές επιλογές του κάθε ανθρώπου. Όλα αυτά αποκαλύπτει η ενδελεχής, πολύπλευρη και πολυδιάστατη βιβλιοκριτική του Γιώργου Σχορετσανίτη όταν αναλύει ένα μυθιστόρημα. Ο πολυγραφότατος ιατρός-συγγραφέας Γιώργος Σχορετσανίτης, ακολουθεί την θεωρία του γνωστού Ρώσου κριτικού της λογοτεχνίας Μιχαήλ Μπαχτίν: «Το μυθιστόρημα ανήκει σε ένα προηγμένο, δευτερογενές είδος λόγου, με την έννοια ότι εντός του συναντώνται, διασταυρώνονται, αλληλοεπιδρούν, συνομιλούν φωνές προερχόμενες από διαφορετικά είδη λόγου, από διαφορετικές γλωσσικές ποικιλίες, από διαφορετικά υφολογικά επίπεδα, και μάλιστα τούτη ακριβώς η ιδιότητα αποτελεί την πρώτη από τις τρεις θεμελιακές ιδιομορφίες του». Ο ιατρός βιβλιοκριτικός, όμως, δεν αρκείται μόνο στο κείμενο, αλλά προχωρά στη λεπτομερή βιογραφία του εκάστοτε συγγραφέα, καθώς και του κοινωνικού, πολιτισμικού περιβάλλοντος της εποχής στην οποία αναφέρεται το έργο. Αυτή η περιγραφή της περιρρέουσας ατμόσφαιρας ταξιδεύει τον αναγνώστη στον χρόνο και τον τόπο, δημιουργώντας ουσιαστικά ένα νέο λογοτεχνικό κείμενο, το οποίο προβάλλει με τον καλύτερο τρόπο την πρωτότυπη δημιουργία... Με άλλα λόγια, η φιλομάθεια και η πένα του Γιώργου Σχορετσανίτη είναι μια σιδηροδρομική γραμμή, η οποία ταξιδεύει σε ολόκληρο τον κόσμο με επιβάτες τους αναγνώστες του.

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 106ο 24 Ιανουαρίου 2023*)

* * * * *

Υπάρχουν άτομα που στην πορεία της ζωής τους δεν έχουν αφήσει ίχνος της δραστηριότητάς τους σε οποιονδήποτε τομέα. Φεύγουν λοιπόν για την αντίπερα όχθη ως τελείως άγραφοι χάρτες. Αντίθετα, μια άλλη κατηγορία αφήνει έντονο το αποτύπωμά της λόγω της δραστηριότητάς τους στον τομέα που υπηρετούν ή επιλέγουν παράλληλα με το κύριο έργο τους. Χωρίς αμφιβολία στη δεύτερη κατηγορία ανήκει ο διακεκριμένος γιατρός κ. Γιώργος Σχορετσανίτης. Η ιατρική του επιστήμη, να σημειώσουμε με την ευκαιρία, τον βοήθησε να εκδώσει παλιότερα το μνημειώδες έργο του «Η ιστορία της Ισλαμικής Ιατρικής» (Βήτα Ιατρικές Εκδόσεις, Αθήνα, 2011). Πέρα, όμως, από την άσκηση του ιατρικού του επαγγέλματος, η πένα του «ου δύναται σιωπάν». Ερευνητικός, γνώστης και επιδέξιος ανιχνευτής, ασχολείται με την ιστορία, τη λαογραφία, τον πολιτισμό και τον τρόπο ζωής, αρκετών λαών τους οποίους κατά καιρούς έχει επισκεφτεί. Δημιουργεί καλοστημένες γέφυρες με τους λαούς αυτούς, αφουγκράζεται τα ενδιαφέροντα στοιχεία τους, και μας τα παραδίδει ως καλαίσθητα βιβλία. Την πλούσια δηλαδή σοδιά που καρπώνεται από τους λαούς αυτούς, την διαχειρίζεται ως έμπειρος και δοκιμασμένος δεξιότηχνης της πέννας. Τα βιβλία του «Λογοτεχνικές προσδοκίες και αναπόφευκτες προδοσίες» (Οδός Πανός – Σιγαρέτα. Αθήνα, 2022), και το τελευταίο του με τίτλο «Μοναχικές καλαμιές στον άνεμο του χρόνου» (Οδός Πανός– Σιγαρέτα. Αθήνα, 2023), περιέχουν πολύτιμα άρθρα με ενδιαφέρον περιεχόμενο, αφού υπηρετούν την επιστήμη, αλλά και τη μνήμη την οποία διασώζει από τις αφανιστικές επιδιώξεις του χρόνου. Τα βιβλία αποτελούν καταστάλαγμα εμπειρίας, για να απολήξουν μετά σε μια γλώσσα, που κυλά μετρημένα και αβίαστα, όπως συμβαίνει άλλωστε και με όλα τα βιβλία του, αρκετά μάλιστα τον αριθμό. Στα συγκεκριμένα δύο βιβλία, καταγράφονται οι εντυπώσεις του και οι βιβλιοκριτικές που δημοσίευσε σε ηλεκτρονικά και έντυπα περιοδικά, όπως το 'Fractal, Η γεωμετρία των ιδεών', το περιοδικό 'Οδός Πανός', και άλλα, ενώ δεν παραλείπει πέρα από το καθ' εαυτό περιεχόμενο, να ασχοληθεί και με λεπτομέρειες από το βιογραφικό σημείωμα του κάθε συγγραφέα, μαζί με πολύτιμα στοιχεία από τη ζωή του τα οποία βοηθούν τον αναγνώστη στην πληρέστερη κατανόηση της έμπνευσης και του λογοτεχνικού τους έργου.

(Γιώργος Ι. Παναγιωτάκης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 110ο 22 Φεβρουαρίου 2023, και Εφημερίδα Πατρίς 24 Μαρτίου 2023*)

31. Τετράδια εγκλεισμού (Αρθρογραφία 2020). (Εκδόσεις Οδός Πανός, Αθήνα, Μάιος 2023)

Ο καλός συνεργάτης της «Π» και τακτικός αρθρογράφος των «Προεκτάσεων» της σελίδας 8 Γιώργος Σχορετσανίτης πρόσθεσε ένα ακόμα βιβλίο στο πλούσιο συγγραφικό του έργο. Πρόκειται για τα «Τετράδια εγκλεισμού», που είναι το 36ο έργο του! Κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Οδός Πανός, που έχουν εκδώσει συνολικά 20 από τα βιβλία του. Ο τίτλος του βιβλίου παραπέμπει στην αρχή της πανδημίας, όταν για ένα διάστημα τα μέτρα που ελήφθησαν και εφαρμόστηκαν παρέπεμπαν σε εγκλεισμό! Ο Γιώργος Σχορετσανίτης εκμεταλλεύτηκε και αυτή την περίοδο πυκνώνοντας την αρθρογραφία του, εμπνευσμένος από τον... κοροναϊό. Το βιβλίο εμπεριέχει την αρθρογραφία του το 2020 στην εφημερίδα «Πατρίς», στο Press Publica και στο διαδικτυακό λογοτεχνικό περιοδικό Fractalart.

(Εφημερίδα Πατρίς. 22 Μαΐου 2023)

* * * * *

Οι δύο υποχρεωτικοί εγκλεισμοί το 2020 λόγω του κορωνοϊού στάθηκαν οι βασικές πηγές έμπνευσης του Γιώργου Σχορετσανίτη για την αρθρογραφία του στην τοπική εφημερίδα Πατρίς του Ηρακλείου, στο Press Publica και στο διαδικτυακό λογοτεχνικό περιοδικό Fractalart. Αφιερώνοντας τη μερίδα του λέοντος στο κοσμοϊστορικό αυτό γεγονός, το οποίο σημάδεψε τη δεύτερη και την τρίτη δεκαετία του 21ου αιώνα στον πλανήτη μας, ο συγγραφέας αναλύει τις υγειονομικές, κοινωνικές, οικονομικές και πολιτιστικές επιπτώσεις της πανδημίας. Στέκεται ειδικά στα νέα πολιτιστικά δεδομένα και συγκεκριμένα στον «πολιτισμό του εγκλεισμού», όπως τον ονομάζει, για να αιτιολογήσει τη συγγραφική και λογοτεχνική δραστηριότητα της καραντίνας. Ταυτόχρονα, κάνει συχνά αναδρομές στο ιστορικό παρελθόν παρόμοιων επιδημιών, όπως ήταν η μαύρη πανώλη, η χολέρα, η σύφιλη, το AIDS, υπενθυμίζοντας στους αναγνώστες τη γνωστή ρήση, ότι «η ιστορία επαναλαμβάνεται». Αναμφίβολα αυτή η αρθρογραφία είναι ένα χρήσιμο «ημερολόγιο καταστρώματος», όπως ονόμασε ο Σεφέρης την ποιητική του συλλογή, χρήσιμος οδηγός για το μέλλον... Εν κατακλείδι, θα λέγαμε ότι τα «Τετράδια εγκλεισμού» είναι μια λογοτεχνική καταγραφή της επικαιρότητας του 2020.

(Αησιόλαος Κ. Αλιγιζάκης, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 124ο 31 Μαΐου 2023)

* * * * *

Στα «Τετράδια εγκλεισμού. Αρθρογραφία 2020» υπάρχουν τα άρθρα του έτους 2020 που ως γνωστόν σημαδεύτηκε από την εισβολή και στη χώρα μας της επικίνδυνης πανδημίας του κορωνοϊού και ο απότοκος εγκλεισμός για αρκετές ώρες στα σπίτια όλων των κατοίκων λόγω της εύκολης μετάδοσης του ιού, επιτρέποντας την έξοδο για μικρά και συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα και σκοπούς. Ο Γιώργος Νικ. Σχορετσανίτης, βρίσκεται μέσα στα κοινωνικά δρώμενα της εποχής, προσλαμβάνει τα ερεθίσματα από το περιβάλλον όπως αυτό έχει διαμορφωθεί από τις τρέχουσες κάθε φορά καταστάσεις και αποτυπώνει την καθημερινότητα σε ενδιαφέροντα άρθρα. Όμως όλα αυτά εστιάζονται όχι μόνο στον χρόνο που περνάει αφήνοντας πίσω το στίγμα του, αλλά κυρίως στην κοινωνία με τις πολυποικίλες σχέσεις των ανθρώπων, στην πολιτική, στην οικονομία, και στον πολιτισμό με τις διάφορες εκφάνσεις του. Με μικρά άρθρα, άλλοτε με υπέρπουσα ειρωνεία κι' άλλες φορές με σοβαρότητα, θίγει ζωτικής φύσεως θέματα της

κοινωνίας μας και βεβαίως δεν παραλείπει να αναφέρεται από καιρού εις καιρό στη δύσκολη σχέση μας με την γείτονα χώρα, την Τουρκία, και φυσικά με την ευρωπαϊκή ένωση...

(Στάθης Ι. Δημητριάδης, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 125ο 6 Ιουνίου 2023)

* * * * *

Μια σειρά άρθρων που έχουν δημοσιευτεί τον πρώτο χρόνο της πανδημίας, το 2020, με το πάντα επίκαιρο και επόμβριας αποδοχής περιεχόμενου τους, αποφυλακίζονται και κυκλοφορούν σε καλαίσθητη έκδοση με τον τίτλο «Τετράδια εγκλεισμού»... η πένα του συγγραφέα που τιμά την ιατρική και τη λογοτεχνία, έγινε η σιαμαία αδελφή του και δεν λέει να καλογερέψει κατά την καζαντζακική έκφραση. Πιστεύει ακόμα αυτό που λέει ο Καζαντζάκης ότι ποτέ μια φωνή δεν πάει χαμένη. Έτσι, με τη δημιουργική και αστείρευτη προσπάθεια που τον διακρίνει, αποσπά τα δημοσιευμένα τον πρώτο χρόνο της εισβολής της πανδημίας του κορονοϊού (2020) άρθρα του σε περιοδικά και εφημερίδες, τα ταξινομεί χρονολογικά και μας τα προσφέρει σε βιβλίο 362 σελίδων. Διασώζονται έτσι αυτά, σε τόπο όπου «ούτε σης ούτε βρώσις αφανίζει»... Στην πρόνοια που διακρίνει τον συγγραφέα, στην επιλογή των θεμάτων του, με το στενό ή πλατύ ενδιαφέρον τους, και την διονυχιστική του προσπάθεια, πρέπει να προστεθεί η άψογη εκφραστική πληρότητα και λογοτεχνική αρτιότητα του έργου του. Στα θέματα τα οποία επεξεργάζεται και έχουν ιστορικό, κοινωνικό, οικονομικό ή πολιτιστικό ενδιαφέρον, πέρα από τα καθαρώς ιατρικά, εκτός από την ανάλυσή τους, υπάρχει καταχωρισμένη και η προσωπική άποψη του συγγραφέα...

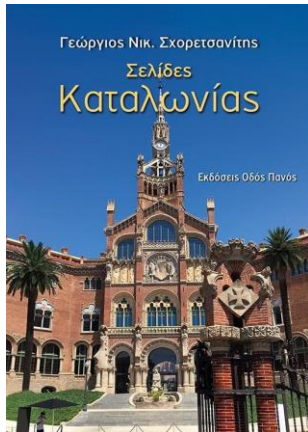
(Γ. Παναγιωτάκης, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 126ο 14 Ιουνίου 2023)

* * * * *

Το παρουσιαζόμενο βιβλίο στηρίζεται στην αρθρογραφία του 2020... Ο συγγραφέας ασχολείται συστηματικά με την πανδημία. Στέκεται ιδιαίτερα στα νέα πολιτιστικά δεδομένα και συγκεκριμένα στον πολιτισμό του «εγκλεισμού», όπως τον ονομάζει για να αιτιολογήσει τη συγγραφική και λογοτεχνική δραστηριότητα της καραντίνας. Ταυτόχρονα, κάνει συχνά αναδρομές στο ιστορικό παρελθόν παρόμοιων επιδημιών, όπως ήταν η μαύρη πανώλη, η χολέρα, η σύφιλη, το AIDS, χωρίς να τις προβάλλει ως δικαιολογία! Βέβαια, ο αρθρογράφος δεν ξεχνά να ασχοληθεί και με την υπόλοιπη επικαιρότητα, όπως τα προβλήματα με την Τουρκία, η κρίση στον Έβρο, η σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το προσφυγικό ζήτημα, το brain drain των Ελλήνων επιστημόνων, τα προβλήματα της παιδείας, φυσικά τα χρόνια προβλήματα στον χώρο της υγείας, τα οποία οξύνθηκαν με την έλευση της πανδημίας. Όλα αυτά αποτιμώνται με σύνεση, ψυχραιμία, χωρίς ρητορικές υπερβολές και μεγαλοστομίες, προσφέροντας γνώση στον αναγνώστη. Η ρεαλιστική προσέγγιση επιτρέπει μια ολοκληρωμένη εικόνα του κάθε γεγονότος, ενώ παράλληλα ο συγγραφέας προτείνει αρκετές και βιώσιμες λύσεις. Τα Τετράδια Εγκλεισμού είναι, τελικά, μια λογοτεχνική καταγραφή της επικαιρότητας του 2020. Και με το βιβλίο αυτό ο συγγραφέας επιχειρεί επιτυχώς ακόμα έναν συγγραφικό άθλο, όπως προκύπτει από την δεύτερη ανάγνωση της αρθρογραφίας του 2020.

(Μιχάλης Τρούλης, Made in Crete 19 Ιουνίου 2023, Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 128ο 27 Ιουνίου 2023, και Εφημερίδα Πατρής. 13 Ιουλίου 2023)

32. Σελίδες Καταλωνίας (Εκδόσεις Οδός Πανός, Αθήνα, Ιούνιος 2023)

Πολυγραφότατος... Αυτή τη φορά ο Γιώργος Σχορετσανίτης, από τους αγαπητούς συνεργάτες της «Π», με ισχυρό αποτύπωμα στις «Προεκτάσεις» της σελίδας 8, μας ταξιδεύει στις «Σελίδες Καταλωνίας»! Πρόκειται για το 37ο βιβλίο του και τρίτο εφετινό, που κυκλοφόρησε αρχές Ιουνίου και αυτό από τις Εκδόσεις Οδός Πανός (έχουν εκδώσει 21 βιβλία του)! Σύμφωνα με την επιφυλλίδα της Εύης Μουρέλλου στο οπισθόφυλλο του βιβλίου, «Το ταξίδι στην Καταλωνία, δεν περιορίζεται στην περιγραφή τόπων και μνημείων, αλλά ο Γ. Σχορετσανίτης προχωράει παραπέρα, εμβαθύνοντας στις ιστορίες εκείνες που αποτελούν τη καρδιά της Ισπανίας και της νοοτροπίας των ανθρώπων της... Η ιστορία μπλέκεται με μυθικούς χαρακτήρες, η αρχιτεκτονική συνομιλεί με την λογοτεχνική δημιουργία του τόπου και ο αναγνώστης καλείται, όχι μόνο να έρθει σε επαφή με τις πόλεις και τα αξιοθέατα της Ισπανίας, αλλά και να προβληματιστεί βαθύτερα σε πολυάριθμους τομείς, καθώς αποκρυσταλλώνει τα κοινωνικά προβλήματα, που αναφέρονται στο έργο...».

(Εφημερίδα Πατρίς. 11 Ιουνίου, 2023)

... Ο λόγος του συγγραφέα είναι γλαφυρός και ζωντανός, πλάθοντας πλήθος εικόνων και εξιστορώντας πολυάριθμες άγνωστες πληροφορίες για τον ιδιαίτερο εκείνο τόπο... Το ταξίδι στην Καταλωνία, όμως, δεν περιορίζεται στην περιγραφή τόπων και μνημείων, αλλά ο Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης προχωράει παραπέρα, εμβαθύνοντας στις ιστορίες εκείνες που αποτελούν την καρδιά της Ισπανίας και της νοοτροπίας των ανθρώπων της. Μας οδηγεί στο μακρινό παρελθόν της χώρας και μας βοηθά να γνωρίσουμε τους ανθρώπους εκείνους που ξεχώρισαν ανά τα έτη... Η ιστορία μπλέκεται με μυθικούς χαρακτήρες, η αρχιτεκτονική συνομιλεί με τη λογοτεχνική δημιουργία του τόπου και ο αναγνώστης καλείται όχι μόνο να έρθει σε επαφή με τις πόλεις και τα αξιοθέατα της Ισπανίας, αλλά να προβληματιστεί βαθύτερα σε πολυάριθμους τομείς, καθώς αποκρυσταλλώνει τα κοινωνικά προβλήματα που αναφέρονται στο έργο. Ένα ταξίδι στη ζωή των κατοίκων της Καταλωνίας, με αναφορές που αφορούν τόσο το παρόν, όσο και το μακρινό παρελθόν, δοσμένο από την δεινότητα πένα του συγγραφέα με ύφος τόσο προσωπικό και παραστατικό, που κλείνοντας το βιβλίο έχεις την αίσθηση πως βρισκόσασταν στον μακρινό εκείνο τόπο μαζί.

(Εύη Μουρέλλου, Περιοδικό Βακχικόν. www.vakxikon.gr Ιούνιος 2023)

... Η ήρεμη ζωή, το πλήθος των εικόνων, οι πολυάριθμες άγνωστες πληροφορίες, που ο συγγραφέας δεν σταματά, ούτε στιγμή, να συλλέγει, δίνουν την δύναμη και την ένταση στην αφήγηση, να προχωρά και να φθάνει ως τα πιο απόκρυφα σημεία, τις ομορφιές της Βαρκελώνης, τα κτήρια, με τις πιο σημαντικές ιστορίες. Τους ανθρώπους που τις δημιούργησαν, με τις νοοτροπίες τους, την εποχή τους, την πιο πρόσφατη αλλά και την απώτερη. Τα έργα τέχνης, οι πίνακες, που άφησαν όσοι το προσπάθησαν, την αρχιτεκτονική, που συνομιλεί με τη λογοτεχνία του τόπου και της χώρας... Επισκέπτεται τα μουσεία και αναπολεί τους δημιουργούς τους.

Σκέπτεται πως και η τέχνη δημιουργεί ιστορία, μάλιστα ανεξίτηλη, κι αυτή πολλές ταξιδιωτικές εμπειρίες, που κοσμούν τα βιβλία, όσων επιχειρούν να τις αποτυπώσουν σ' αυτά. Ο Γεώργιος Νικ. Σχορετσανίτης είναι πλέον ένας δόκιμος ταξιδιωτικός συγγραφέας. Τα βιβλία του αποτελούν σταθμό στη λογοτεχνία μας, αλλά και παρακαταθήκη σ' όσους θα ήθελαν να ακολουθήσουν αυτόν ως παράδειγμα! Όλα υπακούν σε μια μοναδική μουσική, τραγουδούν, χορεύουν στους δικούς τους ξέφρενους ρυθμούς, ακόμα και στις πιο έντονες και βίαιες ταυρομαχίες...

(Μιχάλης Τρούλης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 128ο 27 Ιουνίου 2023, και Εφημερίδα Πατρίς. 13 Ιουλίου 2023*)

... Ο Γιώργος Σχορετσανίτης... στο νέο του ταξιδιωτικό πόνημα Σελίδες Καταλωνίας αποκαλύπτει στον φιλομαθή αναγνώστη γνωστές και άγνωστες πτυχές της ιστορίας και του πολιτισμού της Καταλωνίας. Ο κορυφαίος ζωγράφος Χουάν Μιρό, ο παγκόσμιος γνωστός αρχιτέκτονας Αντόνιο Γκαουντί με την πληθώρα των έργων του και τον ανολοκλήρωτο ναό της Σαγράδας Φαμίλιας, ο λογοτέχνης Μανουέλ Βάσθεθ Μονταλμπάν είναι τρεις εμβληματικές μορφές του καταλωνικού πολιτισμού στις οποίες ο συγγραφέας αφιερώνει μεγάλο μέρος του βιβλίου του. Ιδιαίτερη έμφαση δίνει και στο κίνημα του μοντερνισμού, το οποίο άφησε το αποτύπωμά του σε ολόκληρο τον αστικό πολιτισμό των καταλωνικών πόλεων. Τα ιστορικά στοιχεία είναι εξίσου σημαντικά, καθώς γίνονται αναφορές στο αποικιοκρατικό παρελθόν, στις θρησκευτικές διαμάχες του καθολικισμού καθώς και στη σύγχρονη ιστορία με τη δικτατορία του Φράνκο, η οποία άφησε ανεξίτηλο σημάδι στη συλλογική μνήμη λόγω της προοδευτικής αριστερής ιδεολογία των Καταλωνών. Ως ιατρός ο Γιώργος Σχορετσανίτης δεν ξέχασε και τους «ναούς της υγείας», τα ιστορικά νοσοκομεία Σάντα Κρέου και Σαν Πάου της Βαρκελώνης, στα οποία ξεναγεί τους αναγνώστες... Αναμφίβολα σε αυτό το ταξίδι στο χωροχρόνο της Καταλωνικής γης ο συγγραφέας ξεπερνά τα στενά όρια της εγκυκλοπαιδικής και πληροφοριακής γνώσης, φανερώνοντας μια εξομολογητική διάθεση, η οποία οδηγεί σε μια αυτο-αναφορική γραφή, καθώς ο χώρος γίνεται από αντικείμενο παρατήρησης αφορμή για αυτο-παρατήρηση. Με άλλα λόγια, το ταξιδιωτικό κείμενο του Γιώργου Σχορετσανίτη προσδιορίζεται τόσο από την προσωπικότητά του και την κοσμοθεωρία του όσο και από τον ταξιδιωτικό χωροχρόνο...

(Αγησίλαος Κ. Αλιγιζάκης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 129ο 5 Ιουλίου 2023*)

Άλλοτε μέσα από την ταξιδιωτική περιδιάβαση και άλλοτε μέσα από την αναγνωστική περιπλάνηση, ο Γεώργιος Σχορετσανίτης ανακαλύπτει το έναυσμα για μια ακόμα ιστορική και πολιτισμική ανασκόπηση. Το ίδιο συμβαίνει και κατά την ιχνηλασία του στους δρόμους και τα μνημεία της Βαρκελώνης. Τα χρόνια της αποικιοκρατίας, οι σκοτεινοί αιώνες, τα διαγενεακά τραύματα που βρήκαν διέξοδο έκφρασης μέσα από τις δημιουργίες ιδιοφυών καλλιτεχνών, είναι κάποιες από τις πολλές ψηφίδες που περιγράφονται και συνθέτουν τη φυσιογνωμία μιας μεγάλης και πρωτεύουσας πόλης του ευρωπαϊκού Νότου. Η αβίαστη ροή του λόγου, σε συνδυασμό με μια σταθερά δομημένη και πλατειά βάση διαπολιτισμικής ματιάς και έρευνας, καθιστούν πάντοτε τα βιβλία του Γεώργιου Σχορετσανίτη ξεχωριστά στο είδος της ταξιδιωτικής λογοτεχνίας και εξαιρετικά ενδιαφέροντα... Μια ενδελεχής αλλά όχι στερεοτυπική αναδίφηση της ιστορίας του Καταλωνικού τοπίου πραγματοποιείται μέσα από την αφήγηση του συγγραφέα. Η ιστορία διατρέχει τη μακρά σήραγγα του Χρόνου... Ο Γεώργιος Σχορετσανίτης παραθέτει μια πληρέστατη ταξιδιωτική περιγραφή με πλούσια ιστορικά στοιχεία και αναφορές σε κομβικά πρόσωπα της σύγχρονης ισπανικής λογοτεχνίας όπως ο Μανουέλ Μονταλμπάν, ο Χουάν Γκουιτισόλο, ο Εντουάρντο Μεντόθα, πρόσωπα τα οποία σημαδεύτηκαν από τον ισπανικό εμφύλιο και τις κοινωνικοπολιτικές συνέπειές του. Το έργο αυτό προστίθεται στην πληθώρα των αξιομνημόνευτων πονημάτων του, τα οποία διακρίνει η υπεύθυνη ενημέρωση, η αντικειμενική ματιά και ο σεβασμός προς τον αναγνώστη.

(Πηνελόπη Ντουντουλάκη, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 133ο 1η Αυγούστου 2023*)

... η καινούργια δημοσιευμένη συλλογή των κειμένων του Γιώργου Σχορετσανίτη, συνιστά συν τοις άλλοις νέα πρόσκληση να προσεγγίσει ο αναγνώστης ενδιαφέροντες

συγγραφείς από το διεθνές λογοτεχνικό στερέωμα, να έρθει σε επαφή και να γνωρίσει πρόσωπα και κείμενά τους που σκιαγραφούνται κάτω από εύστοχη ματιά και ένα άλλο πιο σύγχρονο πρίσμα. Σε αυτά περιλαμβάνονται ταξιδιωτική λογοτεχνία, φιλοσοφία, διηγηματογραφία, ποίηση, αστυνομικό μυθιστόρημα, και τόσα άλλα εξειδικευμένα και άκρως ενδιαφέροντα. Όλες αυτές οι λογοτεχνικές κριτικές και βιβλιοπαρουσιάσεις, καθώς οι διάφοροι σχολιασμοί των έργων, ενέχουν αναγκαστικά και την συνιστώσα των προσωπικών διαβασμάτων και της ατομικής έμπνευσης... Αρκετά συχνά ο συγγραφέας... εμπλέκει και υφαίνει τις υποθέσεις των μυθιστορημάτων που αναλύει με προσωπικές στιγμές των δημιουργών του κάθε έργου, καθώς και με τα γνωστότερα βιογραφικά στοιχεία που αφορούν στον συγγραφέα, την καταγωγή του, την εκπαιδευτική και επαγγελματική του πορεία, και φυσικά στον τρόπο γραφής του, προσφέροντας στους αναγνώστες περαιτέρω στοιχεία και γνώσεις που δεν βρίσκονται στο προσκήνιο. Κείμενα που ενθαρρύνουν νέους αναγνώστες και οπωσδήποτε άλλους δημιουργούς. Πολύτιμα άρθρα που με το ενδιαφέρον περιεχόμενό τους, επαναφέρουν στην μνήμη όλα όσα απειλούνται από τις καταστροφικές και αφανιστικές δράσεις του παντοδύναμου χρόνου.

(Στάθης Ι. Δημητριάδης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 134ο 23 Αυγούστου 2023*)

* * * * *

... Η γνωστή πνευματική ενόραση του συγγραφέα, επάξια τον κατατάσσει στους λογοτέχνες ερευνητές-σχολιαστές και όχι στους απλούς περιηγητές με τουριστικά και μόνο ενδιαφέροντα. Η εργασία του δεν επικεντρώνεται μόνο στα νοσοκομεία της πόλης, με τη σπάνια αρχιτεκτονική τους και την πλούσια ιστορική τους διαδρομή. Η ποικιλία και η ποιότητα των περιεχόμενων στοιχείων στο νέο του πόνημα και ο αδιάκοπος χρόνος απασχόλησής του, αποτελούν μια ακόμα εγγύηση του έργου του, γεγονός που προεξοφλεί την πνευματική συμμετοχή του αναγνώστη. Το παρελθόν και το παρόν του θέματος που καταπιάνεται, μάς τα μεταφέρει με ξεχωριστή χάρη, ακρίβεια και λογοτεχνική δεξιότητα. Στα μέχρι τώρα έργα του που έχουν κυκλοφορήσει και μάλιστα σε μεγάλο αριθμό, καταφαίνεται το αδιάπτωτο ενδιαφέρον του, καθώς και η ληστρική εκμετάλλευση του χρόνου που έχει στη διάθεσή του. Τα θέματα με τα οποία καταπιάνεται ο συγγραφέας, εφαρμόζει με τον τρόπο του μια πολιορκητική τακτική εξαναγκάζοντάς τα έτσι να αποκαλύπτουν απλόχερα τα μυστικά τους. Την ταξινόμηση και τελική εμφάνιση αναλαμβάνει ο ίδιος με τη γνωστή του επιτυχία. Ο μεγάλος αριθμός των φωτογραφιών που χρησιμοποιεί στο βιβλίο, προσθέτουν τη δική τους οπτική διάσταση. Δικαιολογημένα τέλος οι εκδόσεις της Οδού Πανός προσφέρουν και πάλι την καλλιτεχνική τους ευαισθησία.

(Γιώργος Ι. Παναγιωτάκης, *Fractal. Η γεωμετρία των ιδεών. Τεύχος 135ο 30 Αυγούστου 2023*)